

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ευαγγ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΪΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤῆ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ
1889

4591

M H N

M A I O Σ

ΕΧΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγγως, Ἱερεμίαν τὸν ἔνδοξον, καὶ πρὸ τῆ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγιάσας, ὡς προειδῶς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· ἔ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἔνδοξος, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ ἀυλιζόμενος· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θυρωδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης ἐκ ἡμαύρωσε· τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντὸς ἐνεπέμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Πρὸ τῆ σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἁγιάσθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακραίων· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ο πάντων τὴν γνώσιν προειληφῶς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὧ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητὴν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότητος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθένε, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τέκνυσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγιάσας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετῆ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσιν, ἐγκατοικήσασα. Πνεύματος, φωτιστικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνέδειξεν.

Μύρον εὐωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένους, ἐν τῷ λάκκῳ καθεύγουσιν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Πανάχραντε, ὁ ὑπερῆσιος ἀναρχος, Υἱὸν Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίης, κρατύνοντα σοφῆ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὅσμην θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δεξασθαι· ὃν ἐθήρησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαιᾷ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τῆ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῆ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς παμμακάρο Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξιώσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ος μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείαις σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλυδωνά.

Θεοτοκίον.

Ισραὴλ εὐρῶν δέδωκε, τῷ ἠγαπημένῳ Θεῷ νῦν ἀπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε ἡμῖν ἔλαμψεν.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Οσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἰερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστέ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτόν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἰερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνεδείξεν.

Οτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἐνδόξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτόν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον· τὸ γὰρ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐτίθηνήσατο.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Εἰλκυσας τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς Θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας· καὶ πλησθεῖς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίας, ἑωρακῶς ἐσχάτους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμηδόν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς Θεηγόρε· ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπήωρησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἄγνη ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιά, πάντες ζησόμεθα, ὡσπερ παλαί, Ἰερεμία προεφήτευσεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Μὴν Μαΐος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι'.

Τῆ Ἀ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι.

Ψυχαὶ λιθῶδεις, καὶ ξένοι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἰερεμίαν.

Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Ο δαυμάσιος οὗτος τοῦ Κυρίου Προφήτης, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς μητρὸς ἀγιοθεῖς, ἦν ἐξ Ἀναθῶθ· ἐν δὲ Ταφναῖς τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τάφῳ τῆς οἰκίσεως Φαραὼ· ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐδέξασαν αὐτὸν, εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ· νύξατο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρεύουσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπίψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν Ἐφῶθ, Ἕλληνας δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ ἕως τῆς σήμερον ἔρχονται ἐν τῷ τάφῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τῷ χορῷ, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι.

Φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα· καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκίθην ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ ταῦς ὄφεις τοὺς λεγόμενους Ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἄργου ἦνεγκεν, ἐκίθην ἔχοντας τὴν προσηγορίαν.

Δίδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, καὶ συμπίσειν, διὰ Σωτήρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ· διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεγῶ· καὶ βρέφους ἐν φάτνῃ προτεθέντος, προσκυνοῦσι. Διὰ τοι τεῦτο, καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἔλεγε πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ ὀπίου Πτο-

φήτου τοῖς πατέραςιν ἡμῶν παραδοθῆναι, καὶ ἐκδεχόμεθα, εἶπον, τὸ πῖρας τοῦ μυστηρίου.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι, πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ, ἤρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐπέκεισεν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατιθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς παρεσῶσιν· Ἀπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾷ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθετῆσαι ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. Εἶπε δὲ, ὅτι, τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκβαλεῖ, εἰ μὴ Ἄαρὼν μόνος ὁ ἱερεὺς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ ἱερέων, οὐδὲ προφητῶν, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθῆσεται ἐν ὄρει Σινᾷ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, τὸν ἀνελεῖν αὐτοῦ θέλοντα. Ἐν δὲ τῇ πετρᾷ ἐσφράγισι τῷ δακτύλῳ αὐτὸς τὸ ἔνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασε τὸ ἔνομα, καὶ οὐδεὶς νεύσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνώσει αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγένετο μεταξύ τῶν ὄρειων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἄαρων, καὶ ἐν νυκτί ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Ἦν δὲ ὁ προφήτης Ἰερεμίας τῷ χρόνῳ προβιβηκώς, τὴν κλικίαν μικρὰς, εἰς ἐξὺ ἔχων καταλήγον τὸ γένειον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾷ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει, Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφήτα ταῖς προρρήσεις, πληρημένους ταῖς σάς, θεώμενος κραυγάζεις Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανόθεν φωνάς, φθγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγραφέων ὡς Προφήτα, οὐκ ἡμαύρωσας, τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, ἢ ἐκ βρέφους τρανώς, συνήκμασας κραυγάζων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Παρθένου ὑπεισδύναι, εὐδόκησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι, τοὺς Προφήτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, Εὐλογητός εἶ, κρίζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐπέβη, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἰερεμία, καὶ σὺν Ἀσωματοῖς, θρόνον τῷ Παντά-

νακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖκῃς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, ἔσπτρον πολύφωτον ὡς δεδειγμένος, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὄραθεὶς πανεύφημε ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἠλεγξας ἀσθένειαν Ἰερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν ἕσϊαν, ἐκ σε ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάλθηρην ὡς Θεομήτορ· Εὐλογοῦμεν ταίνυν τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφοδρὰ ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐθῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανεκράθης, τῷ ἀκραιβνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε, ἧς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανώς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε Θεόπνευστε, τοῦ ποθομένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἧς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἰερεμία παμμακάρε πάντας ἀξίψσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιξευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γνώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σε ἐκτεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σε ὁμολογοῦμεν, οἱ δια σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀσωματῶν χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λαπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχη ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὅρα ἐμπροσθεν, εἰς τὴν Η΄. τοῦ παρόντος μηνός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποιμνὴν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως ἱερούργε ἱερώτατε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἀφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, ὀστερὸν Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινὸς ὡς ἐδραῖωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἠσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱερούργος ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινὸς, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σοῦ τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, Ἦχος γ΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, σάλπιγξ ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γυραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόρους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτῆ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίψεως Ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα σου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς σάλπιγξ ἡ εὐχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξύτατη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμὸς, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια· ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπρὸς ὁ φανότατος· πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἰρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος· ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερῆσιν δύναμιν, τρανῶς· ἦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς κλειζόμενος· τρυγῶν τε ὠραιότητα, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἁγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θείος, ἑορταζόντων ἀκέεται· Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμεῖς ὁ χρυσορρόσας Νεῖλος, καὶ τῆς ὁ Ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορροῖθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφήν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος

ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεῖ τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ Ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὦπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· ταῖς διδαχαῖς σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τητήρηκας· λοιπὸν ἀπόκειται καὶ σοὶ παναοίδιμη, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως περ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, ὧσων δογμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τὰς φρένας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλεόναν ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χεημαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδασμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ, τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ

μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγαίψα πασι ζῶν, ἀφ' ἧς ἀρῶμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρωσιν, ἐνεδύσω Ὄσιε τὸν ποδήρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῷ.

Ως ταξίαρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Ητὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα,

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διηλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτραίνωσας· ὡς ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριαδί γκωρίζεσθαι φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελούμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὄσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σε, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ανεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σε, Ὄσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὄσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς παιμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δκαίοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικεῦντες τὴν γῆν, Ἀθανάσιε τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσαύρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τῷ ἱεράρχῳ σε, τῆς οἰκτιρῆς σε ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν,
ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν
Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

Ὠδὴ 5'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν
αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἰρέσεων,
ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδεί-
χθης νοητὸς, καρποδοτῆς εὐσεβῶς διδαγ-
μάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν με-
τὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γασ-
τρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδο-
ξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίσεως
σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνεύματος
Ὅσι· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ὡδαῖς
οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος
γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν
Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι.
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδὲς αὐτῆς κατακαίεσθαι,
ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σω-
τῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται προκα-
τάγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς
τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἄθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐμπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυσ Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγλικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνησε. Τοῦς
δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ
τῶν κακοδόξων ἐνοστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑ-
περορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν,
ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλὰ ὑπὸ πολ-
λῶν εἰρημίνα μὴ δυάμενοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν
ἔπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἄθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὴ

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀ-
ρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῇ, ἅμα παι-
σὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται,
ἐν ἣ παιδιᾷ τιμὴ τοιαύτη ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ
διακόνους ἑαυτοῦς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦ-
σιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ Ζεῖφ
Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὗς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσ-
σης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος
Ἀλέξανδρος Σαασάμενος οὕτω συνενεχθὶν, ὑπερθαυμάζει
μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώ-
μενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ Ζεῖφ
μύρω ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τιμῇ
παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διά-
κονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ
συνεργῶν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου
φρονούντας ἀπεκέρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόν-
τος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνου διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ
περὶ Εὐσέβιον, τὴν προχειρίσιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πεί-
θουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα
Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἄλλὰ
Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν
Ἄγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ
Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἔλθων, γράμμασιν ὀ-
χυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσταται. Τοῦτο πρὸς γνοῖσιν
Εὐσέβιῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔλθον, ἡρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ
καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζου-
σι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλέα, σύνοδον Ἐ-
πισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἔλθειν τὸν Ἀθανά-
σιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου
ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίην λάρνακι δέντες προσκομι-
ζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκεῖναι
τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γρητῆι διηθρολλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ
πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο
γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατάφορον γί-
νηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μνησεται· καὶ
περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβού-
σης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυνθά-
νεται τῶν παρόντων, εἴ τις εἶεν προειγνώκωτος τὸν Ἀρ-
σενίον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδέναι, ἀποκα-
λυψάμενος αὐτὸν, Εἰ οὗτος εἶη, προσετίθει τὴν ἐρώτη-
σιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖ-
ρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἴδου ἡ
ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ἔλων
οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐπληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην
δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτῳ μὴ δείς.
Οἱ δὲ, αἰσχυρῆς πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν
κριτηρίου ἐξήνεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιισι, καὶ εἰς τινα λάκκον
ζωφῶδη καὶ δεινῶς ἀνύδρον καθίεις ἑαυτὸν, ἔκτον ἔτος ἐ-
κρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπέξιθων, πρὸς τὴν Ἐσπέ-
ραν καταίρει. Κώνστας δὲ τνικαῦτα ὁ Κωνσταντῖνος ἀ-
δελφὸς τὴν ταύτης διείπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ
μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῶδει·
οἱ τινες, γράμμασι τὸν Ἄγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τιμὴ κειλεῖ, ἐ-
κεῖσε ἀφικαμένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ
τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας δια-
φυγῶν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γρά-
φει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖνῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ
τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς
οἰκείαις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταν-
τῖνος ἐν ἐβρώδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐκκλησίᾳ τῶν Ἁγίων Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κωνσταντὸς καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντὸς δὲ Ἀυτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, κέμπει τοὺς συλληφομένους τὸν Ἅγιον· ἔπερ προγυνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖου ὑπεξελθῶν, ἐπὶ τι γυναῖον καταφεύγει, παρθενικῆ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σμυννόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθεύσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ Σαραπειαν παρείχεται. Ἐκτος ἑαυτοῦ τῷ μεγάλῳ παρὰ τῆ φιλοφρονήσῃ γυναϊκί κρυπτομένῳ ἦνυετο. Καὶ δὴ Κωνσταντὸς μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μίσαις νυξὶ τοῦ οἰκῆματος ἐξελθῶν, ἐν μίσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνιδραμεῖ ἅπαντα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου Σέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπουδάσμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἰθῶν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξανδρείαν καταίρει· κακί κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζωσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου ταχίστα ἐξ ἀνθρώπων γεγενοῦτος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιῆται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἐσπεραν, ὁ δὲ τὴν Ἐῶν διείπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου Σολερῶν ναμάτων παλαί ἐμφορηθεῖς, πάντας, μὲν τῆς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαίς αἰκίαις καὶ κολάσαις περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν Σερμῆν ἐτίθειτο σπουδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἴσασθαι, εἰς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύο καὶ τσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἐσπεροῦ καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἐσπερος καὶ Ζωῆ, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινός καὶ Τετραδίας τῆς γυναϊκὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλευθεροὶ δὲ τὰς ψυχὰς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεῖν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβίαι δεσπόταις, αἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνεῦσιν εἶδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βούλωντων, ἴδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτῶς, ἐπιρρώσθεντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κατάλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δέ τινη τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμότεραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασί, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κατάλλου, τίως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἐσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ ταχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κατάλλος, ἐκ τῶν παρσκευασμένων οἶνον καὶ κρίας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ μεταλήψονται τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσί βαλοῦσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κατάλλος ἐπύθετο, τὴν ὄργην ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι καλεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρουνον οἱ γεννήτορες μὴ ἰνδούναί, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίθανον, καὶ τοὺς Ἅγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐῶθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλίθανῳ ἐνηγουμένων, ὡπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες, οὐδένα εὔρον, εἰμὴ τοὺς Ἅγίους μόνον, ἐν σχήματι καθυδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἔντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βρωῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσπε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσπε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βρωῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὴν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίῳ ἠλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πησοῖ, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν,
ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείνασαν
Παρθένον μετὰ τέκον ἀγνήν.

Ὠδὴ 5'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παραδείξον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν
αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων,
ἐκτεμῶν τὰς ἀκάθοντας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδεί-
χθης νοτὸς, καρποδότης εὐσεβῶς διδαγ-
μάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν με-
τὰ τέκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γασ-
τρὶ τὸν ἀχώρητον παντί, τὸν συναΐδιον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδο-
ξίας ἀκάνθους ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως
σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνεύματος
Ὅσπερ διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ὡδαῖς
οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος
γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν
Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι.
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδὲς αὐτὸς κατακαίεσθαι,
ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σω-
τῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκα-
τήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς
τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν
καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυσ Ἀθανασίου ἐξεδυ τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοῦς
δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄλλους, καὶ τὰς κατὰ
τῶν κακοδόξων ἐνοστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑ-
περορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπένεγκεν,
ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἐκτίθεται· ὄθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολ-
λῶν εἰρημένα μὴ δυναμένοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν
ἔπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀ-
ρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῆ, ἅμα παι-
σὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται,
ἐν ἣ παιδιᾷ τινα τοιαῦτα ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ
διακόνους ἑαυτοῦς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦ-
σιν ἐπίσκοπον· προσήγεντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ δεῖψ
Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὗς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσ-
σης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἑφορος
Ἀλέξανδρος Σεσαμίμος οὕτω συνενεχθὶν, ὑπερθαυμάζει
μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώ-
μενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ δεῖψ
μύρῳ ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι
παραδίδωσιν· εἶτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διά-
κονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ
συνεργῶν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἄρειου
φρονούντας ἀπεκλήρυσεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόν-
τος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνου διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ
περὶ Εὐσέβιον, τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πεί-
θουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλεῖα
Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ
Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν
Ἄγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ
Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀ-
χυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνοῦσιν
Εὐσέβιῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἡρεμῶν οὐκ εἶα· διὸ
καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορησάντας, παρασκευάζου-
σι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλεῖα, σύνοδον Ἐ-
πισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανά-
σιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου
ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχουμένην ξυλίην λάρνακι θέντες προσκομί-
ζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι
τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρολλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ
πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο
γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατὰφορον γί-
νηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μνησεται· καὶ
περιτυχῶν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβού-
σης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρῆσαγει. Καὶ δὴ πυνθάν-
εται τῶν παρόντων, εἴ τις εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρ-
σένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδέναι, ἀποκα-
λυψάμενος αὐτὸν, Εἰ οὗτος εἶη, προσετίθει τὴν ἐρώτη-
σιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖ-
ρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, εἶπεν· Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδου ἡ
ἀριστερά, ἃς παρά τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων
οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐκλήρωθησαν ἄνθρωποι· τρίτην
δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς.
Οἱ δὲ, αἰσχυρῆς πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν
κριτηρίου ἐξήσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἐξῆσαι, καὶ εἰς τινα λάκκον
ζωφώδη καὶ δεινῶς ἀνύδρον καθῆς ἑαυτὸν, ἔκτου ἔτος ἐ-
κρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐσπί-
ραν καταίρει. Κώνστας δὲ τῆνικαῦτα ὁ Κωνσταντῖνου ἀ-
δελφὸς τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ
μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγώδει·
οἱ τινες, γράμμασι τὸν Ἄγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελύει, ἐ-
καῖσε ἀφικαμένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ
τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας δια-
φυγῶν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γρα-
φει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖνῳ ἀποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ
τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τούτο, τοῖς
οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. Ὁ δὲ Κωνσταν-
τῖνος ἐν ἔρρωδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστηται τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐκκλησία τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κωνσταντὸς καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντὸς δὲ Ἀυτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, κέμπει τοὺς συλληφομένους τὸν Ἅγιον· ἐπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖν ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γυναίον καταφύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σμυνυόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθεύσας, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ Σεραικίαν περιέχεται. Ἐκτος ἑναυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῆ φιλοφίᾳ γυναικί κρυπτομένῳ ἠύετο. Καὶ δὴ Κωνσταντὸς μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μίσαις νυξὶ τοῦ οἰκῆματος ἐξελθὼν, ἐν μίσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἢ πόλις συνέδραμεν ἅπανα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἑλαχίστου Σέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπουδάσμα, μὴ μόνον τοῦ Σπίνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσαντας· ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἀληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἰλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξανδρίαν καταίρει· κακῆ κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζωσιν ἐξήταξέτο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου ταχίστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιῆται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλυντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἐῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου Σολερῶν ναμάτων παλαί ἐμφορηθεῖς, πάντας, μὲν τῆς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυριάς αἰκίαις καὶ κολάσαις περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν Σερμῆν ἐτίθειτο σπουδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἴσασθαι, εἰς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπιθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύο καὶ τσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνίσσαντο· ἐλευθεροὶ δὲ τὰς ψυχὰς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβίαις δεσπόταις, αἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργῶ, τιμῶσι καὶ προσκυνεῦσιν εἰδῶλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βούλων, ἴδῃ τῆς μητρὸς συνεπούσης αὐτοῖς, ἐπιρρώσθέντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κατάλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δὲ τινη τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασί, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κατάλλου, τίως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κατάλλος, ἐκ τῶν παρσκευασμένων οἶνον καὶ κρίας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ μεταλήψονται τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσι βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κατάλλος ἐπύθετο, τὴν ὄργην ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι καλεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἳς ἐπεφώνουν καὶ περιθαρσνον οἱ γεννῆτορες μὴ ἰνδύναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλιθάνον, καὶ τοὺς Ἅγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐῶθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλιθάνῳ ἐνηγουμένων, ὡσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοίζαντες, οὐδένα εἶρον, εἰμὴ τοὺς Ἅγίους μόνον, ἐν σχήματι καθυδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἔντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἔργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδαιρέτος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγαζῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῆ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγελίας καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὴν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῷ Σαβελλίῳ ἠλεγξας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικῆσαντα πῖσοι, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν Παρθένου φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Σε τὴν ἀκατάφλεκτον βάρτον.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶν, τῇ οἰκουμένη ἀστράπτεις, τὰς Δείας ἐμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωσικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις, μετὰ τῶν Θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σε τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούτων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δίς.

Τῆ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωσικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην, σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστῆ ἀπεδιώξας, νοητῆς λύκου Πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώσασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώθητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστερά, ἱεροπρεπῶς εὐφημῶμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς φαλαγγας τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χεραικῶς Θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ' καὶ ἐκ τοῦ Ἀγίου ᾠδὴ ε'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζευγὸς τὸ ἅγιον Χριστῆ, ξυνωρὶς ἡ ἐνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγισται Μάρτυρες, οἱ τὴν Δείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀστραπτουσῆ ὡς σεμνῇ, Μαύρα παμμακάρισε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἡμαύρωσας, τοῦ δεινῆ τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἔφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ισχῦϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληψας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὧσὶ τὴν τερπνότητα· καὶ ἐν κρεμίσματι, ἀντιστρόφω πρὸς οὐράνιον, δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τιμοθέε Μαύρας τε τῆς πόνουσ σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτὴν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμῆσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ρυθθείημεν.

Ιερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς ἠρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνουσ τῆς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεῖς, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἀγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς αἰετὸς δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίας, στρατιῶτα τῷ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ενθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεισ καρτερῶς· διὸ σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανεψυχεν.

Ονοῦσ σου νεύσει πρὸς Θεὸν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνετο ὄλωσ, τῶν σιδηρῶν τὰς δεινάσ, προσψάσεις διὰ πυρός, γινομένησ, ἐνδοξε Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Υπάρχων φύσει ἀπαθῆσ, ὁ Υἱὸσ σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, καὶ διὰ πάθουσ Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο. Ὁ Εἰρμός.

- » Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸσ μου
- » ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
- » ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶσ, ἐν τῇ πέτρα,
- » τῆσ ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσαντες Θεὸν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεοσ σαφῶσ, καὶ ἡ ἐνδοξοσ Μαύρα· καὶ πᾶσαν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βίασανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνασ ἡλίου, καὶ γεγόνασι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων· οὓσ πιστεὶ δοξάζομεν.

Καὶ τῆσ Ἑορτῆσ.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸσ μου δύναμισ.

Μεγίστην εὐκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτησ, τέκνα φωτόσ, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρεσ Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Αγίων τάγμασι, συναριθμούμενοσ, καὶ εὐήκοα ὦτα πρὸσ θείκοσ, νόμοσ ἔχων ἐνδοξε, τὰσ διατρήσεισ σταθερῶσ, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υψοῦντες ξύλω σε, οἱ ματαιόφρονεσ, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἐνδοξε Τιμόθεε· ἀλλ' ἐδυναμίωσε Χριστόσ, θείῳ πάθει σεμνυνόμενον.

Ρεόντων ἄστατον, φορᾶν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντωσ, καὶ ἑαυτοῦσ, πόνοισ ἐξεδώκατε, τὰ δι' αἰῶνοσ ἀγαθὰ, καὶ τῆτων κληρωσάμενοι. Θεοτοκίον.

Αγνείασ σκηνῳμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων, καὶ Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναε, τοῦσ ὑμνοῦντάσ σε αἰκτείρησον.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθῆ.

Συζύγου Μαύρα φωτοειδείσ, λόγοισ ἠκροάσω εὐμενῶσ, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορριψαμένη, φῶσ ἐχρημάτισασ, διὰ τοῦ μαρτυρίσ θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνή, πρὸσ συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστοροσ, χαίρουσα ἐξῆλθεσ, καὶ τοῦτον ἔτρεψασ, καὶ νίκησ τοῦσ στεφάνουσ Μάρτυσ ἀπέιληφασ.

Ενα σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ Σεμνή, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλουσ χειροῦ τὴν ἀδικον, ἀνδρείωσ τιμωρίαν καθυποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰσ ἐπαναστάσεισ τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλειά σου.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρεσ, τῷ ἰστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶσ πτερημένοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγοσ ἀθλαθῶσ, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸσ θείουσ λιμένασ ἀνεπαύσαντο.

Υφάψαντε λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστόν, ὁμολογοῦσαν ρίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖσ· ἀλλ' ἔμεινασ ἀθλαθῆσ, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματοσ, εὐραμένη σε Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρεσ, πάσασ στρέβλασ τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείωσ διελύσατε, καὶ τῇ

ἀγάπη τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Πανάγαθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν, ἢ ἐν σαρκὶ κηύσασα, κεκακωμένην πάθει σὴν ἐμὴν, καρδίαν ἀγάθουνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
 • θρωῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
 • εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνά-
 • γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.
 Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ παλαι,
 Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτητανύθη ἅμα Μαύρα. Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὧν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητῆς ἦν, ἐκ κόμης Παναπίων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἰκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἀγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θεβαΐδος Ἀρριανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντίφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἠγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειως καλοῦσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδὲνα δὲ ἔκοντι τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεπωρωμένα ἐπέβαλον αὐτοῖς τοῖς ὤσιν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχῷ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κηρὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμητὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατήσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειθε διὰ κολακείων κοσμησαμένην, θεραπεῖαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἀγίου κεισθεῖσα παραινέσει, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἀφλεκτος, ὑπόνοιαν παρίσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιρραντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελυεῖ. Τῆς δὲ Ἀγίας τῆ χειρὶ λαβοῦσης ἀπὸ τοῦ λίθου, καὶ ἐπιβαλοῦσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύθη τὸ δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῆ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συμβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρίδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῆ Ἀγία Μάρτυρι, ἐτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν ποτήριον, μέλιτος καὶ γαλακτος ἐμπλεῶν, πειεῖν προτρεπόμενον,

τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπόσασθαι· καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ρίοντα τοὺς προφθίντας χυμοὺς (τὸ μίλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πειεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὐ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἠττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἀγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἀγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβομένου, καὶ ὑποδείξει αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτόν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι σοὶ ταῦτα ἠτοιμάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξει θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπέστατον στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσεῖπειν· Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρίῳ ἀπεκλήρωθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορά παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἔντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ρύδα,
 Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλῆκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μᾶστιγας ὑπομείναντες, ἐν ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Οὐκ ἠσθάνου ταῖς λαμπάσι Παναοίδιμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκαρδίον, τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπωσάμενος, κενόκλις ὦ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὀρών, καὶ μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμᾶσθωσαν ὠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σὺν ἡμῖν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἵπερύμνητε Παρθένε, Ἵπερύμνητον Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτὸς, καὶ ῥῦσαι γεέννης καὶ φλογός, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐκείσεσίν σου.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκύψατε· σέβας πονηροῖς, ἕκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδύμενοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Επί ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσασθε, πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ παθόντος βουλήματι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε· ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ωραιωθῆς Παρθένε ἀποκνήσασα, ὠραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**κ φλογὸς ταῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
  - καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας·
  - ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαι.
  - Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- Ὡδὴ δ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' αἵκτον Πανεύφημοι· τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτους, παθημάτων γεγόνατε· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ωρῶν ἰσάριθμον διηνύσατε, μέτρον Σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τῆ δι' αἵκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντος· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὸς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῆ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε· πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ημῖν τοῖς πόθῳ ἡμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανηγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιοτάτοι, λύσιν ἀμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῶ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρέος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
- διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠραῖθη βροτοῖς, Λόγος

- σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρου Πελαγίας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερόν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῆ ἐπεζήτησας· καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγῶντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθημένῳ θάττον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιαγάσασθε· ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμς.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπῆσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κτητημένην, διηνεκῆ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενίᾳ προσεῖληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον καὶ ἀφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτη, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εἰργάσασθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Εκ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστη σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπερρίψας στοργήν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρρένωπῶς τὰ πάθη δέ, θεῖα δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν μὲν ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱεουργὸν εὐροῦσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα πέφνησας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἁγίων Ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θεῖαίς δυνάμεισι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὡς περ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστῆ πάνσοφε, ταῦτα δαφιλῶς ἐγεώργησας.

Γθύνθης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἔνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς Σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφουοῦς ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Ε** Χριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρομένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότη σου, εὐωδεστάτη θυσία· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἑορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τῆ Δεσπότη πορφύραν ἐνδεδυμένη, διαλουτρῆ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο πόθος τῶν οὐρανίων ὠραιότητων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμαύρωσε, πόθους Ἀθλοφόρε· ὅθεν ἐπτερώθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς παναοίδιμε, εἰδώλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ισχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότη, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σου, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα. Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, Θεομήτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαλουμένη τὸν σὸν νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Επλάκη, σῆ κορυφῇ ὠραιάτατος στέφανος, δικαιοσύνης· θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. Θεοτοκίον.

Γὸν μὲν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὐας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφισ· σὺ δὲ μόνη τῆτον ἐξετινάξω, Θεομήτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἄμφι τετάρτη Πελαγίη καύθη βοῖ χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ το βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθῆν ὅποια τις ἐστίν, ἄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἰθείασατο. Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὸν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὅς ἐκ θεῖας ἐπιπνοίας κινηθεῖς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ἔπερ ὁ ἀρμοσάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὄλωε τοῦ πάθους γινόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀναΐλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανός, μεταστειλάμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι

ἀπό τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς, ταῦρον χαλκῶν ἰκπυρώσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἁγίαν ἔβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας εἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐγγων τὸν Ἰλαρίον ἱλαρὸν φύσει,
Ὁς Θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Οὗτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότη ἠκολούθησε· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ εἰδέξατο, ἰατρεύειν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἔξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεῖς, τὸ Δεῖον τῆς ἱερωσύνης εἰδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἠγκαρτερήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν διὰ τὰ ἄπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώοις γὰρ ἐπιτίμησε, λυμαιομένοις τὰ φύεμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὄμβροισι κατήρθευσε, καὶ ῥοῦν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰώσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χλωῶν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλείστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθηκετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκη, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, Δεῖω πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραύγασε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο περιβαλλὼν, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἔνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν Δεῖα περιβολῆ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσαν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ος Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαὸς εἴλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ τυράννου ὄρμην, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρούουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι τρισὶ Μάρτυς κεκόσμησαι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βωῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοί, ἐκ σοῦ Πανά-

μωμε λέγοντες, σεσαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ καὶ Δεῖω Πνεύματι, καὶ βωῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξείπειν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαῖνους Πελαγία· πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι· ὄνπερ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εστῆς τῆς ἐφέσως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιώσεισα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπειλήσας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάπτουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Οράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα τοῦτον γεννήσασα· δι' οὐπερ νῦν, σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σὺ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου Πάινσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν

ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειλήσας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύσασα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πρὸς καταφλέγοντος ὀρμῆν, ἠνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἅς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι, καὶ θερμοῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν ὠραιότατον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοῦς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ζόανα, Εἰρήνην ἔνδοξε, καὶ Θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστέ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνουμε, σὼ νυμφίῳ παρίστασαι.

Γλέων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δὴ σώπει νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφεσιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς, ἀγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἰσθησιν, τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπετρώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε.

Εσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι καὶ συνασπίζοντα Πάνσοφε· διὰ τοῦτο στεφανωθεῖσα, τοὺς τυράννους κατεπάλασας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ρέων μέχρι σὲ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε· διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχὴν σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Τῷ κάλλει σε Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῆ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας.

Οτὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεπῆς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυναίμεως ἔπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῆ πλάνῃ δουλεύοντας.

Ενθεωτάτην κάρτεριαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σὼ νυμφίῳ κρᾶζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμνολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι, τὸν Δεσπότην θεόφρον ὑμολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀψομένη τὴν ἀφραστον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν πάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· Χαῖρε, Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ανδρειοτέρῳ ἔνδοξε, φρονήματι Χριστὸν Θεὸν τῶν ὄλων, τρανῶς ὠμολόγησι· λόγῳ δὲ στερόῳ τοὺς ἀντιπάλους, Ἀθληφόρε κατήσχυνας.

Γχηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμοῶς ἠκολούθεις, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ Δεσπότης Πανόλβιε.

Στίφη Μαρτύρων ἔνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σαφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγαῦσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θεῖου σε τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὑμολογοῦμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανώρθωσιν, τῆς προμήτορος Εὔας τὴν ἔκπτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὄφρυν Δεῖα χάριτι.

Ρώμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα, τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναϊότητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἔστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικούς ἀγῶνας, ὑποστάσα σερῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Υπέφηνε τὸ μυστήριον σοῦ τῆς κηύσεως, ὁ Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον Δεώμενος, καὶ μὴ φλεγόμενην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνην, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρραντισμένη, Δαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰσηλθες ὡς ἐκλεκτὴ στεφανηφόρος ὄραθεισα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Εἴφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὐθις Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλίσκου, καὶ Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ἐνομασθεῖσα. Οὕσα δὲ τῷ σώματι

διαπρητῆς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῆ ψυχοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἀφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθῆντα πάντα ἐν χρυσῷ· ἦν δὲ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτίθη, χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιναὶ πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὅρᾳ γοῦν δι' ἐράματος τῇ νυκτὶ περιστεράν ἐλθοῦσαν, ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε καὶ αἰτὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθῶν στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος εἰσέλθοντα κόρακα, καὶ ἔφην ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τα ἐφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρον Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεῖρασε, τὴν μὲν περιστεράν, λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσματος· τὸν δὲ αἰτὸν, βασιλεία ἐν ἔρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῆ καλῆς προσημαίνειν νίκην· τὸν δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄψεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν· καὶ ὅπως αὐτῇ διηρημένησε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρίστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἐμελλεν ἔξανυεῖν· τὰ δὲ ἐνεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. Τεθῆναι γὰρ φασὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνης, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυθῆναι, καὶ ὅτι ἴσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς πολλὰ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰδωλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν· ὢν ἕνα, ἀντὶ τοῦ ὀρασαί τι θεινόν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου ἀναστάντα, καὶ τούτον κατὰ γῆς ῥίψαντα, τὴν δεξιάν τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτόν θανατώσαι, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. Παρατυκὰ οὖν αὐτῇ τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνίστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστεισε, καὶ τὸ εἰς αὐτόν ἐδίξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ, τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπέβησε.

Διεδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὐθις ἢ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδωλοῖς καταναγκάζεται· καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰσθῶλων ἔρπετῶν παντοίων ἐτύγγανον γίνη. Ἐκείθεν δὲ ἀθλαθῆς μείνασα, καὶ μετὰ τεσσαρῶν ἡμερῶν πεσοδὸν ἐκδληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιῆς. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται· τοῦ δὲ κινουόντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἢ Ἁγία τηρεῖται ἀθλαθῆς. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιῷθι θάσματι προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτῶ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνεν στρατευσαμένην, ὑπαντίσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἢ ἀγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλέπειν ἐποίησε. Καθηλεῖται οὖν τὰς πτέρνας ἴλοις, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστός ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιριθήσης, καὶ ταῖς λαγίσαιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρετάς τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἀνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθεν ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριάκοντα. Ἐτι δὲ ἐπιμεινοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν αὐτόν Ἀγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς

πόλιος φοιτώσης, πολλαὶ παραδοξοποιῖται ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατήρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθίου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχάς, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἐνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στάσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίην ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἐφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βροῦς παραδόξως κινήθηεντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαρρήγνυτος, καὶ τῆς Ἀγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα. Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπαρχῷ μὴ περιδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὐ καὶ σιδηροῖς αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβάλοντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβής, Ἀγγέλου Θεοῦ τὸ πῦρ κατασείσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δισμὰ διαρρήξαντος ὥστε ὑπερβαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβῶριος, τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γινομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομήν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ, καὶ ὄφθῆναι τῷ Βασιλεῖ τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθίου πρεσβυτέρου μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἀγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῶ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον ἀπολιπόντα, δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρὶ· καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἐφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ, πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπίστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατήρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἐξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καὶ νῆ ἐν λάονακι ἐλθοῦσαν, ἐν ἧ οὐπω τις κατετίθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδὲνα κινήσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελευσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὐρέθη ἡμίονος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδόνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαῖθ, καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου. Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνῳ τοῦ σοῦ Δεσπότη περιφρούρησον, τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαγε, Εἰρήνην κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ιμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνην κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ρῆσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πιστεῖ, σὲ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ηθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τῆς τυράννου καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότη δύναμιν, καὶ συνεργουσαν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεάνις ἀγάπη τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ησὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἔνδοξε· πίστει δὲ ἔφαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεῶ πάντων τεχνίτις, γαστρί σθ Παρθενομῆτορ ἐνσκηνώσασα, οἰκονομικὸ δόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίσοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν,

τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
τοφόρον καὶ πανίερον.

Εἴδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυ-
ρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα
Παρθένοις συναγάλλη, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρ-
τύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πα-
νεύφημε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυ-
χὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων
βασιλευὼν, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις,
Εἰρήνη, Θεῖας εἰρήνης ἐπώνυμε· ὅθεν σε πάντες
μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Εἴχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν πανάχραντε,
παρρησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώ-
πει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσα-
σθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σὲ
πάντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» **Ε**κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρῶσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τῆ Κυ-
ρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος ἀθλοῦ-
σα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀ-
πειλήφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη με-
γαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τι-
μώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰωβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε,
καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰωβ τὸν πολυα-
θλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔρ-
γοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους
τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκο-
νομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σω-
τὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμ-
πτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, Ἰωβ κακῆ
πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαῖσμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβεῖα κα-
ταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γε-
γηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν
πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰωβ
τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὡσπερ θείον
στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννέν-
των σὺ ἐβασίλευσας· διό πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ
νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοίδιμε, αἰωνίῳ
παρίστασαι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ
οὐ διήμαρτες· τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινε-
τὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς
ἐξεδύσω· καὶ ἀφορήτοις μῶλωψι, τῶν ἰχώρων
καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέ-
βαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χρι-
στοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. Τοῦ Δικαίου σε Ἰωβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔῃ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰωβ.

Ποίημα τοῦ Ἁγίου Κοσμά· οἱ δὲ,

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς,
τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, νοεροῖς ὀρώσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρί-
ζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπουσα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ,
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σαφῶν δυνήσεται, ἔδὲ νῆς βρο-
τῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ γὰρ
ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῆ ἀληθινὸν ἄμεμ-
πτον ἔφη· ὅθεν σοὶ συμφώνως βοῶμεν· Ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχε-
ρὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἔξαιτεῖ
ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας

κατερράγη· δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνεῖσιν Ἀγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορώντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινῆς τὸ φρόνημα, τῶν φιλάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλῆθους στερῆμενος, ἀναμέλπων· Εὐλογημένον, τῷ Κυρίου μετὰ τὸ ὄνομα.

Υἄλην ἀρετῆς πεποιήσαι, πλῆθον καὶ πεινίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ρῆσει γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχηγῶν ὁ ἀρχέκακος ὄφεις σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήτασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ιῶβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρῶτατον, στύλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδεύσιν τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον.

Ικανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμπρους, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰῶβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὐ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποιήσον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτῆς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητὰ, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰῶβ παμμακάριστε.

Θεραπεύσει σοι τὸ εὐτονον, καὶ καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ Ἀθλοδέτης, τῆς ἐν Ἐδέμ ὑπάρχον παραβάσεως ἰαμα· Ἰῶβ παμμακάριστε.

Λογισμῶ κρίνων τὸ ὄσιον, ἀνεμελώδει ὁ Ἰῶβ· Ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλ-

γεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξάμενη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοι κραυγάζομεν. Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οὐ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοι ἐπλεξαν, τοὺς στεφάνους, Ἰῶβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὠφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρηθης, Ἰῶβ ἄμεμπτε.

Ακαταγώνιστον σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμαίμενος, γενναίως ἔφερες Ἐνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλυδῶνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μῆτερ ἀχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξενίζεται, ἀκοῆ ἐντροφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος θείῳ ἐν Πνεύματι.

Ιώμενος, λυπούμενης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰῶβ ἔνδοξε.

Οβίος σου, εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὠφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰῶβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἰκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ος ἀληθῆς καὶ δίκαιος, θεοσεβῆς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὠφθης πανένδοξε, Θεῷ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰῶβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος.

Ο τῶν ὄλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσα-

το. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰωβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσσα ἢ ἄνακος, ἄνακον, θεοσεβῆ τε, καὶ δίκαιον, πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. Διὰ τοῦτό σε Ἰωβ, ἐν ψαλμωδίαῖς τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰωβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανάων, ἀληστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰωβ κρύψω σε τῇ λήθης πέτρα;

Ἐκτη Ἰωβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφε-
κάλυψε.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὀρίων Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πίμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαριῶ, μητὴρ δὲ Βοσόρρας. Προῦπήρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωθαβ καὶ προεφήτευσεν ἔτη κί. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη χίλια ἐννεακῶσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτος ἐξητήσατο ὁ διάβολος, μαρτυρηθῆντα, ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον, καὶ ἀμμεπτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πάντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ ἀπαρηγορητοῖς ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατηχτυμμένος, ἐν ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου καὶ ἀνευδότης τῷ Δικαίου φανέντος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἀθλῶν ἀνεκέρυξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῷ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλαῖ. Ἐξῆσε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρο. ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ ἔτη σμῆ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίμων ἀγευστος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰωβ, δι' ἀγάπης Θεῷ εὐηρέστησας μελωδῶν. Ὑπερύμνητε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, ὡς χῆν λελόγισαι χρυσόν, τῷ Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἐλκει σε παῖσας πονηρῶ, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενῆς, τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε. μελωδῶν δὲ ἐκραύγαζες. Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς, οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίῳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Παναγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις ὁ χορὸς, τῷ θεοπεσίῳ συμμέλπων Ἰωβ, καὶ ἀνακραζῶν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδιπλασίασέ σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰωβ. διὸ κραυγάζεις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχώρες τῆς σαρκὸς Μακάριε, βρῦσι τοῖς μελωδοῦσιν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρῖνονται τῇ βιοτῆ σου Μακάριε. λαμπρὸς φανεῖς γάρ, διὰ πάντων κραυγάζει. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτω λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰωβ μὲν τῆ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπαξίως ἐστεφάνωται. σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφανον. διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ἠσχύνθης Σατᾶν, μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὁς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου, κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κραθεῖς καὶ εὐλαβεία, ἐβόησεν Ἰωβ λίαν ἔντρομος. Σποδὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ ταμεία ἐπυράνια, σῖτον ὡς ὄριμον ἀχθέντα, καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰωβ θεράπον Κυρίου μακάριε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε

φέρων ὁ ἀπεικταῖος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἐσμός.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ἠΰφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὃς ἐκλάμπρω καὶ ἀπροσίτῳ, ὠραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρὲ πανάγιε· ὅτι σοῦ ὁ τύπος ὑπὲρ ἥλιον ἤστραψε, καὶ τὴν πλάην πασαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο διανοιξας οὐρανούς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ περιφανεῖς ταῖς ἀκτίνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥοδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, καταγλαῖσας Χριστέ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τοῦ θεοκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτήρ, ἐθριαμβεύσας φωτὶ ἀκτίρμον.

Ε'βεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐλῷ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεὸν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ῥοδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμηξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, ταῖς τῆς Ἐδέμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστέ, ἐννοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδαμ ἐργασάμενος.

Ο' ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῆ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Ε'ν τῷ φωτὶ τῷ αἰδύτῳ, τὸ ὑπέρτατον φαῖος, ἐν τῷ Πατρὶ ὀψόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ

τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων ἐκ ἔγνων, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεὸν, τέτοκας σαρκί· διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ῥοδὴ ε'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δὲ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι· τοῦ Σταυροῦ, τὸ κάλλος, ἐξαστράπτου γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ε'ν τρυφάτωσαν δὲ, τῇ αἴγλῃ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Η' Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, τὸν Υἱὸν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο' τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἀγιάζομαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Α'νοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ ταῖς φρένας, καὶ ἀγιάσον με τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω, Λόγε, τὸ σεπτὸν ξύλον σου· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου καὶ διδάξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω.

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα· χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαῖρε, ἱερέων προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε, βασιλέων διαδῆμα τίμιον.

Χαῖρε, σκῆπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός· χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός.

Χαῖρε, τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· χαῖρε, τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὄπλον.

Χαῖρε, Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια· χαῖρε, Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὐ κατεπόθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὐ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιασθη γῆ παλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιασθη καὶ πόλις.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφεται-
νύθη.

Εν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, μηνός Μαΐου ἐβδόμη, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιός Σταυρός, συνοστῶς ἐκ φωτός, ὀρώντος παντός τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἀγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος, μέχρι τοῦ ἀγίου ὄρους τῶν Ἐλαίων· ὅς τις τῆ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὅθεν πάσα ἡλιχία νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι, τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβε, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπειψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἰπέρ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων
Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τῷ γένει, ἀριθμὸς τῶν Μαρτησίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίσημῳ τῷ ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλείσα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βεδιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι. ὅς αὐτὸν ἤγαγε μετ' ἐτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Δειναῖς δὲ μαστιξίαις καὶ στρίβλαις συγκόψας, ἐν φυλακῇ κατέθετο· ἐνθα ἐπισάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέστησαν αὐτὸν ὑγιῆ. Μετὰ τοῦτο πέμπεται Φαλκιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προτάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξὶς ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Ἐπτασκάλῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμὸς χύτρα σῆς τῆς ἰδρωτάς, Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῆ πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως Ἀνθυπάτῳ· καὶ ὡμολογήσας παρρησίᾳ τὸν Χριστόν, ἠπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεύροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμωτηρίῳ παρεδέθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τῷ Ἀνθυπάτῳ, πάλιν ἐτιμωρήθη. Ἰδὼν δὲ τινὰς τῶν σὺν αὐτῷ, φεβῶ τῶν κολάσεων, μιλλουτάς θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν· εὖς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἔκαυσεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος ἐν τῷ ναφῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξίαντα. Ὅθεν κριμασθεὶς ξίεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπεται βουνεύροις. Ἐνθα Σατορνῖνος καὶ Ρουφῖνος, πιεσθέντες τῷ Χριστῷ, κριμασθεύτες ξίονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιρῶνται. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνιάδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαγόμενος καὶ τὸν

Ἅγιον, ἄλμην σὺν ὄξει συγκεράσας καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἄγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. Διαθείς δὲ τὸν Ρουνδακόν, καὶ Ἐρμούπολιν καταλαβὼν, ἦγε καὶ τὸν Ἅγιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι· ἐνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἀπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἀνωθεν ἐπέχεον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαιῆτε.
Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαιῆτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἡλιοῦ τοῦς τρόπους μιμνύμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ρυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρῶν ροαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθείς· καὶ παννύχοις στάσει τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρῶν, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἰρίσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον· τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλεύματα καταστρεφάμενος, ἠρίστειυσεν, ἐξορίας πικρᾶς καὶ φυλακᾶς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προϊστάμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμον βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς ταῖς Ἁγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανου ἤρατο, νοσοῦντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθος ἐπιθαῖς Μαξίμος μεγαλόνοτος,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Οὗτος ὁ μακάριος παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφορῶς ὑπομείνας αἰκίας, ἐσχάτου λίθοις βληθεὶς, καὶ οἰκνεί στεφανωθείς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβεύαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἥλιος μεσοῦσης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῷ Θεόπτῃ ἐν πυρὶ, παλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανεῖ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸ ἐκ φωτός καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τῷ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφουῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγγνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης ὄραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσία σαρκός, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκλάμπαντα Σταυρὸν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν τῇ αἰγλῇ τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν
• τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ο παλαι πυρί τε καὶ γνώφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σε λαῷ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπέρ φωστῆρας λάμποντα ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Επένθησε ζόφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσαίντων σε τὴν τόλμαν· νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωφόρος λάμπας Σταυρὸς σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ωραιότητα.

Εκ σοῦ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαὸς σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ φρικτόν σε αἶμα προβάλλεται· ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τὴν ἡμῶν Παντάναξ λύτρωσιν.
Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ Συμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρᾶ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χρι-
• **ξ**ὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπα-
• **γ**αλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης·
Σταυρὸς, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας·

Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἰδ'. Σεπτεμβρίου, ἢ γουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρώσιμον.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

•••••

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷα ἡμέρα τύχη ἡ Ἑορτὴ αὕτη τῷ Θεολόγῳ, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειουμέναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Εσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, Ὅτε κατηλθες. Ὁ εὐσχήμων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἰννοίαν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ, Ἀξίον ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῷ Ψαλτηρίου, ὁ Πολύελος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. Ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται. Εἰς τὰς Αἴτους Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Εάν τύχη τῆ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εσπείρας. Στιχολογείται ἡ πρώτη στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον, τῆ αὐτοῦ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ, κτλ. Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἱπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρεϊτίδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρεϊτίδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαρλλάκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Εάν τύχη τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Η μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α'. Ἦχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἐσπείρας, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαρλλάκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὅρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὅρα τὴν ἐκεί διατάξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας Ἀναστάσιμα τοῦ α'. Ἦχου Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἰς τε τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε'. Εάν τύχη τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.

Εν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τοῦ Θεολόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμεια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῆ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τῆ Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων Σαυμαζόντων. Δόξα, τῆ Θεολόγου, Ἀναπνοῶν ἐν τῷ εἴθει. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Θεολόγου, Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν ἕρανοῖς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, εἰς μὲν τὰ Ἀναγνώσματα λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τίλους τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως — Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτικά, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Εάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς, τετυπωμέναι, λέγοντες μόνον, Καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχοῦσαν Ἑορτὴν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάσχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἀν τύχη ἑμοίως καὶ Καταβασίας — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ ε'. Ὤδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Θεολόγου.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογεῖται ἡ α΄. Σάσις τοῦ Μακαρίου ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ο Θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλίψων, καὶ ἑρμηνεύς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πληκτρον τὴν γλωτταν ἀνακινῶν· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφώνῳ σου γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ Ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἀνθρώπων πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρυῶν πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὠμίλησας, ἀνενδύτοις καθάρσεσι· καὶ τῇ ἐλλάμψει, στύλος ὀλόφωτος, Θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὠφθην μακάριε, μοναστῶν τὸ καυχήμα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοδόλοις λάμψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείου ἀυλᾶς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληροχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος, Θεομακάριστε.

(*) Ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ χειρογράφῳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου κεῖται χωριστά, ψαλλομένη, κατὰ τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, ἢ πρὸ τῆς ὀγδόης, ἢ μετὰ τὴν ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός· κατὰ δὲ τὴν σήμερον ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἀποστόλου Ἀκολουθία. Ἐχει δὲ τὸ αὐτὸ χειρόγραφον καὶ μὲν Ἐσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἶπερ τις ἄλλος ὀφθεῖς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως· ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα βίον ἐζήσας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἀρρήτων, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρῶτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογματικῆς Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρεὸς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθις δὲ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζῶν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡ σαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ πίστει, θεμέλιος ὑπάρχων, τῆς ἀκραφνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχομεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοὶ, εἰάν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν, ἡμῖν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ

Κεφ. Γ΄. 21.

Κεφ. Δ΄. 1.

ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἡδῆ. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ γενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν· Ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Α'. 11.

Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένωμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Α'. 20.

Αγαπητοί, εἰάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστὶν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃ ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγεννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ

Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἴτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Ως τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἡδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στῆριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν. Ἰωάννη τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν· εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἴτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στῆθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητὰ, ἐκεῖθεν ἔγνωσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν ἑράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς

τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, καὶ τῶν ὀρθο-
δόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί,
ἕμνοι στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην
τὸν ἐνδοξον, καὶ ἠγαπημένον· ἕτος γὰρ ἐβρόν-
τησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὁθεν, καὶ βροντό-
φωνος εἰδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γρά-
ψας πολυσόφως ὁ αἰοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος
μέγας τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει
γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ
δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν πε-
ρίγειον, ὡς Διηγόρος Θεοῦ· ὅθεν, καὶ κατέχευσα
ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐ-
φραινομένη ἐπαγαλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μη-
τρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ
γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ,
τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἴδε
νῦν ἡ Μήτηρ σε, πρὸς σέ βοήσαντος· ὅθεν ἐπα-
ξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον Δεῖον,
καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαῖστορος.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη,
τῶν ἀπόρρητων μύστης γενόμενος, τῆς
σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγμα-
τα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς,
καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων
ἀπεκρῆσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ
φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφω-
νότατος, καὶ Μωσῆς ὁ Δεόπτης. Παρρησίαν
ἔχων πρὸς Θεὸν, ἐκτενωῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐ-
πιταχρονὸν ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέ-
χεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στή-
θει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ
ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτῶμενος
ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυ-
χούσης Ἑορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. Στιχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρη-
σίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας·
Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγα-
πημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, δια τῆ ἀρτου οὗτος,
σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γε-
γονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν,
ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πι-
στοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς
πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ
Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ,
ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐ-
τὸν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ αἰ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τὰ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν αἰ.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ Δεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

--- Εἶτα τὸ Στιχηρὸν,

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν
σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ αἱ Κανόνες.
Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ αἰ. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ως καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκρο-
τάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐ-
παναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ
ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἰλυ-
σας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Υπερφυῶς Θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημέ-
νε Χριστῷ· Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ
ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ
Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο,
καὶ Θεὸς διέμεινεν ἀτρέπτος.

Θεοτοκίον.

Υπό τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταγιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, Δείαις σου Ἄγνη παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότητος πειθαρχῶν Ἀρσένιε, Δείω προσταγμάτων, βασιλικῶν πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραϊνόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγᾶς, τῇ σιωπῇ γλώσσα, ἐχαλιναγωγῆσας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ Δείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον.

Δεδοξαμένα περὶ σοῦ λελαῖνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Εξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ Θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι Δείω ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενῆς, τῷ Λόγῳ καὶ Υἱῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃ σαφῶς σε πάντα, Δείω γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν προσπεφευγῶς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνῆ ῥυσθεῖν κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρὶν, ἐσθῆτος κατεκάλυπτε, τὴν τῆς ἀφράξου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγῆν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γεόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν

ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στηθεὶ ἀναπεσῶν, καὶ τῆν γινῶσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλεγραφῆσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνεκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ζύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμῶντων σε· ὄμβροισ δὲ δακρῦων, παινόμενος ὡφθης, ὡς δένδρον κατὰ καρπὸν, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ΄. Σὺ μὲ ἰσχύς, Κύρια.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἤξιώσε, τῆς ἑαυτοῦ, Δείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διὸ σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὡδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἡρῆς πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς πατρώαις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακῆσαι, πατρικῆς ἤξιώθης μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δὲλός σε Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνηθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς Δείας ζωῆς ἐπιτευξώμαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστής, φύσεως ὡφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτη, τῷ ὕμνῳ ἐγκλευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόασ· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει Θεοειδῆς, ὄλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τῆς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπεὶ τῆς Δείας φυλακῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λαίμψαν Θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν Θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελαμπρυνας.

Επιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ Δεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, Θεολόγῳ γλώττη, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σὺ με σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα σε φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελιάρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάσω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τῆ ἐχθροῦ εὐ εἰδῶς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανθρακα Θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ὃ καταρθεὶς τὰ χεῖλη, προφη-

τείας ἤξιώται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενῆς, ὁ ἐν κλῖποις τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, ὁ σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, διασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δὲ ἀπαθείας νεκρώσας, ἐχ ἡρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστῆ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανεὶς, τὴν ὀλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκρητον ἔλλαμψιν, μετὰ τῆς ἐν τῇ νυκτὶ, βίβ καμάτης σου, προμηνύων, περιαιυγάσειν σοὶ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Εᾶχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαιάς, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα, προσασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς δηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη ἐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξαριθμησαί, καὶ παράλιον ψάμμον ἐκ ἔστιν ὄλος οὕτως οὐδέ τὰ τῆ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸν, ὃν ἡγάπησεν, ἔξεψεν· οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνάπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνεισταῖθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξίριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἦται, ἡ συναξίς τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγου τοῦ μάννα.

Στίχοι.

Οὐ βρωσιν, ἀλλὰ ῥῶσιν ἀνθρώποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου,

Ὁγδοαίτη, τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Ο πανάγαθος Θεός και φιλόανθρωπος Κύριος ἡμῶν, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς και Ἀποστόλους, Προφήτας και Μάρτυρας, και πάντας τὰς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ, οὐ μόνον βασιλείας οὐρανῶν, και τῶν αἰώνιων ἡξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ και τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρυσαν και ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Καί γάρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος και Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἀγίαν, ἣν οἱ ἐγγχώριοι Μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἁγίου, κατά τὴν ὁγδόην τοῦ Μαΐου μηνός, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναβρῖει και ἀναδίδωσιν· ἣν οἱ προσεχόμενοι λαμβάνοντες, χρωῦνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς Θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥῶσιν σώματος, Θεῶν δοξολογοῦντες, και τὸν αὐτοῦ Θεράποντα Ἰωάννην γειραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστίον, ὅτι πατήρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαιὸς ἦν, ἡ δὲ μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ υἱὸς ἔσχε τίσσaras, Ἰακωβον, Συμεῖον, Ἰούδαν, και Ἰωσήν· και θυγατέρας τρεῖς, τὴν τε Ἐσθήρ, τὴν Μάρθαν, και τὴν Σαλώμην, ἧτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαιίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐντεῦθεν ὁ Σωτήρ Δείος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφός Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Δεῖ δὲ εἶδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ πάθος τοῦ Σωτήρος, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πάντων φυγόντων, μόνος Ἰωάννης, ὡς ἀγαπητός, ἐν τῇ παραδόσει και ἐν τῷ σταυρῷ παρῆν, και εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν· ἔλαβεν δὲ και τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς· πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη· δευτέρα τὴν Βροντήν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισεν· τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατά τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰδού ἡ Μήτηρ σου; Συνῆν δὲ τῇ Θεοτόκῳ ὁ Ἰωάννης μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς· και μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον, και κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, και τίσσαρακοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε και γυναικῶν, λατρευόντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, και πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. Καλεῖται δὲ Ἠλίβατον τὸ ἔσρος, ἐν ᾧ ἴσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐκ δὲ Δύσεως, κίται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ, και οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει, Χειλῶν καλουμένῳ. Ἡ δὲ Ἁγίου Ἐρμιόνη, θυγάτηρ οὐσα Φιλίππου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ἐκ τῶν τίσσarων Προφητῶν θυγατέρων αὐτοῦ, κίται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. Καὶ Ἀδδάκτος ὁ Μάρτυς, και ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλισθένη, και ἕτεροι Μάρτυρες, Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων, Τύραννος, και Ἀριστόβουλος, και Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατάκεινται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σικτῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἐσδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἡγάπα,

Ὅς οὐδὲ πάντως ἐκβιώσας λαυθαίνει.

Ος ἦν τῆς μεγαλοπέλειος Ῥώμης γέννημα και θρέμμα, ἐξ ἀπαλῶν τῶν οὐχῶν καθαρὸν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδοχαιτήμα, και πάσης ἀρετῆς και σοφίας Δείας τε

και ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων· ὅθεν και τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἐδέξατο, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε ἰθύνοντος. Πολλὴν δὲ ποιούμενου σπουδὴν, και ἐπιζητούντος ἀνδρα πνευματικὸν και λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, και διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, και μάλιστα οἷς Θεραπύεται Θεός, μαθῶν περὶ τούτου γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ, και τῷ Πάπα Ἰννοκεντίῳ και μόλις ἔσχυσε τοῦ πεθουμένου τυχεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντινίου πόλιν κατέλαβεν, ἔστη κατά πρόσωπον Θεοδοσίου· εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον και τὸ χρῶμα, εὐτακτον δὲ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, πάση ἀρετῇ κεκοσμημένον, πολλῆς χαρᾶς και θυμηδίας ἐμπληθεὶς, ἔκτοτε ὡς κατέρα ὑπεριτίμα, και ὡς διδάσκαλον ἔσβητο. Οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου, ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον.

Αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν και φιλόθεος, και τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἠγούμενος, και ἐπιποθῶν, τὸν μονήρη βίον, καθ' ἑκάστην κατελιπάρει τὸ Θεῖον πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν· και παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη Δείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους, και σώζου. Ὁ δὲ μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθήτα μεταλλάξας, τὴν Ἀλεξανδρείαν καταλαμβάνει· και τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ Σκήτῃ γίγνεται, πάση σκληραγωγίᾳ και ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, και τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Καὶ πάλιν Δεία φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσύχαζε, και σώζου.

Τούτου τὸν μέγαν ἠρώτησεν ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις· Εἰ πὶ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐάν εἶπω, φυλάττεις; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐκ παντός. Καὶ εἶπεν· Ὅπου εἰάν ἀκούσῃτε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάσῃτε.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. Ἦν δὲ ἀστέιος τῷ σώματι, ὀλοπόλιος, ξηρός και μακρός, εἰ και μερικῶς ὑπὸ τοῦ γήρους κεκυρωτο, τὴν ὑπάντην ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ὡς Ἰακώβ· διὸ οὐδὲ φαίνεσθαι τι ἐῖλε κατά πρόσωπον· ἠγρύπνει τε πολλά, ἔρθιος ἰστάμενος και εὐχόμενος, και μηδὲ ὡς κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὴν ὀλόουκτον αὐτοῦ ἔλυσε στάσιν· ἔθεν τὴν ψυχὴν πύρρῳσι τρεῖς τῶν δακρῶν χυμάσι κατέσβεσε. Μέλλογτος δὲ αὐτοῦ ἐκδημῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότες (ἦν γὰρ ἐγγύς πευ τῶν ἑκατὸν ἐτῶν), ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ πού, και ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ· Οὐκ οἶδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσσὶμου, και ἀραι πρὸς τὸ ὄρος; Καὶ αὐτίς λέγει πρὸς αὐτούς· Ἴθετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοῖ, μέλλοντι ἐκδημῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; Οἱ δὲ· Ἴδομεν. Ὁ δὲ· Ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχός, οὐτος ὁ φόβος οὐδ' ὀλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὧ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, και Θεοπνεύστου γεγονῶς ἄγγελος, Θεολογίας βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁς χόρτον κελόγισαι, χρυσόν και πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε· και ὁ χόρτος χρυσός σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι τὸν Κτίστην, και ψάλλοντι· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὴρ ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, και ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενές τοῦ Θεοῦ τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτῳ κηύσει σε, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξιώσας Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, και τῆς ἀρρήτης χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν παλαι μύρον Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίαν ἠνέσχ· και εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δέ, Πατὴρ ἀνάρχου γνώσιν και Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι Μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητός ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, και ὄν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς και συναΐδιον.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐκ καμίνε ῥυσάμενος.

Τοῦ Ἀποσ. Ὡδὴ ἡ Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὁς εὐπρεπῆς και εὐσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, ἐνθῆως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίᾳρχον, σε τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστέ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ και Πνεύματι, και χαρμονικῶς ὑμολογοῦντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ῥύσασθαι, ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδᾶκάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρ-

ταῖς· διὸ πρὸς σε Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, και σε ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν τὴν κολαστικὴν τε, τῆς γεέννης ἐκκαυσιν, εὐτόνωσ καταέσβησας, τοῖς τῶν δακρῶν ρεύμασιν· ἀλλὰ και ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυσθῆναι, μὴ παύση ἱκετεῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστόν, ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας· ἐν ἡδροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν και Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐναιάν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ σε Λόγον Πατὴρ, και συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητῆ.

Τοῦ Ἀποσ. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τῆτι ὁ ἕρανος.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότη παραεστηκῶς, τὴν Παρθένον τε και Θεοτόκον ἀγνήν τῶν Μαρτυρῶν, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν θεολογίας ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθεὶς, και φυλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν και ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς σε ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννην τῆς ἑαυτοῦ, υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπειργῶν τὰς φάλαγγας, και πειρασμῶν, ὄχλον και κινδύνων ἀποσοβῶν, και τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων και καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, και θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθανυμαστῶθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύσιν, συμβολικῶς, βράτῳ τυπτημένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς πυρίμορφος ὠράθης· διὸ και ἐπαξίως, σε μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ανέτειλε Χρισὸς σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ Σανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ διήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπειλήφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία· Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκειθεν δὲ, πλήρες Θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότης Ὁσίου, πειθαρχῶν Δείψ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβῶν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστείας καὶ τοῖς δάκρυσιν, Θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, γάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία Σερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενός, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπηρετήν Χριστοῦ.

Θεολογίαν τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κό-

σμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θαλάσσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα· αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσαγγελε παρθένε, Θεολόγε Θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδῆ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ανθρακι Θεότητος, τοῦ σαρκωθέντος ρυπτόμενος, προφητείαν πιζεῖται, ὁ μέγας καὶ ἐνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεῖς ἀξιάγαγε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τέτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοίαις ἀνακρουόμενον αἰεὶ, καὶ Θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμος, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένον θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυσούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, άπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ Δεία, Μάικαρ Δεωρήσας, και μνηθείς προφητικὴν, ένεπιστεύθης χάριν Δαυμάσιε· διό σου τὸ πανίερον, έπιτελούντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταγμαίων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ αένναος χάρις Χριστοῦ τοῦ ζωδοτῆ· και γάρ κραταιῶς, τῆς έχθροῦς τροπωσάμενος, κατὰ παθῶν και δαιμόνων και ὀδυνῶν, τὴν έξουσίαν έκομίσατο.

Η' τῶν λειψάνων σου κόνις, Δαυμάτων βλύζει πηγὰς· τῶν κεραινῶν τὴν λύσιν, και λοιμῶν και κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διό σε και νῦν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σὸς λαὸς ίκετεύει, ὅπως αεί, διασωζήται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, ευῶδιάζει τρανῶς, έαρινα ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν άγωνισμάτων· δι' ὧν άσθενεῖς, έμπαθεῖς τε και ἄρρώστοι, τὴν εύρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς ευχαῖς, άνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχυλή αίματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Έκκλησία τῷ Θεοῦ, ἡλιακάς ακτῖνας έκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε. Τῷ γάρ Σταυρῷ, καθοπλίσας σεαυτόν, και τὸ Δανεῖν ὑπέρ Χριστοῦ προθύμως έλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ άλλοτρίου άντικατέστης· και καταισχύνας πάσας ταῖς έπινοίας τῶν παραινόμενων, νικητῆς στρατιώτης ὡφθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρησίαν έχων, Μαρτύρων έγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Τῆς Έορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Έορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Δεῦτέ τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν έπικροτήσωμεν, και τὸν ἄθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, έν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ένδοξον. Σήμερον γάρ ὡς έωσφόρον άνέτειλε, και καταφωτίζει ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν έν πίστει και πόθῳ, έπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Και νῦν. Τῆς Έορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε έορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν Σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς έξ αίματος, ὠραιζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοῖδιμε· ὅθεν σύν Ἀσωμάτων, και Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, και φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ίκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Και νῦν. Τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, και τῶν Ἀγίων κοινός. Ποίημα Θεοφάνους. Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, και καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ Δείου Προφήτου, τὴν ένδοξον και έντιμον, ευφημησαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τῷ Ἠσαΐῳ, περιηγήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Έκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, έορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τῷ σώματος Θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ιδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος Δεόφρονες, ευσεβῶς άνυμνήσωμεν.

Ανδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, και τὰς Τυραννῶν άπειλας, Μάρτυς ἄθλοφόρε, ίσχυῖ ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, άνθος δὲ πάλιν τὸν έκ σου, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ένδοξος, Ἠσαΐας Πανάχραντε.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ολὴν τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἐνδοξε, τῆς τῷ Λόγου οίκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Ηρῆθης πρὸς ὕψος οὐράνιον, και τῆς ευσεβείας τὴν λαμπρότητα έδειξας, τῶν ειδῶλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ασθένειαν.

Λίθον έν Σιών ὑπέρτιμον, άκρογωνιαῖον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἠσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

- Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός .

Οπλῶ τοῦ Σταυροῦ φραξάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀλγηδόνας ὑπέμεινας, ἀένναίως τῷ ποθουμένῳ, ἐντροφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σάρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ Θεοφιλῆς δέ σου ψυχὴ, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετώσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον .

Ρῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἑσαΐου ἡ Παρθένοσ γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Ὁ Εἰρμός .

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενεῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου .

Κάθισμα, Ἦχος γ'· Θείας πίστεως .

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἠκούσας φωνῆς Κυρίου, Ἑσαΐα ὡς Προφήτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προῤῥήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννης διήλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πισθεὶς παρίστασαι, Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου .

Τοῦ Μάρτυρος . Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον .

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβῶν, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδῶλων ἔσθεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολυάθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου ,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Τοῦ Προφ. Ὡδὴ δ'· Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας .

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθότως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε .

Προφητικὴν Ἑσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θείον δεδειξαι, καὶ ἔραυῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἠξίωσαι .

Εγκαινίζεσθαι νήσης ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τῷ θείῳ Πνεύματι, πλησθησομένῳ· Ἐνδοξε, μύσης ἀρρήτων γενόμενος .

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός .

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴληφας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος,

καὶ τῶν εἰδῶλων ἔσθεσας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα .

Τῶν γυναικῶν σοὶ τὴν πείραν Μάρτυς προσέφευγεν, ὡς Ἀδάμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφις ποτέ· ἀλλ' ἠττηθεὶς ἠσχύνετο, βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκταινόμενος .

Θεοτοκίον .

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθὲν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θείος Ἑσαΐας ἐκήρυξεν .

Τοῦ Προφ. Ὡδὴ ε'· Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε .

Τὸ κεκρυμμένον ἀνωθεν, μυσῆριον ὄρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεοῤῥῆμον κατήγγειλας·

Ητῶν παθῶν σου Κύριε, ἀένναος πηγῆ, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει· ἠκεις γὰρ Σωτῆρ ὡς Ἑσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε .

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός .

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγησας λαοὺς, καὶ τὴν μακίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν .

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείης, σοφῆ Χριστοφόρε, ἔφερες σεβρῶς βασιάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμύμενος .

Θεοτοκίον .

Επὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἀγνῆς, τῆς πανυμνήτου Μητρὸς, Ἑσαΐας βλέπει σε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρῆντα τὰ ξόανα .

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'· Ἐβόησε, προτυπῶν .

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἑσαΐας ἐώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγία φωνῇ τὴν τρισαριθμῶν .

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοὶ προσάγει τὸν ἄνδρακα, Ἑσαΐα, Σεραφίμ τῇ λαβίδι δραξάμενος, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον .

Τὴν ἐκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προῤῥήσεων, Ἑσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦντα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα .

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός .

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα τὴν πάλιν ἀράμενος, ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχαῖς ἐτροπούτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος .

Αγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων ζεόμενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐπερείδων αἰεὶ τῷ Δεσπότη σου .

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν θεώ-
μενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ
ἐνδόξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τῆ Θεῆ
νῦν ἀγαλλεται. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρι-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προ-
φητομάρτυς Ἡσαΐας θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐστρά-
νωσας τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, με-
γαλοφώνως σάρκωσιν Ἰδοῦ ἢ Παρθένοσ ἐν γασ-
στρὶ λήφεται. Ὁ Οἶκος.

Ολος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάθαρτα
χειλὴ κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἶσω σοι
αἶνον ἐπάξιον; Ὅντως γινώσκων τὴν σὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ὅτι σῶζει τοὺς πίστει σοι προσιόν-
τας, ὡσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύο
λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ
προσπίπτω κραυγαζῶν σοι· Τὸν νοῦν μου φω-
τισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου
σου· Ἰδοῦ ἢ Παρθένοσ ἐν γαστρὶ λήφεται.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι.

Ὁ ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
Προσθεὶς ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἡσαΐας δ' ἑρώων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ πρίσθη,

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνότατος
ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὤνησκει δὲ προσθεὶς ὑπὸ Μα-
νασῆ τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτίθη ὑποκάτω
δρυὸς Ἀρωῆλ (ἢ Ῥογήλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν
ὕδατων, ὧν ἀπώλειεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καταχώσας
αὐτά· καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ ἐποίησε δι'
αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἐλιγωρή-
σας, πῦξάτο, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν
Προφήτην πεινῆ ὕδωρ· καὶ εὐθίως ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ
αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύε-
ται Ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου, πρὸ τοῦ
ποιῆσαι τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ
Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξελήλυθεν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν
συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρή ἡ πόλις, μὴ
ἔχουσα ὕδωρ· ἡρώων γὰρ οἱ πολέμιοι· Πέθειν αὐτοῖς
τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ
παρικαθίζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ
Ἡσαΐα οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνήρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ
ἕως τῆς σήμερον ἀφηνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥ-
ραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπέδημι σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα
δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο

γίγνετο, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σι-
λωάμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὅπως διὰ τῶν
εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχωσιν ὡσαύτως
τὴν ἀπολαύσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ
τάφου τῶν Βασιλέων, ἐπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ πρὸς ἄβεν. Σολομῶν γὰρ ἐποίησε τοὺς τά-
φους Δαυὶδ, διαγράψας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἧτις ἔχει
εἴσοδον ἀπὸ Γαβαῶν, μήκοθεν τῆς πόλεως σταδίους εἴκο-
σι· καὶ ἐποίησε σχολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν
τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς· καὶ ἴστιν ἕως σήμερον ἀγνω-
μένη τοῖς ἱερέυσι καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασι-
λεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ
ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας εἶδει τὸ μυστήριον τοῦ
Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερέυσι Βαβυλώνος, καὶ
ἐμίαναν τὰ ὄστα τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς
ἐπῆράσατο εἰς δουλείαν εἰσελαθεῖν τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἀκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Γελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν
τῷ Προφητείῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λαυρεντίου.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδα σε Χριστοφόρος,
Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λί-
γεται τερατώδη τινα καὶ παράδοξα· ὅτι τε κυνο-
πρόσωπος ἦν (τούτιστι δὺσμορφος καὶ ἄγιος τὴν ὄψιν),
ἐκ τῆς χώρας τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατεσθιόντων· καὶ
ὅτι, κατεσθεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητος τινός, καὶ φθίγ-
γεσθαι μὴ δυνάμενος, προσπύξατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμψθη
αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, λέγων· Πίπρεθε, ἀνδρίζου
(τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα)· καὶ ὅτι, ἀψάμε-
νος αὐτοῦ ὁ Ἄγγελος τῶν χειλέων, λαλεῖν παρισκεύασε·
καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν
διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ θεοὺς νο-
μιζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τύπτεται ὑπὸ Βαχ-
χίους τινός. Πρὸς δὲ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγιος εἶπεν, ὡς ὑπὸ
τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος, κατέχεται· εἰ γὰρ
δοῖη κίνησιν τῷ Συμφῷ, ὅτε τὸν βραχίονα αὐτοῦ ὑποστα-
λήσεται, οὐδ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχύον, μηδὲν
οὖσαν, καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίων ἔν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτὸν, διὰ τε
τὸ φοβερὸν τοῦ εἶδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχύον, ἀνυπέβλητον
ἔσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχον-
τα (ἧτις ξηρὰ οὖσα παραδόξως ἐδλασθησιν), καὶ πρὸς τὸν
Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ πρὸ τοῦ παραστῆναι τῷ Βασιλεῖ,
ἦδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλήθος
αὐτοῖς αὐθὶς κατέσθη· τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλα-
γίντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστυσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτί-
ζοντας ἅμα τῷ Ἁγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τῆ Ἁγίου Ἱερομάρ-
τυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γινόμενοι· ἔνθα, ἀντὶ Ῥε-
πρίβου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς παραγενόμενος, καὶ ἐκπλαγίς, ὑπτιος εἰς τοῦπίσω κα-
τέπεισε· καὶ πάλιν ἀνενίγκας, δέλω μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κο-
λακείας μαλάξαι, καὶ κατ' ἐλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ,
ἀλλὰ μὴ φανερώς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλισσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν δια-
πρεπίε, ἀκλαστούς δὲ, καὶ πρὸς μίξιν ἐτοίμους, καὶ δεῖ-
νάς ὑποθερμᾶναι, καὶ ἐριθίσαι, καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν
νέων ἀκαθίκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμᾶς (ὄνομα δὲ τῇ
μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα), ἐσελθεῖν πρὸς αὐτὴν
κελεύει, καὶ παντοίας χρήσασθαι μηχαναῖς, ὡς ἐν συνη-

Δεία τῇ πρὸς αὐτάς καὶ ἀγαπήσει γινόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ὡς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δὲ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτάς ἀνειπούσαι, δειναῖς μάστιξιν ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον ἐκομίσαντο.

Ἐπὶ τούτοις, εἰς ὀργὴν ἐξαφθίντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλέκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος), ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἁγίου σταλέντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἱ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν· τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊᾶν γενέσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γενομένου, διέμεινε ἀβλαβῆς, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρός καὶ τῆς καθηλώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ὀπίστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαραδέκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινα λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσα, οὐ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἵσταμένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν, καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερόν ἐκείνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι, καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πάντων τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώθητον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρός φυλαχθίνα ἰδόντα, πιστεῦσαι, καὶ προσελθῆναι τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελεύσασθαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἄλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρεσὶ ρίπτεται. Ἐκίθην δὲ ὑπὸ Ἁγγέλων ἀνελευσθεῖς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταίου ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ. (*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα Ἀ'. ὅτι τὸ, Ῥέπρεβος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκὸν ὁ εἰς Λατινικὸν κατὰ τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γραφῆσθαι ὀρθότερον Ῥέπροδος (ἐκ τοῦ Reprobis), ὅπερ ἐξελληνίζόμενον σημαίνει τὸν ἀδόκιμον, ἀπόβλητον ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἐπ' ἀρά τὸν, στυγερόν· συνήθως δὲ, τὸν ἔχοντα ἀλέθριόν τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα εἴτε κυρίως εἴτε ἐπιθετικῶς, ἐδέθη ἀναμφισβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγριότητα τοῦ ἦθους, ἐν ὅλῳ ἀληθεύσει τὰ τῶν Συναξαριστῶν Σημειωτέον Β'. ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, Δέκιος, Ῥωμαϊκὸν ὄν καὶ αὐτὸ, οὐδαμῶς εὐρίσκειται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαῖνον, δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, κατὰ τὸν Συναξιστὴν· ἐκτός μόνον ἐάν εἴπη τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τῶν ὄντι ἐνεργείας κινήσει, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμόν, ἐνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκατόχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον, καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τοῦ πληθους τῶν πιστῶν ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. 5. κεφ. λδ'. λγ').

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τῆ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, Ἦξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίᾳ στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο, Ἰσχύς μὴ καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὄρους, καὶ πολιτείας νόμους, Θεοφορήτῳ γλώσση τέθεικας, Προφήτα Δεσπέσι· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδόν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεῖ σκηνώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοι ἐκρούγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὀρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἀγνεύσεως τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶν Παῖδες.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἔνδοξος· καὶ Δείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοῖς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίστανται γῆς τῆς ἀγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ Δείῳ προσεπέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρῳ προσηρμόσθησαν, ὡς παλαίφησιν Ἡσαΐας, καὶ ὕμνουσιν νῦν μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασείως προσρηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη γερραῖς, ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος νῦν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστῃ σου· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον .

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, τὸν πᾶσι δίδοντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Ὁ Εἰρμός .

• **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 • λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς
 • ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
 • πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 • Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Τοῦ Προφήτου .

ᾠδὴ δ΄. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότη τῶν Δυνάμεων, δόξη δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ, ταῖς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμακάρε αἰοῖδιμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν .

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε· βίβλῳ προθύμως Ἡσαΐου, τῇ τῆς Θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμίᾳ προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθησόμεθα .

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα Θεοφόρτε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελούντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν σου μνημόσυ-
 • νον, πρεσβέων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοῦς,
 • καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως .

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός .

Στέφανον ὡς νικητῆς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοῖδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον .

Αἵματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσαίμενος, κατῆγαθήσῃς Ὑπερένδοξε· νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ Νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες· εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἐνδοξε .

Θεοτοκίον .

Ανθρακα τὸν νοητὸν ἀγνὴ θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν .

Ὁ Εἰρμός .

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 • κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
 • Θεοτόκε, τῷ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῷ

• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
 • τες μεγαλύνομεν .

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς .

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός .

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος, τοῦ Ζηλωτοῦ .

Εἰς τὸν Εσπερινόν .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου .

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν .

Σίμων ὁ Θαυμασίος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολίς ἐξασράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτῷ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαιρέτον ἄτμητον .

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαῆς καὶ ὑπέροχος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἢ ἐνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωοροῦσα· θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνὴν .

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμῶν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πισοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαιρέτον ἄτμητον .

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζήλων ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω· Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίαις χοροῖς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
τοῦ Ἀποστόλου .

Ἦχος α΄ . Πανεύφημοι Μάρτυρες .

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρην ἔ-
πιος, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν
μιμούμενος· ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας,
δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον,
καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον .

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν .

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεὸν, καθορῶν τερπνό-
τατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει
κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεού-
μενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων
ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοῖς Ἀγγέ-
λοις, νῦν συναυλιζόμενον .

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται .

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων
δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος· καὶ
νῦν εὐέλαιον, εὐπαρρήσιαίστοις, προσευχαῖς τι-
θεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον,
πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄ .

Τὴν κτίσιν ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης διήλθες, Σί-
μων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ
Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς
πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν
καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς
τὴν θεῖαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε
Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως .

Καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς .

Ἀπολυτίκιον . Ἀπόστολε Ἄγιε Σίμων .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς . Καὶ Ἀπόλυσις .

Εἰς τὸν Ὁρθρον .

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου .

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξάδω κλέος .

Ποίημα Θεοφάνους .

ᾠδὴ α΄ . Ἦχος πλ. δ΄ . Ἄσμα ἀναπέμφωμεν .

Ανώ τῷ Δεσπότη παρεστῶς, Ἀπόστολε θε-
σπέσιε, τῷ σέ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν αἰ-
κείον λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυ-
χὴν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἔνθεον μνήμην .

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δε-
δώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θεῶν
χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δι-
καιοτάτη, Θεοφάντορ, ὁ δίκαιος μόνος .

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος
Ἀπόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σέ οὐ-
ρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἅπασαν καταφλέ-
γων, τὴν ἀπάτην τῆς πολυθεΐας .

Θεοτοκίον .

Σύ μου τὸ θνητὸν τε καὶ φθαρτὸν, ἀθάνατον
καὶ ἀφθαρτον, Σωτῆρ ἀνέδειξας, Παρθένε
Παναγίας, οἰκήσας πανάχραντον, μήτραν ἀπει-
ρογάμως, μορφωθείς τε τὴν βρότειον φύσιν .

ᾠδὴ γ΄ . Οὐκ ἔστι Ἄγιος ὡς ὁ Κύριος .

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης
Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτῆ τῆ
Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον .

Ο Ἄλογος ὁ ἀναρχος καὶ αἰδιος, τὸν αὐτοῦ
ὑπρέτην σε, Σίμων θεσπέσιε, ἀστραπαῖς
φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς
Θεΐας χάριτος .

Θεοτοκίον .

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σέ προέγραψε, Θεοτό-
κε βαστάζουσαν φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ
φωτίζον τὸν κόσμον, ἀκτίσει Θεότητος, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν .

Ὁ Εἰρμός .

• **Ο**ὐκ ἔστι Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐκ
• ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
• πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σε Κύριε .

Κάθισμα, Ἦχος γ΄ . Θεΐας πίστεως .

Θεῖου Πνεύματος τῆ φωταυγία, σκότος ἔ-
λυσας πολυθεΐας, καὶ τῶν πιστῶν ταῖς
καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγμα-
τα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα . Σί-
μων ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

ᾠδὴ δ΄ . Ἐξ ὄρου κατασκίου .

Ολος θησαυρὸς ὑπάρχεις χαρισμάτων, εὐαγ-
γελικῶν χαρίτων πεπλησμένος· καὶ φῶς
τοῦ κόσμου, καὶ ἄλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων
παμμακάρε ἐχρημάτισας .

Υλης ἀηδοῦς ἐμφάσεις ἀπεστράφης· αὐλον
δέ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος
εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βροτείας Ἀξιάγαστε .

Σίμων Ζηλωτὰ ζωῆς τῆς ἀκηράτης, νέκρωσον
ἡμῶν τὴν ζῶσαν ἀμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυ-
νάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν .

Θεοτοκίον .

Γσος πεφυκῶς Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος
τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς αἰ-

χράντου Παρθένε τὴν ἡμετέραν, Δεσποτα σάρκα, προσλαβόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παμμακάρ, σὺ ὄρωμένην τὴν γλῶσσαν τῆ Πνεύματος, ὑπέδέξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερώῳ καθήμενος.

Ὁς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος, ὑψηλά καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Νόμος ὁ πρὶν Παρθένε, παρεισελθὼν, ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἤνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

ᾠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Σὲ θείων θαυμάτων αὐτουργόν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δούς ἐξέσταν σοι, ἐνεργεία τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Εμφράττεται τὸ στόμα δυσσεβῶν, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πάναγνε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκειται.

Ὁ Εἰρμός.

- » Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
- » Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θρηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη, ὡσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτίσει πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδράμωμεν ἀνυμνῶντες αὐτὸν ὡς χρέος· αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν Ζηλῶν πάθος σόν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφετάρθη Σίμων δεκάτη μεγάθυμος,

Ὁς ἴστι Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐνομαζόμενος καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ὄθιν ὁ νυμφίος, τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερώῳ συνῆν, ὅτι πυρίνων εἶδει γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπιφοίτησε· καὶ τούτου πληθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμῶν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, ἐκέρυξε τὸν Χριστόν. Ὑστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων θαυρωθεὶς, καὶ τελειωθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Ὡς δὲ ζῆλον διάπορον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλῆσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλαδέλφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,

Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θείον εὖρατο στέφος.

Ὁῦτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας, πέλιως Πριφακτῶν, εὐγενεῖς, καὶ τῆ περιουσίᾳ λαμπροί, υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου, ἀρχόντος τῆς αὐτῆς χώρας Πριφακτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐοιδίᾳ, καὶ τῶν θείων Γραφῶν ἀναγνώσει, διὰ Διενυσίμου τινὸς ἀγίου ἀνδρός, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. Ἐρωτῶνται σὺν πρώτον παρὰ Λιγγελιῶνος τινὸς ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. Ὁ δὲ τούτος Βαλεριανῷ εἰς ἐξίτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Ηπειροῖς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται· καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διεπόντα. Καὶ παρ' ἐκάστῳ τούτων διαφόροις βασκανῶν ἰδίαις ἐξετασθέντες, ὧν οὐκ ἂν τις μιᾶς περιγίνοιτο, ἀλλὰ θάπτον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθεῖν, δυσουπίστων ἐντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τέρτυλλου τὸ μακάριον ἐδέξαντο τέλος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἱμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,

Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Ὁῦτος ὁ Ὁσιος Ἡσύχιος ὄρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν πόλεως ἢν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φερωνύμως ἔχων τὸν τρόπον τῆ κλήσει κατάλληλον. Διηθέντι σὺν τοῦ Θεοῦ ὑποδείξει αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ, κατὰ μένας γινόμενος, δουλεύση καὶ εὐαριστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαῖωνες. Ἐνθα γινόμενος, καὶ ἐπὶ πλείστον διαγαγὼν εἶτα ἐκίθη ἐπὶ τὸ ὕδωρ καταλθὼν, καὶ πλησίον εὐκτῆριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρίου κατασκευάσας, καὶ τὸ λιπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σένον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μάκαρ ἐκλήθη, καὶ τὸν τρόπον τῆ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμα τῷ Λόγῳ συνοδεύων, καὶ συνόμιλος αὐτῷ γεγεννημένος, Βασιλείας ἐκεῖ μετέσχηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Δὼλῳ τῆς παλαί εὐκληρίας, τοὺς προπάτορας ἐξώρισεν ὁ ὄφις· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ Μητρὸς ἀνεκαλέσω. Εὐλογημένος πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ως ὠραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες, εὐπρεπῆς ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλῶσα δόξαν τῷ Θεοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοβόλοις, καὶ θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σίμων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, βρωῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λογισμὸς σὺ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεογεννητὸρ ἐρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος ἀτονεῖ· Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρθένη, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
- » λαῶν ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι
- » τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
- » τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Εμφανῆς ἐγένεθ τοῖς πέρασιν, φωτὶ καταλάμπων· καὶ τὸ πῦρ τὸ τῷ Πνεύματι δεδεγμένος, φωτοειδῆς ἐδείχθη· διὸ σε μακαρίζωμεν.

Ολικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθη· ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πᾶσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀνθρώποις, καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδοῦς ἀγνείας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
- » τόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δε-
- » ξαμένη, ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
- » γαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἰτήσαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ, καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος τοὺς βροτοὺς ἀνεῖλκυσας, Σίμων ἐνδοξε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων μακάριε, τῷ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέβηκε, τοῦ πυρός ἐν εἴδει, καὶ σέ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόμως ἐλαύνοντα, αἰθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνοσίας ἐνδοξε, κατεφώτισας, ἀναγεννήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ ζηλώσας τὸ πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιῆχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κηρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενωῶς, ῥύσθηται ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἧτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ΄.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η τῶν πόλεων Ἀνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται·

ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φύλα πολέ-
μια, καὶ ὑψαύχενά ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτί-
θησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· Σὺ
Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων,
καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλ-
κας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑψηλίον,
ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλ-
βιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῆ, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσο-
ξάσιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν
ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβεία πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομαμέ-
νος, καὶ ἀνδρεία Μώκιε λιπαινόμενος, οὐ-
ρανοχάλκευτος γέγονας, αἰοῖδιμε μάχαιρα, πα-
ρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα· ὁ-
θεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀ-
γίαν, ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων
καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων, Ἦχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφό-
ρος, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐσθίεται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς πε-
ρισώζεται καὶ κραταιῶται, βοῶσα πρὸς αὐτὴν·
Χαῖρε ἢ ἐλπίς πάντων περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Γενεθλίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἣν περ ἐπύργωσας
φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἀλλοφύ-
λων ἐχθρῶν, ἐμφυλίωντε, πολέμων καὶ μαχαίρας,
σεισμῶ τε ἀκραϊδαντον, λοιμῶ, πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυ-
βέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς
κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν
φωσφόρον, καὶ ἐνδοξον μνήμην σε, Μάρτυς παν-
εὐφημε.

Σεδήρω ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος,
χρυσοῦ ὄβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ
ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ
πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαράς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλή-
ρωμα, τῆς ὅλης Θεότητος, ὠφθης Πανά-
μωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου,
συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ητῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέ-
σποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς
προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ.

Ανενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας
ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ
ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὅθεν τὸν μεγαλαυχον
ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὐ-
κλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος
ἀπόλαυσιν, εὗρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τῆ Θεῶ καθαρώτατον σκήνωμα,
εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων
σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἀφθορον
ἔδειξεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πα-
• **τ**ρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
• **στιν** Ἁγιος, πλὴν σου φιλόθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Αστὴρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητᾶ,
καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκωμένην ἀγ-
γαῖς, τῶν θείων ἀγῶνων σε· φθάσας δὲ βασι-
λίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξί-
φους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συ-
νεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιωμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἢ πό-
λεις σου, ἐπὶ σοί νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθετο· ἦν περικρούρει παντάναξ, καὶ
διάσωζε, ἐξαιρέμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν
δυσχερῶν.

Τὸν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώ-
σεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα
ξεόμενος· καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δέ,
καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Αθεῖα ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε·
κραταιᾶ χειρὶ γὰρ, σὲ ὁ πλαστοουργός
διεσῶσατο· αἱ ποταμοὶ τῶν βασιάνων οὐκ ἐσά-
λευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, σαφέ, τὸν
ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ο Ψελήματι τὰ πάντα, πλαστυργήσας βηλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἑαυτῷ ὠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις εἰς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ῥδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σ ἐ ἔχουσα, Χριστέ, κραταιὸν καταφύγιον, ἡ πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη αἰεί.

Σ οἷς αἱμασιν ἡ γῆ, ἠγάσθη, Μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ στίφος, θεόφρον ἀξιόγαστε.

Σ ἐ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον, ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, Παμμακάαρ, ὠραΐζεται.

Θεοτοκίον.

Φ ῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Ῥδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Η πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ σωτῆρι σοὶ προσανέθετο ἦν περ σωζοίς, ἐκ παντοίων κακώσεων ἀτρωτον.

Α γάπην, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερέρον ὀπλίτην τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλεν ὀχύρωμα.

Φ ιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρισας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότην νεύσει ἐνατενίζων, τὰς βασάνους, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Α βυσσον, εὐσπλαγγνίας Χριστὸν ἡ κηύσασα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθῆς ὡς μὴ ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν, πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἦτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαιρέτον ἀνακειμένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ Ἀγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντός σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,

Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην·

Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ἰπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννῆτο δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ἔντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ αἰεὶ σχολάζων, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διουσωφ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτριψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχθεῖς, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κριμασθεῖς ξίφει τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας, καὶ τὰς πλευράς. Ἐπειτα, ἐξαφθείσης καμίου ἐκ πίσης καὶ στυπείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἐπτα πῆχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶον ὑπελαβοῦσα ἐφύλαξε· καὶ ὠρατο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μετ' ἐτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἐνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς ἀγᾶς ἦστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀφλεκτος καὶ ὑγιής, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἀφαιμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν Ἀνθυπάτον, καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνδρᾶς ἐννέα κατέφλεξε, ὡς μηδὲ βραχὺ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρμαρίσσης τῆς φλογός εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεῖς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἴστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξίτασιν· καὶ μὴ πεισθεῖς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατεμένεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεῖς, θηρίοις ἀφίεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀσπλαγῆς διαμείνας, τῷ δήμῳ ἐπιβῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππησίον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θράκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἐνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπέφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸς μίλιον ἐνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βαρεῖ τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετίθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσίπτῳ αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου, ἡ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρου.

Διόσκορος δὲ ζῆν αἰεὶ τμηθεῖς ἔχει.

Οὗτος ὄρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως· καὶ προσαχθεῖς τῷ ταύτης Ἀρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτῶν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεῖς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένον πίστει, προστάξαντος τοῦ Ἀρχοντος, ἀναίρεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ην̄περ ἐπύργωσας, Χριστέ, πόλιν σε περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὐρηκας δροσιζόντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Κατὰ ξιφῶν, κατὰ πυρός, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς, ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκουήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, Ἀειπάρθενε, ἀνυμνεῖμεν κραυγαῖζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σε, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἀτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἴσαιε, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὄπλον τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τῆ παντός, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῖζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγαῖζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ἣ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε, ὑμναῶντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ καθωραῖθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρογάμη, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
 » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
 » πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
 » μένην ἀπάσαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
 » ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
 » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἀνακτι παρέχων ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρούραγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρωσ τεκέσσης σε, καὶ τῶν Ἀγίων πολυέλεε.

Ὁλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμννόμενος, ἐνδον ἐχώρησας πασταδὸς, φρονίμοις σὺν παρθένοισ γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, ἕ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν ἐτέραις προαθλῶν, αἰοίδιμε, Βυζαντιδα πόλιν ἐφθασας, Μάρτυς, ἐν ἣ τῶν σῶν ἀγῶνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, εἰδέξω ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος· ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὦ Παρθένε, σὲ δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατρός τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκλάμψαντα, ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδόκησεν· ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 » κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
 » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
 » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
 » τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστοτειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ'. τοῦ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά τρία.

Στιχηρά τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος δ'. Ἐδῶκα σμειῶσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γένηται εἰς Χριστόν, Ἐπιφάνιε, δεικνύς τὴν ἀστράφασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπομένην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσασ, ταῖς διδασκαίαις σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχηρημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ

πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμαίων, θείαις δαδ-
 χίαις· καὶ τῶν αἰρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλ-
 γίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευ-
 σας, διδασκαλίαις, πανόσις, καὶ τὸ κάλλος τὸ
 ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ο βίος ὁ ἔνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
 συνδραμῶν παρασκευάσει, τελεῖν τὰ θαι-
 μάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύ-
 νεις, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας
 παύειν ἐντευξέσι· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱε-
 ραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στερρώως, Γερμανὲ κατέ-
 βαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεσον· τὴν γὰρ
 προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόκων, τοῦ Χριστοῦ
 ὁ δειλαίος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων κήνησατο·
 ἀλλὰ τοῖς λόγοις σε, θεοφάντορ ἐξεληλεγκται,
 καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λέων ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος,
 τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν
 προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας
 Ὅσις, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστρακίσται·
 διὸ αἰτοῦμέν σε· Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις
 σε, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχαν.

Εφέσεως ἔτυχες τῆς σοῦ, θεοφάντορ πέρ-
 ῶθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ
 Δεσπότη σου, μετὰ παρρησίας, Γερμανὲ μακά-
 ριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὧ παραξά-
 μενος, ἀπαλαύεις τῆς θείας, τὴν εἰρήνην, τῷ
 κόσμῳ αἰταύμενος.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος β'.

Εὶ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰε-
 ρουσαίου λατρείας ὑπάρχων βλάσημα, ἀλλ' ἡ
 χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμπασα,
 μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀ-
 πειργάσασα· ἐντευθεν ὡς ἀγγέλιος, τὴν ἀμφοῖν
 διαθηκῶν, κατὰ νῦν εἰληφῶς ἐκβάσιν, ἀπὸ δου-
 λείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέθησας. Διὰ ἰκέτευε
 ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος ταῦ ἐχ-
 θροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν
 σοφίαν, διδάσκαλος ὠφθης, Ἐπιφάνιε μα-
 κάριε· καὶ Χριστὸν εὐρῶν ποδηγέτην, τὰς βε-
 λίας τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκεδάσας.
 Διὰ αἰτοῦμέν σε, Ἄγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους,

τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσα-
 λευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος
 παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὄλων, δωρηθῆναι
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
 τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ αἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
 καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίας Ἐπιφανίας, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς
 (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἐπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιουῆχος.

Εν τῷ τοῦ θειοπρεπτοῦ πιστῶς, πολιτευσα-
 μένος νόμῳ τοῦ γραμματος, τῷ δεσποτε-
 κῶ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλθιε, καὶ
 φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεῖς, καὶ τοῦ ἀδίκου
 προκρίνας τὸν δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε,
 συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς
 Τριάδος, ἐκ θείας ὡσπερ προγνώσεως.

Γατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδής σοι ἐ-
 γέμετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν
 παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καὶ συνθερα-
 πεύσας, ψυχῆς τὸ ἀπίστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορ-
 φῇ Θεοῦ πρὶν καθρωόμενος, ὄλὴν ἀνεκαί-
 νισε, τῆ σῆ γαστρὶ θεοπρεπῶς σινηνώσας Ἀγνή-
 ὄθεν Θεοτόκα, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἁγίου Γερμανῆ, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω· κλέος.

Θεοφάνους. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῆς ἱεροσύνης τῆ στολῆ, κατακοσμούμενος
 Μάκαρ διέπρεψας· λόγῳ δὲ τῆς χάριτος,
 τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὠφθης
 θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ορχημὰ ὑπῆρξας ἀρετῶν, ὃ ἐπιβάς τῷ Θεῷ
 προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα,
 καταλιπὼν καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ οὐρα-
 νοφοίτης, τῆ σῆ σοφίᾳ γενόμενος.

Υπὸ τῆς προνοίας προγνώσθεις, ὡς ἱερεὺς,
 θειόγυρος ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγες, τυ-

ραννικήν μαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦν-
τος, σὲ δεξιᾷ παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν, ἢ ἡμετέρα προσοί-
σει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν
Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε,
Παρθένε Μητὲρ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φαῖον (*) περιβόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν
ἔλαιον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὄμμασι,
λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τε-
δέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς
πίστιν ἀμώμητον.

Ακούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδε-
λύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας αὔλον· ὡς
αἵματος δὲ συμμετασχούσάν σοι, καὶ τῆς γνώ-
μης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὁμαιμον, ἀνεδεί-
χθητε ζευγος μακάριον.

Νεκρούς λογισμούς ἀποσραφεῖς, παμμάκαρ
Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύεις
Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ
ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγές πανόλβιε, τῶν νε-
κρῶν σου πεδίλων τὴν ἐκπτώσιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύη-
σας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκηνώμα, τὸν ἐν
Ἄγιοις ἀναπαυόμενον· ᾧ βρωῶμεν Ἅγιος, ὁ
ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φι-
λάνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ο θεία προγνώσει προειδῶς, σῆς γνώμης
τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς, Σοφὴ, τὴν
εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀνακρεθῆναι σε, ὡς
Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνου-
χία πανσόφως κατέλεξεν.

Ιδεῖν ἐφέμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν λαμ-
πρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας θεώσεως,
ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σώ-
φρονι, καὶ σαφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας
τὸ ποίμνιον.

Μεγάλῃς καθέδρας ἐπιθαῖς, μεγάλως κατε-
λάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ

(*) Ἀναγνωσκόμενον πρότερον, ἐν τε ταῖς τετυπωμένοις καὶ
ταῖς χειρογράφοις Μηναίαις, Φαιδρὸν, μετέβαλον τὴν λέξιν
εἰς τὸ, Φαῖον· καθὼς δὲ Τριμυδὸς ἀναφέρει ἐνταῦθα τοῦ ἐν
τῷ ἐφεξῆς Συναξαρίῳ ἱστοροῦμενον περὶ τοῦ τριβωνίου τοῦ
Λουκιανῦ, τοῦ μ.π. αὐτοῦ. τῷ αἰνεῖται εἰς ἐλεημοσύνην δοθέντος.
Τὸ δὲ τριβώνιον, ἢ παλαιόρρασον τοῦτο, ὡς ἐνδυμα μαναχῶν,
οὐκ ἦν παντὶ ὡς ταῖς φαῖδρον, οὐτ' ἀξιόλογόν τι, ἀλλ' εὐτελεές
καὶ φεζὸν τὸ χρώμα, τουτίστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαυρεῖ-
δερὸν, μουντόν, ἢ κατὰ τοὺς ἰταλίζοντας, σκοῦρα·
καὶ ἐπομένως ἀντίθετον τῆς λαμπρᾶς ἐσθῆτος, ἣν ἐνεδύθη ἀ-
νωθεν ὁ Λουκιανός, πρὸς ἀγαμοσίην ταῦ πρὸς τὸν πένητα
ἐλεῶς ἐκείνου.

πλήρωμα, διδασκαλίας καὶ μελωδήματι, Γερ-
μανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστὴρ
οἰκουμένης ὑπέρτιμε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, Ἄγνη, τὸ ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί
συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον,
Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
• τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
• μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
• μιν, τῆ βροῶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
• τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔ-
πλησας, ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου
αἰρέσεις τρεφάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον
ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐ-
τήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιεράν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν, ἀνεδείχθης
ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παρά-
νομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ
κλίνας, ἀθέω προσταγματι, ραπισμούς ὑποφέ-
ρων, ὄνειδη καὶ σιώματα· ὅθεν ὁ ἀλάστωρ,
τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρᾷ σε κατέκλεισε,
μέχρι τέλους μακάριε· διὰ τοῦτο βρωῶμεν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ικέτης ὡς δούλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι,
ὑιοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀλη-
θῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκλη-
ρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευ-
σάμενος.

Ορᾷ σου πολλῇ ἠγλαῖσμένον τὸ πρόσωπον,
καὶ ἀπορρήτῳ ὁ παίμην, δόξη καὶ στέφει
εὐπρεπεῖ, τὴν ἐνδοξὸν κάρα σου ὑπερφυῶς
κατεστεμμένην, Ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σὴ καρ-
δίας τὰ σύμβολα.

Υπῆρξας δοχεῖον θείας, χάριτος, Ὅσιε, καὶ
διεσκόρπισας σοφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσ-
καιρον Χριστῷ, καὶ ὄλθον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς
ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὡς περ ἀγχινοῦς κριτῆς·
Ἐπιφάνιε.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθείς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστής τῆς σαφείας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωαδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας φωτισμῷ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματικῆ μυσταγωγίᾳ κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Αρνεῖσθαι τὸ πάνσεπτον Χριστοῦ ἐξεκόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρὸς, παραφροσύνη προκληθεὶς, ταῖς σαῖς ἐξεληλεγκται, περιφανῶς διδασκαλίαις Ἀαίδιμε· ἀλλ' ἀνιάτως νασῶν οὐκ ἦσθαιετα.

Ρημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος, ὁ θηριώκυμος, Σοφέ, καὶ θηριάτροπος τὸν νοῦν, τοῦ θρόνου κατὰγει σε, τοῦ ἱεροῦ· ἀλλ' ἀντί τούτου ἐπλαύτησας, ἱεραουργίαν παμμάκαρ οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιατράτης, Ἀγνή, εὐηγγελίστα, εἰπῶν· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Τῷ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Οσίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχηρμένος ὡς ὄψω τῷ ἁλατι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωματίων μιμούμενος.

Κατώκτειρας τρυχομένης, τῷ δίψει ἐν καύσωμι, καὶ ἡμειψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Υπέδρασας τὸ κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημαν, ὡσπερ ὁ σὸς Δεσπότης, κατώκησας· πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δαιμονικήν, πρὸς πάλιν ἀραάτων, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγου Θεοτόκε· αὐτὰν οὐκ δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ολοκλήρως τὸν Χριστόν, ἀγαπήσας Θεόληπτε ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος, καὶ γὰρ σοφῶς ταῖς διδαχαῖς σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Υμνωδίαις Γερμανέ, θεοπνεύστοις ἐφαίδρυνας, τὰς χορείας τῶν πιστῶν, καὶ τὰ θεῖα πληρώματα· ἡ γὰρ παναρμόνιος νευρά, Πάτερ τῆς σῆς καρδίας, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνεν.

Γηθόμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια, στηλιτεύσας, ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσει· καὶ αὐθις Ἀαίδιμε, εἰκονικαῖς χρωματουργίαις, εἰς ἐν συνάπτων ἀμφοτέρα.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὀρώσαι σε, ἀγαλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἀγαρ αἱ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμήμενος τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικοῦντα εὐηργέτησας, καὶ διφαῆ, ἔδειξας, Πάτερ, τὸν ἑτεράφθαλμον.

Οπλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραῶ, ἔδειξεν Ἀραάτων τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς, ὡφθῆς τὸν τρόπον τοῦτο μιμούμενος.

Συνέσεισε τὸν Ἀσσυρίων ἀνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον· ἐχηματίσει δὲ ἄγγελον τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς γὰρ αὐτὸν, οἶδε δοξάζει Θεὸν δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδεμ ἀποκαβόντες διὰ σέ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τῆς καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ρυθμίζεται ταῖς διδαχαῖς σε, Πάνσοφε, καὶ λόγοις τὸ βασίλειον, ἱεράτευμα, λαός τε τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἠγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ πρὸς Θεὸν, καθοδηγεῖται ταῖς ὑποθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σέ ὑμνούντων, Ὅσιε, Θεῷ νῦν παριστάμενος, καὶ πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηραίου ὠρατότητος, πρὸς τὴν ζωὴν, καθοδηγήσαι ταῖς ἐκείναις σου.

Ανάβασιν σοφῶς τὸν βίον τέθεικας, ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν καὶ ἰσχύν, Ἐνδοξὸς προβαίνων ταῖς ἀσκήσεσιν, ἕως Χριστοῦ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ὠμίλησας.

Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον κοινόν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλησιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἱερέων καλλονὴν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ὀσίαν τιμήσωμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὠφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βοῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολὴν μου ὡσπερ πρὶν ἀπολαβούση, ἣν αἰρετικοὶ διεῖρῆξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θαυρῶν ἔχει μέγα.

Τῆ δυοκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Ὁὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ ὅταν ἔχουεν πένητες, ἀνθρώποι καὶ γηπόνει, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρεία καὶ σκιά καὶ μὴ δυναθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾷ δραχμῆς ἀφορμῆς.

Κλεισίου γὰρ τινος, ἱσαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσέντος ἀπὸ τοῦ ὑπερυγίου· εὐ ἐπωχέιστο, κατασχιρτησάντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑπερυγίου θαυματοῦτος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογι-

σμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νόμου προσέειχε δουλείᾳ. Ὑστερον δὲ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχῶν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρώσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἀνοθεὶν ἐκείνῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θαυμάζοντας, Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσείφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Ἐοσούτων δὲ εἰπεῖν μόνον ἵστίην ἀναγκαίον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίσιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας εἰώς, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατεία καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, καταλλήλων ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προβεβιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθούσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτάτε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθήν, καὶ συγγραμμάτων πλῆθος, δι' ὧν πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὐ πολλοὺς ἐξέυρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ μισί τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρχαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἰκίῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσόστομου αἰτησίαν, ἐπὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορία συνήντισε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μηδὲ αὐτὸν, τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπίσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφείσγην Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργῆ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Ὁὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσαντος· ἐν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἀκραν εὐσέβειαν, ὁ ἱγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχύτατον ὄντα, εὐνοήσας, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐρμαῖον χρυσαμένους τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν θεῶν Γραφῶν μελέτῃ· ἐξύττητι δὲ φύσει, καὶ πόνοις ἐνδελείσιν, ἐπὶ πλείστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ρυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυρίῳ Ἐκκλησίας Ἐπισκόπος, εὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθὼν. Ἐπειτα δὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἔμφρονος ἐπιστοσίας δεομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἐνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν κατήρτισε, καὶ τὰ βελύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἠρμήνευσεν, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐπαίδευσεν, καὶ μελωδίαις καὶ ᾄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον κατέθελεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρος, τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας καθελὼν ἐπεχείρησε, καὶ οὕτε κρείττοσιν ἀποδείξεισιν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι, ἐπέθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συναχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε· τότε συνιδὼν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναίδει

καὶ ἀνοήτῳ παραινῆ, θεῖς ἐπὶ τῆς ἱεράς τραπίζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος ὄκῳ, τὴν ψυχίαν ἠσπάσατο, καὶ ἐν γῆρα καλῶ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐννενηκοντα χρόνοις προσεπιβάς. Καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ἐκφράσιν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύων, κατετίθη ἐν τῷ εὐαγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοπήν, Θεοτόκε.

Ε'κ θεϊκῆς, δεδεγμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυματῶν δωρεάν, τοῖς αἰτήσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετήν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἅπας ὑποπίπτει δέ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαιται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγᾶ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυματῶν τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δύνηθεις, φράσαι Παμμακάριστε· ψάμμον ὑπερέβη γὰρ ὧν ὁ Χριστὸς σοὶ δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Η'τριφεγγίς, ἐνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτός, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητάς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἄναρχος ἀρχῆ, Πατήρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Οἴλην ἐν σοὶ, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος ἀληθῶς, ἀναβρύεις ὡς ποταμὸς, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆτε διδάγματα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Υμνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφαιδρυνας, τὰς τοῦ Δεσπότητος ἐορτάς, ἀναμέλπων μελωδικῶς, ἐνθεος γενόμενος· πάντας τοὺς Ἁγίους τε, σαῖς μυσικαῖς ἐμεγαλυνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σφοδρῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν, ἐνιαίαν ἄτμητον, ἐν ὑποστάσει τρισί, θεολόγῳ γλώσση βῶν, πᾶσιν ἀνε-

κήρυξας, ἄναρχον Γεννήτορα, Μονογενῆ τε συναρχον, καὶ συμφυῆς θεῖον Πνεῦμα, τρανωῶς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ ἀγνή, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σέ, καταφεύγω διαπαντός. Σῶσόν με, πανάμωμε· ῥύσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς τῶν δευῶν μου παθῶν παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἤλεγξας σαφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, βῶν Ἐπιφάνιε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'πὶ θρόνου ἡρῆς ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποιμνιον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἀγκυραν δογματῶν, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλελοιπᾶς τὴν σὴν, δι' ἧς ἀναμέλπομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λαμπηδῶσι καὶ μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνηδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἤξωμένος, χορείας ἐπουρανοῦ, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βῶντων μνημόνευε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο'ς τηρήσας τὸ θεοειδές, καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, εἰκόνας τὰς τῶν Ἁγίων, ἀνεστήλωσας εἰδῶς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνειν

πάσαν τιμήν τε καὶ δόξαν, Πανεύφημε καὶ γέρας, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καὶνῶ τρόπῳ καὶ ὑπερφυεῖ, Παρθένε συλλαλοῦσα, τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, συγκαθορώμενον Υἱόν, Παρθένος διέμεινας. Σὺ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθάρωτερον χρυσῆ, ἀπέστιλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ορός πρακτικῆς ὁ βίος σου, τῷ Θεωρίας Θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου καὶ Θεόφρονι, ὄντως λαῶ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ αἰοῖδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προῖστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγχιον κλυδῶνα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ φιλόθρωπον.

Ανάξ τῶν ἀνάκτων Ἄγιε, μοναρχικῆ Τριάς, ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντός τὴν κατάστασιν, ἀπειράστον παράσχου, Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεύξειςιν.

Θεοτοκίον.

Απας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἠττάται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ' οἰκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λύεις καὶ δεσμεῖν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξουσίαν ἕρανόθεν δεξάμενος, ἐνομώτατος, ὡς ἱερεὺς παμμακάριστε, τοῖς ὑμνοῦσί σε Πάτερ τὴν ἄφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σε πάντες μακαρίζομεν.

Εὔρες ὁμοιθὰς τῶν πόνων σου, ἱεροφάντορ Γερμανὲ παμμακάριστε, τὸ μακάριον, ἀπειληφῶς ἐνδιαίτημα, καὶ ζωῆς αἰωνίου λαβόμενος, καὶ Θείας Θεωρίας, ἀκαταπαύστως ἐμφορούμενος.

Ολον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπῳ Λόγῳ καὶ παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀπαδειχθεὶς ἱερώτατον, καὶ Δυσίαν δεκτὴν καὶ

εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίῳ, σῶν πονημάτων τὰ ἐφύμνια.

Θεοτοκίον.

Στήσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν τάραχον, τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ τῇ σκέπη σθ, καὶ ἐλπίδος κρηπιδά σε ἔχοντος, καὶ Θεῖαν προσάσιν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολούμενη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασθέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμνον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον κοινόν. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν Θεῖαν καὶ πανάγιον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνωδίαις ἁσμάτων· τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανόν τοὺς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα· καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοῖδιμε, τῶν μελῶν, τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τῆ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ως ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἐνστάσις, τῆς ψυχῆς σθ Ἐνδοξε ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κατεπάτησας λέγουσα· Σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτω, τὸν ἰσχυρὸν τροπώσαμενος.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι αἰοῖδιμε, οὐ κάθειρξίς

βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κα-
τάστρωσις ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον
Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηίνων, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέθηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τῆς Ἁγίας.

Κανὼν τῆς Ἁγίας (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δευτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων
αὐτῆς, τὸν μυσικὸν πληρώσασα, κρατῆρα
ἀπαντας, Γλυκερία ἢ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐ-
φροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ
καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίω σου,
ψυχοθόρων παισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας, πρὸς μά-
στιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐ-
χώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύμα-
τος τὴν χάριν καὶ συναρήγουςαν.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν Θεῶ, ἀπαντες κατεπλουτήσαμεν, καὶ
ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ
Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους
ἐπισφραγίζοντες.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστῷ ὡσπερ ἀρώματα, καὶ μύ-
ρα κομίσασα Ἀθληφόρε, εὐωδία προσηνέ-
χθης αὐτῷ, πλημμυρῆσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μάρ-
τύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης· εὐφρο-
σύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις
ἐπεβράβευσεν.

Θεοτοκίον.

Εῤῥάγη τῆς ἀρᾶς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι
μεσότοιχον, καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ
τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» **Σ**κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνοῦντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορώσα, τῶν
ὀρωμένων τὸ ρευστὸν παριδοῦσα, ταῖς
θεῖκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς
τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα
εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθειλες, καὶ ἀνε-
πλέξω νίκης εὐπρεπῆ, ὡς Γλυκερία καὶ ἀφθαρ-
τον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκασα Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους
θῆρας Γλυκερία, ὀρωμένους θῆρας οὐκ
ἐδειλίασας.

Οὐκ ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρώ-
σα Ἀθληφόρε, ὑπερείδες πάντα τὰ τῶν
αἰσθήσεων. Θεοτοκίον.

Οἰ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς
Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦν-
τες οὐκ αἰσχυνηθήσονται.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμέ-
νη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρ-
τυρίου, ἔτεκες Γενναιοφρον, παραδόξως στερ-
ρῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχαῖς θριαμ-
βεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμι-
μουμένη, ἢ δι' ἀπαθείας σου συναφθεῖσα,
πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδό-
τα Χριστέ κραυγάζουσα· Ἔτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Θεοτοκίον.

Ηφωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμπων μοι
αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἀμαρ-
τίας· δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ,
Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος
Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ
τῆς καθαρότητος τοῖς ὠραιότησι, κεκο-
σμημένη Ἐνδοξε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν πα-
ρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἄθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς
εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιο-
σύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γνωσικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε,
παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ
κράτει σου.

(*) Ἰχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων δεκνύου-
σιν, ὅτι ὁ πρῶτος Κανὼν ποίημα ἐστὶ Γεωργίου. Τὰ χει-
ρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
- » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- » ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθοράς ὁ Θεός
- » με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ
Ἵπὲρ γλυκαζόν ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάικε καὶ κτάνε θῆρ
Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος ἐν Τραιανουπόλει. Θύοντος οὖν τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη, ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ ρετώπου τὸν τίμιον σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα. Καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὕτη παραινούντος θῦσαι, εἰσιλθοῦσα ἐν τῷ ναῷ εὐξομένη τῷ Θεῷ, κατέβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἄγαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν· οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες, λίθους ρίπτουτες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἐφικνοῦντο αὐτῆς.

Κρεμάται οὖν ἐκ τῶν τριῶν καὶ ζῆται, καὶ τῇ εἰρκτῇ βληθεῖσα, ἀπόσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· ἐνθα δὲ Ἀγγίλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν ἔπαθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, εὐρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ, ἀκριβῶς τοῦ δεσποτηρίου ἠσφαλισμένου· καὶ οὕτως ἐμβάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. Κατενεχθείσης δὲ ἀνωθεν δρόσου, ἐσβίσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τούτοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας· καὶ ὑποστρωθέντων λίθων, ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἐνθα ἐπιστάσις Ἀγγίλου λυθείσα τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιῆς γεγονυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσμοφύλακα ἐξέπληξεν· ὃς πάραυτα ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. Ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἀχθεῖσα, θῆριος ἐκδίδεται, ὧν ἐνός ἀφαμένου αὐτῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἡ δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατετίθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ· Ὁ Σεργίός μοι πῶς τελευτᾷς τὸν βίον;

Κοινῶ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Οὗτος, ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο. Παρίσταται οὖν τῷ δαίοντι καὶ ἀβίῳ Βασιλεῖ Θεοφίλῳ, διὰ τὸ τὰς ἀγίας καὶ ἱεράς εἰκόνας προσκυνεῖν· καὶ σχολῆς αὐτῷ δεσμεῖται περιουχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιάγεται· καὶ προπηλακισμοῦς καὶ ὕβρεις ἐγκατατερεῖ, τῶν προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαιπωρεῖ, καὶ πανοικί ἅμα γυναικί καὶ τέκνοις ὑπερροῖζεται, καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτριᾶς δεινῶν κατεντροφᾷ, θλίψει προσπαλαίσας ποικίλαις. Ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληψόμενος ἀπεισιῶν ἄξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παυσικάκου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχ· Ὁ Παυσικάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακῶντων παῦσιν εὐρίσκει ξένην.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὴν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν, γεννητορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμος. Ἐτι δὲ νέος ὢν, νηστεία καὶ συντόνῳ δεῖσει καὶ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. Ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑποδέχεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτήδευμα τὸ τῆς ἰατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται καὶ φυγάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκεχυότας ἀνορθοῖ, καὶ ἕτερα παράδοξα ἐπιτελεῖ θαύματα.

Ἐπὶ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ προέδρῳ Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεὶς (Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ μακάριος), τῇ Συννάδων Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτονθεὶς, πέμπεται· καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ τοῦς νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ, ὡς σσηπτότα μέλη, τεμῶν ἐξωθεν βάλλει, ὡς μὴ τινα βλάβην καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κωνσταντινούπολιν γίνεται· καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυχὼν, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλευθεροῖ, καὶ τὸ ἐτήσιον τίλος, ὅπερ ἔστι χρυσοῦ λίτρα μία, τῇ πόλει αὐτοῦ, μετὰ σφραγίδος χρυσοῦς καὶ ἐγγράφου ἐπίδοσις, τὸν Βασίλεια πείθει δωρησασθαι. Ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύνναδα, καὶ ἐν τῷ Σόλωνι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι πεποίηκε, τὸ δίψος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς σωτήρ γενόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'· Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἀγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας, τοῦτο ἐνθέως Ἀοίδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραίαν στολὴν, τῶν αἰμάτων ταῖς βαφαῖς πεποιικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν Ἀθληφόρε τοῖς πίστει, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γδοῦ σε Ἀγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς σῆς κηύσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατεῖλαντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἀγνείας νοητὸν, κεκτημένην ἔραστὴν Χριστοῦ νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπισας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθησ διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Η συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἢ ῥύσις, τῆς ἀθείας δευῆς, χειμάρρους Σοφῆ ἀπεξήρατε, πέλαγος Σαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτεῖρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκῆσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἀγνή Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υπεραρθεῖσα ἀπάσης, σαρκικῶς προσπαθείας, τῷ πάθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας· διὸ σὺν τοῖς αὐλοῖς, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα, δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς ταῖς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σὸν, οὐ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκιεὶ σε δεξιᾷ, ἐσεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν Δερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτεῖρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πάθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράζως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου
τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τῆ Μάρτυρος γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν:

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, Δερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, Δεοφιλέσιν ὠραϊζόμενος· Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον; νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στολὴν ἀφθαρσίας δὲ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θάττον τῷ ζύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον Ἐνδοξε, ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Οντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαισμάτα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν· οἱ στέρροί γὰρ πύργοι, τῆς Δεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τῆς αὐτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Τὸν κλεινὸν Ἰσιδώρον ὑμῶν Προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσιδώρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, παράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτὴν σου, τὴν σεβάσιμον.

Ολόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσιδώρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν,

πανάμωμον ἔσῃς καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου τὴν ζωὴν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὡσπερ ἄσυλον θησαυρὸν τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἀτρεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκῆσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἀγνή περιφέρουσα. Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, ταῖς τῶν παθῶν ὀρμαῖς ἐνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Εἴχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὀρμὴν ἐνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀρραγῆ διετήρησας.

Γλέων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντός Κριτὴν ἔργασαι, ταῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Αγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄφους, ἔστησας ἀτρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε· ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, ἀυγάζων τὴν ὑφήλιον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, ταῖς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεοπαίδος· δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θῦμα εὐῶδες γεγένησαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Ολον ἐν σοί, τὸν Λόγον εἰσοικισάμενος στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἠσχυνας ὄφρυν· καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθροὺς σου τούτους κατελέανας, τῷ φοβερωῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Γνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότητος παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τὸν δι' αὐτὸν,

θελῶν ὑποσταῖς· ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐναπέθου, τὴν ψυχὴν σου παμμακάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Σωματῶθεις ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατριπῶν, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγγνίας, ἐκούσιως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Γερεῖν προσήχθης, ἄμωμον καὶ τέλειον τῷ σῷ Δεσπότη Χριστῷ· καὶ τυθεὶς προθύμως, καὶ τὸ αἷμά σου ῥάνας Ἰσίδωρε, κοινωνὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας, χρηματίζεις ἀξίως συμμετοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος· καὶ τμηθεὶς τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ εὐκλεῶς ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ωραΐζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται σου, ταῖς τῶν ἀθλῶν ἐνστάσεσιν ἐνδοξε· πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, σὺ γὰρ στερέρῶς μέχρι αἱμάτων, ἀνθιστάμενος ὦφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τὴν φύσιν τὴν τῆς ἀνθρωπότητος τῇ παραβάσει τῷ πρὶν, καὶ δεινῶς φθαρῆσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας, τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ολόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἀφῆσιν, κεκτημένος Ἀθλοφόρε παμμακάκαρ, τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγειῶν τὸν πόθον ἡμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· Ἐκολληθῆν ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπῆς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανοὺς, ἀνεληλυθας, χαίρων, καλλοποιῶ λαμπηδόνι παρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Γπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν δι' αἰῶνός σοι δόξαν· καὶ νῦν τρυφήν, τὴν αἰδῖαν ὄντως μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, ἀπέιληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμμακάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότητος σκῆνωμα, τὸ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς,

ὡσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεςιν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαιεν Ἰσιδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσιδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δὲ, τὴν τοῦ Ὀπίωνος (*) τάξιν ἐπέιχε. Κατάρως δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι φησὶ, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. Ταῦ δὲ Ἁγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστόν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχ· Ὁφθης Θεράπων, οἷα θυτῆς, τοῦ Λόγου·
Ὁφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Ὁς ἦν ὁ Ἅγιος πόθεν τε ἦν, καὶ πόθεν ὠρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρών τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἴλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγραφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρίων γέγονε νῆσον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηύχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ διαδοχὴν παρελήφραμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδασχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαρηνῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρίων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελύσαντος. Καὶ νῦν ἐνθα κεῖται, πηγᾶς θαυμάτων ἀναβλύζει ἐκάστοτε.

(*) Ἡ λέξις Ὀπίων ἐστὶ λατινική, ἐκ τοῦ Ὀπίο (Opilio), ὅπερ δηλοῖ αἰρεσὶν ἐκλογὴν· καὶ ἐστὶ, τὸν ποταποτηρητὴν ἐνός ἀρχιστρατήγου, ἢ ἄλλου κατωτέρου αξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβουρόν εἰς τὰ ἑαυτῶν ὑπεργήματα. Πρὸς τοῦτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ἐπεραριθμητον, ἑτοιμον ἐν πολέμοις πάντοτε, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χηρευόντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσιδωρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'· Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σέ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῶν καλλίστων σου ἀγῶνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων, καὶ τυράννους δεινούς, κατήσχυνας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πάναγγε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίῳ, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁδὴ η'· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ραδιουργίαις ὤετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στερρόν καὶ εὐτόνον, παμμακάκρ Ἰσιδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοϊαν· ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας, φοβῆμαι, ὧ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μέλπω· λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλοαμπές ὡς ἥλιος, ἰλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο· ἀμνὸς γὰρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ, ὃν ὡς πλαστουργόν, μελωδικῶς ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδεικνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτων Ἰσιδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιῆσας τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἐκτίστω, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλου ἐξαρπάζων σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ρητορευόντων γλώσσαι σε, εὐφημῆσαι ἔσθενουσιν, ὧ θεογεννητορ, Μαριάμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸ ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογῶσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο πλούτῳ εὐσπλαγγίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας. Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν οὐρανοῖς χλαϊνὰν σοὶ ἐφοίνιζαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι· ἦν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παμμάκαρ οὐρανόις, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἐκευῶν μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζαλῆς τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ῥύσασθαι, μνήμη σου ἀξίως τὴν ἱεράν· ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάντα γενεπταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆς ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ο λην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἐνέθου, ὀλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκα-

θαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἔνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύρων θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπειλήσας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκαλύμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεωρητικαῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσει θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστόν, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α πασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότη, καθαρῶς ὠμίλησας τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρεῖττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρούραγμα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδαισιώμενος, ταῖς ἐπουρανόις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων τὴν μνήμη σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιαζόν, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκίμῃσει, ἀπολαβὴν τὴν κρεῖττονα ψῆφον, ἐκ τε τοῦ λόγου καὶ τῆ βίου σου, ἐκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέσησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἀνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγελῶν συνόμιλε, Ὁσίων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Α γελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθεῖς, καὶ

τοῦτο πάλιν μύσας· νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὠδῶν).

Παχωμίω τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποικίως χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοὶ τὴν ᾠδὴν προσφυῶς ἀνακρούομαι· ἀλλὰ μου δεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Απαθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, ταῖς ὑλικαῖς τῶν παθῶν κατεμάραντας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβε, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἐλλαμψιν παμμακάρι τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως· ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ος ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὄσιε, καὶ ῥαντισθεῖς βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδιά σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὄσιε τῶν δυσμενῶν αἰ φάλαγγες Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμούς σοι ποικίλους ἔτεκνήναντο.

Γεράν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ

καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερωθή ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. **Τ**ῶν δακρυῶν τοῖς ὄμθροις τὴν σὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὀσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόνη ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας· ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. Διὰ τῆτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ος ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναστῶν συστήματος· δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχηρημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου τὴν αἴγλην δεξιόμενος, ἀστήρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι, γέγονας, πᾶσιν οὖς ὠδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Οβίος σου, Θεοφόρε παμμακάρι Παχώμιε, Κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γενένηται ᾧ νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἐπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε· ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θυμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Αγάπη Θεοῦ, διδαχαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατέληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Γκέτην τὸν σὸν, Ἀσκητὴν προσάγομέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, καὶ τῇ σῇ παντευχία, διὰ παντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσει, Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ

ἐγκρατεία κατεμάρανας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, θεοφίλους συστήματος. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης ἀγνῆς, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηκὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ολεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαιρῶν προέκρινας, τὰ διακρινόμενα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ε΄κουσίως πτωχεύσας τῷ Πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιάδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἀφραστον πλοῦτον ἀπειλήσας. Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένης ἐκύησας, καὶ διακρινόμενος Παρθένης ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστήρ φασινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν· τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος, Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.

Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῆς Θηβαΐδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. ἔχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας· μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκέρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννητορας λέγοντος· Ἄρατε τὸν τῶν θεῶν ἐχθρὸν ἐν τεύθειν, καὶ ἀπελάσατε τοῦ δαιμονίου, ὡς εἶπεν, ὡς τὰς θυσίας προσῆγον, δεδοκίμος τὴν ἰσομένην αὐτῷ ἀρετῇ. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιῶν, ἐξήμεσε. Συμπροϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικῶς ἐτάχθη καταλόγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαΐδα. Δίχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύ-

ται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποτρέχει· ἔυθα, κατὰ τινα τόπον τῆς Ταβερνησίας, ἀνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, διῆς τὴν εἰφύριαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συνηλυσομένων, ἐπήξατο μοναστήριον.

Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμύτων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς καὶ ζηλωτῆς, ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. Καὶ τοσοῦτον δὲ ἀπαθείας πρὸς θεωρίας ὕψος ἀνήχθησαν, ὡς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν νεορῶς καθορᾶν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνεστάτα προβλέπειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἁγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος, ἔπερ προῆλθεν αὐτῷ, εὐρίθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων· καὶ τούτου δῆλον, ὅτι θεῖός τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος· ὃ γὰρ τρυφῆς ἠγρυμνῆς, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἠδυπαθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες προσίσταν, ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας, καὶ τῶν κατ' ἀσκήσιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθείς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης (*).

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνήμην ἔχουσα καὶ θαυμάσας Πάτερ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φύς καὶ ἀνατραφεὶς, διὼν εὐσεβειαν καὶ θεοσεβειαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσας δὲ ταῖς κατὰ θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ παραγενομένος, καὶ μέχρι τήλους τοῖς πατράσι συγκαμῶν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄριον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθίματι παραπέμφας, αὐθις εἰς Λάρισσαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικούς πλείστους καταστρεφάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, ἐκκληρίου οἴκου ἐκ βαθρῶν αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ὡς ἰσχυρὸν ἠδυπαθείαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς· ἧς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροῖς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κητσαίμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον· ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχηματίσας ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

(* Μνηαία τινα, τυπωθέντα ἐν ἔτει 1761 ὑπὸ Δημητρίου Θεοδοσίου, περιέχουσι, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Παχωμίου, καὶ τὴν τοῦ Ἱεράρχου τούτου ἐδράστηρον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν, ἧς ὁ μὲν πρῶτος Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, ὁ δὲ δευτέρος Ἰωσήφ τοῦ Ἱερογράφου.

Ορθόδοξον φρόνημα σύ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα όμοούσιον, Παμμακαρ έκήρυξας· και την του Λόγου φρικτήν, σάρκωσιν έδίδαξας ύμνων, ως Θεοτόκον την άειπαρθενον. Θεοτοκίον.

Αγίων Αγίαν σε κατανοώμεν, ως μόνην κυήσασαν, Θεόν τον αναλλοίωτον, Παρθένε άμώλυτε, Μητερ άνύμφευτε· πάσι γαρ έπήγασας πιστοίς, την άφθαρσίαν τώ θείω τόκω σου.

Ωδή η. Κάμινος ποτέ.

Τάς τών άσκητών, σοφάς ύποτυπώσεις, προς του Αγγελου έμυθήης Σοφέ, εκ θείης προσταγματος· αίς περ νυν και εκτρεφόμενοι, οι εύσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· Ευλογείτε, πάντα τά έργα τον Κύριον.

Ωσπερ άστραπή, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ή πολιτεία διαλάμπουσα, τοίς πάσιν άνετείλε, της άσκήσεώς σου Πάνσοφε, τοίς εύσεβώς τώ Κτίσαντι, κράζουσιν· Ευλογείτε, πάντα τά έργα τον Κύριον.

Σέ τον ύπερ νοϋν, Πατρός έξ άγεννήτου, πρό τών αίωνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων εκήρυξεν, ό Παχώμιος ό ένδοξος, και Πνεϋμα τό πανάγιον, μίαν την της Τριάδος, φύσιν είδώς και θεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτός, παρθένε Θεομητορ οι εύσεβούντες όνομάζομεν· Πατρός γαρ άπαύγασμα, ένωθεν σαρκός παχύτητι, ύπερφυώς έγέννησας, πάναγνε, όν ύμνοϋμεν, πάντα τά έργα ως Κύριον.

Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρός έν Βαβυλώνι, τάς ενεργείας διεμέριζε, τώ θείω προσταγματι, τους Χαλδαιούς καταφλέγουσα, τους δέ πιστους δροσιζουσα, ψάλλοντας· Ευλογείτε πάντα τά έργα τον Κύριον.

Ωδή ζ. Ανάρχου Γεννήτορος.

Αμπάσι της χάριτος, καταυγασθείς Παχώμιε, ως πιστός ύπηρέτης Θεώ παρίστασαι, της έν ούρανοίς θείας δόξης, κατατροφών της άκαταλύτου· διό την σεβάσμιον, έορτήν σου μεγαλύνομεν.

Επλάκη σοι στέφανος, ως νικητή Παχώμιε, δεξιά ζωφόρω και παντοκράτορι· και νυν τους ύμνούντας σην μνήμην, την εύκλεή, αξίωσον μάκαρ τυχείν της άφέσεως, των πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρπούς νυν δρεπόμενος, τον πόνων σου Παχώμιε, της χαράς απολαύεις της ύπερ έννοιαν· άλλα μεσιτεύων σωθηναι, σους

φρονητάς, Χριστόν εκδυσώπει, τους σε νυν γεραίροντας αξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τον όμβρον τον ούρανιον, έν γαστρί δεξαμένη ήμιν εκτέτοκας, τον την άμβροσίαν διδόντα, τοίς εύσεβώς αυτόν άνυμνοϋσι, και σε την πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ο Είρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος, Υιός Θεός και Κύριος, σαρκωθείς εκ Παρθένου ήμιν έπέφανε, τά έσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγειν τά έσκορπισμένα· διό την πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανόν τοίς άστροις.

Αγγελικόν τον βίον, ποθών έμάκρυνας σαυτόν, έν ταίς έρήμοις· και πάθη, καθυποτάξας της σαρκός, ισάγγελος άνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Και της Έορτής.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια της Έορτής. Και τά λοιπά, ως σύνηθες, και Απολύσις.

ΤΗ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Θεοδώρου του Ηγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια της Έορτής γ. και του Όσίου γ.

Στιχηρά του Όσίου.

Ήχος πλ. β΄. Όλην άποθέμενοι,

Νέφει την έπίθασιν, αύτου τιθείς ως Δεσπότης, έν νεφέλη κούφη πριν, καταβάς είς Αίγυπτον τους εκλάμπαντας εκλεκτούς προώρισε, τους άρπαζομένους, έν νεφέλαις ως θεόφρονας, μεθ ών Θεόδωρος, ό Ηγιασμένος Πατήρ ήμων, ό πύργος, ό άκραδαντος, ό την άρετήν περιβόητος, ό φαεινοτάταις, έλλάμψουσιν εκλάμπων του Χριστού, και παρρησία δεόμενος, ύπερ τών ψυχών ήμων.

Αίγυπτος ή πρότερον, δαιμονικαίς μαινομένη, τελεταίς και πάθεσιν, άσκητών νυν τάγμασιν ώραιζεται, και ποικίλοις κάλλεσιν, άρετης ένθέου, κοσμουμένη διαδεικνυται· έν ή διέλαμψε, θείων δωρεών ό έπώνυμος, Θεόδωρος ό Όσιος, ό θεοειδής και θεάληπτος, ό την θαυμασίαν, τχπεικωσιν μιμούμενος Χριστού, και παρρησία δεόμενος, ύπερ τών ψυχών ήμων.

Ασκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρον ἐπέδειξεν, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβαίς ὁ θαυμασίος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἦμῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον·

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἦμῶδ' αἱ μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θείων δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχ' ἡμῖν, φωταφόρων ἐκ σταυρῶν ἀρνούμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνὸς καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ρυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον, σκευὸς ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωῆν, Πάτερ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατείλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου θεόφρον παναοίδιμε.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήκνησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὁσίε, τὴν αὐτὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενηνόχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὀρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῷ δέ νῶ προσωμίλησας, καὶ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Εμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων Ἐνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον αὐτὸν προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγαγε.

Ὁ Ἐἱρμός.

- » Ἐξήκνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
- » τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῆ
- » παρουσίας σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσοῦντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφῶρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὀμόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Ἦμνουμένης, Βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγονὼς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὠραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπεινωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννητορ πανάμωμε· δῆμος τῶν Ὁσίων δέ ἐθαυμαστώθη ἀξίως θεία χάριτι.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογματῶν θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος, διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφέ, τῆς Τριάδος τῆ πίστει περιφρουρῶν τὴν ποιμνὴν σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἀμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τὸν μοναστῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ροαῖς ἀσκητᾶ, τῶν δακρῶν ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἔδειξας, τῷ ἐξανατείλαντι Δεσπότη Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἀγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὀλαμπρὸς καὶ θαύματος βέος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἀγίων ἔδειξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόις Θεόδωρε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πνευμάτων γεγένησαι, τῷ Παρακλητῶ Πνεύματι, συνεργῶ κεχηρημένος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Η νεφέλη ἢ κούφη ὑπάρχεις Ἀγνή ἧς ἐπι-
καθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παν-
τοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὁσίουσ ἐρ-
γάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Εν οἴκῳ Θεῶ, ὡς φοῖνιξ σὺ ἐξήνησας, καρ-
πούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενηνοχας, δια
τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε·
ᾔθην καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
ἰσοστάσιος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου.

Στίχοι.

Δωρὸν σε Δεῖον Θεόδωρε δεικνύει,

Ἐν Ἀγίοις Ἄγιος Ἠγιασμένε.

Τῆ δέ γε ἐνδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.

Οὗτος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ
ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκευὸς εὐχρηστον καὶ
ἠγιασμένον δειχθεὶς, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσηγο-
ρίας καταξιούται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότροπος τῷ μεγάλῳ
Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὅθεν σκηνώματα Αἰθίοπων, κα-
τὰ τὸν Δεῖον φάσαι Δαυῖδ, καταπτόσας, καὶ ὡς ἐν ἐκ-
στάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακάψας μετὰ τῶν τῆς ἀρε-
τῆς ἰδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ
τὴν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε· διό
τὰ ὀρώμενα πάντα κατέλιπες· γνόφον ὑπεισδύ-
νας δὲ ὄραϊν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ιὸν σὺ τοῦ ἄφους τοῦ ψυχοφθόρου, παμμα-
κάφ Θεόδωρε, μηδὲ ὅπως προσηκόμενος, τὸ
ταύτου μνημόσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην
ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς
κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἄγον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπανα-
πανόμενον, ἀγίως ἀπεκύσας, Παρθένε
πανάμωμε, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν, ἀνθρω-
πον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν
ἀσώματον.

Ὡδὴ ἠ'. Κάμινος ποτέ.

Σὺ φωτειδῆς, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομι-
λήσας ἀναπέφνησας, παμμακάφ Θεόδωρε,
τῇ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς θεούμενος,
κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Μάρτυς γεγονὼς, στερρός πρὸς ἀμαρτίαν,
μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, θεόφρον
Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, σὴν κο-
ρυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πᾶν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εφανεν ἡμῖν, ἐκ σῆ Θεογεννητορ, δικαιοσύ-
νης παιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα,
λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὑψι-
στος· ὃν περ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προστάγ-
» ματι, τοὺς Καλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὄπτα-
νεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὀράται
πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς
σκιᾶς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε,
τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο πόθος ὁ Δεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδω-
ρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος, ὁ δι' ἀσκήσεως,
πόρρωθεν ἐώρας συντόκως· οὐ καὶ τυχῶν ἐφέ-
σεως ἔστης ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων
ἢ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Νοσήσας τὸ φθείρεσθαι, παρακοῆ ὁ πρῶτος
Ἄδὰμ, δια σοῦ Θεομητορ ἀνασκευαίσταται
σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκῆσα, χωρὶς φθορᾶς τὸν
ἄφθαρτον Λόγον, φθοράν ἐξωστράκισας, ἀφθαρ-
σίαν δὲ ἐξήνησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ΄.

Στιχηρά τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθοράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστήρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δοξαζόμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου, μνήμην ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιοτάτα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θαυμάσιος.

Πᾶσαν ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀγλὴν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει παλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὀδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμῶντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.
Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρόνικῳ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Α

Ιθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θαυμαμάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε. Θεοτοκίον.

Ομβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίβη, τῇ ἐν σοὶ μεσιτεία καὶ χάριτι.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σε ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θαύσασθαι, ἐπιγῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρᾶ διανοία σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἀκανθάν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Μαθητὰ τῷ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα, χάριν τὴν σωτήριον. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου πανάμωμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὄλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα Κτίσις. Οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.
Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτεινῆς πεφυκῶς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι· ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σε ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεοδόξῳ, φωταγωγῆ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγονῶς, Τριάδος παναγίας, οἶκος καὶ βωμῶν, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ισχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἀρπάσαι σκευὴ μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σέ δια παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τῆν λύτρωσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ως συγγενῆ σε Παύλου, καὶ πρὸς αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουλίαν ἐνθέως, καὶ τὸν θαυμάριον Ἀνδρόνικον.

Ως ἐπισήμους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σέ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ἡ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσσεσθα Κυρίου λαχεύτριαν.

ᾠδὴ ε΄. Χιτωνά μου παράσχου.

Ο αἰκὸς σε ἰάσεων πηγᾶς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλῦκων ψυχικὰ ἀρρώστηματα.

Φθαρεῖσαν ἀθεῖα τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίμισας, νοστήμοις σου δάγμασι, ταῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ως ἥλιος ἐπέδραμες τῆς γῆς, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἀκτιστον, καταγγέλλων ταῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αθεῖαι τοῦ Δεσπότη ἐπὶ σοί, πορεῖαι ἐγνώστησαν, ταῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πισταὺς Ἀπειράγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

• Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ἡ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, πολεύεε Χριστὲ ἡμεῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἑσπερίας.

Συκαξάριον.

Τῆς Ἡ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουλίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,
πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἰουλίαν τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ, ὡς ν

Ὁς πρῶτος ἐστὶν εἰσῶν Ἰουλίου.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τῶν Ἰουνίου Ἀνδρόνικος τε.

Ὁ ἕτερος ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πάσαν τὴν οἰκουμένην ὡς ὑπόπτερος τις διαδραμών, πᾶσαν πλάνην ἐκβά-

θρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, ἀντιπαμένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουλίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. Ὅθεν πολλοὺς πρὸς Θεογνωσίαν ἐλκύσαντες, εἰδωλικὸς μὲν οἶκος κατέστρεψαν ἑκκλησίας δὲ θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνιάτα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρεός, ὡς ἄνθρωποι ὄντες, τῇ φύσει ἀποτινύσασιν. Τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἀσπάσασθε, λέγων, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γέγονασιν ἐν Χριστῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμηρ, καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπεκαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ρητορικὴν σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἀπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἶδει, ὁμιλήσαντα βρατοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν ᾧρεὶ ἀγίῳ.

Νεμομένην κακίας σπηδεόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίαν, ἅλατι θείῳ ἔστησας δαγμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζόμενος, παρέστησας τρισμάκαρ.

Γερεύετε καὶ θυτὴς καὶ θυσία, τῷ τυθέντι δὲ οἴκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος αἰφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ θείος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαίρετης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστῆς ἀπόρων ὠφθης ἐνδοξε, καὶ Σιών τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκῆτωρ, Ἀνδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ως λαβίδι χερσὶν ἀνθρακα φέρεις, δρόσον θείον πηγαίζοντα Παρθένε, τρεῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πᾶσι τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
τω πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋ-
σῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὀφθῆς κληρονόμος, τοὺς
νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπιηρείαις,
ἀνεζώσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιωμακάριστε
Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονῶς ἀμπέλου, παμμα-
καρ κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανασί-
ας, ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὐ-
φρानας πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμαίων τὴν
ὑλὴν τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς θεο-
γνωσίας, καταλάμπσαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ
βίου, πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ
πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας,
τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερώς ἀνυμνούντων, ἀξιωμακά-
ριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα,
καὶ ἀμαρτιῶν ἄφεςιν, καὶ ψυχῶν σωτη-
ρίαν, τῆς εἰδόσι σε ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε
Παρθένε παναμώμητε.

Ο Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ
ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
ὑμνος ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατον, συμβαίνει
παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν 15. τοῦ πα-
ρόντος Μαΐου μηνός, ἀρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς 17. αὐτοῦ τὴν
νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ἣ, μετὰ τὰ ἐν τῷ
Ἐσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, ἀπαιτοῦνται
Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο ἐτί-
θησαν ἐκ τῶν χαρογρόφων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός,
τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, ὡσαύτως καὶ ἕτερα,
μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς ἵνα ἔχη ἕκαστος τὰ πάν-
τα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἡ χρεία ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυ-
σίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου,
Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.
Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ
ὠφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας,
θεῖον στερέωμα αἰεὶ φωταγωγεῖντες Ἅγιοι Μάρ-
τυρες· διὸ τὴν φωταυγῆ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πα-
νήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν
κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδι-
μον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστί-
ναν Ἡρακλίον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγα-
λιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος
στερρόως ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δρά-
κοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκό-
τος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ἄματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι,
τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὄρμους ἐ-
φθάσατε, τῆς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν,
ὑπενεγκόντες τὸν δεινῶν, γνώμης ἀνδρεία θεο-
μακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἐκε-
τεῦοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.
Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων· οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόρους τῶν Μαρτύρων.
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Πίσεως Ὑπέρμαχοι τῆς ἐν πίστει, τὴν ἱεράν
ὑμῶν αἰεὶ, τελοῦντες πανήγυριν, παθῶν
ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἰστίῳ πτερήμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ
πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων
διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομειναντες πληγαίς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θεῷ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομήτων τὰς βουλαίς, σοφοὶ κατηργήσατε, ἀδλήσαντες νομίμως δέ, Θεοῦ δόξης ἐτύχητε.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἠτοίμασε, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπησ, τῶν ἀθῶν παμμακάριστε.

Αλλοὺς ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμπφακός σε Πέτρε, τῇ οἰκνύμενῃ προβάλλεται ἐκμειῶντα τῆς ἀθείας, τὴν ἐσπέραν θεῖα χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Υμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε· διὰ τῆτο, τῶν γεφάνων ἠξιώθητε. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθενεύεις τίκτισα, μόνη μυστηρίω, μεγίστη ὄντως διάκονος ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκοῦσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὐρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐργηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθῶν κακόνοιαν.

Ως ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἠξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θεῖαν, τοῦ Χριστοῦ εὐωδία, πίστει εὐφημῶμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει θεῖα, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, ὑποστάντες γεν-

ναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβεβήκασι.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηράν, σθένει θεϊκῷ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαῖς ἐκλάμπουσα, Χριστίνα καλλοναῖς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρῶς ὠραιώθης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σου, Χριστίνα μάρτυς, κδίστω σου λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στερερότατα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὠφθημεν Πατρός ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο ἔνδοξος, ἀριστεύσας, Ἡράκλειος ἦρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορεῖαις, ἐνωθεῖς Ἀθλητῶν συναγάζεται.

Υμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενεδίμον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίαν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βολόμενοι, τῷ πυρί τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἠξιώθητε.

Τὸν δείξαντα, τοὺς σοφοὺς Ἀθλοφόρους ἐκλάμποντας, ὡς ἀστέρας, Ἐκκλησίας ἐν τῷ στερεώματι, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστελλόντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενον· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον .

Τῆς ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρ-
θένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου,
καὶ Ἑρακλείου .

Στίχοι .

Σεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
Ἵπὲρ τὸ ζῆν εἶλοντο θανεῖν ἐμφρόνως .

Ὁγδοῶς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἦρθη .

Ων ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμφάκου τῆς πόλεως .
Ἄχθεις δὲ Δάκνω ἄρχοντι τῆς Εὐριδινῶν πόλεως (ἢ
Δεκίῳ τῆς Ἀβυδηνῶν), καὶ θῦσαι προσταθεῖς τῇ Ἀφρο-
δίτῃ, καὶ μὴ πεισθεῖς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας,
δεσμοῖς καὶ ξυλοῖς καὶ τροχαντήρσιν ὅλον τὸ σῶμα συντρι-
βεται καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι . Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας
ἐκ Μισσοποταμίας ἔντες, ἅμα τῷ ἄρχοντι Δάκνω, ὑφ' ὃν
ἑστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι . Συλληφθέντων
δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιεσύν-
ται φυλακὴν . Τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίαν, παρθένου οὖσαν
καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς
μίξιν . Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι,
μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστυσαν τῷ Χρι-
στῷ . Ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος νιφάσι τῶν λίθων
κατεχώσθησαν· ἡ δὲ Ἁγία Χριστίνη, ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς,
τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη .

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας,
Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαινῆς,
Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότου,
μάρτυρος .

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς . Ἀμήν .

Ὡδὴ ζ' . Ἀβραμιαῖοι ποτέ .

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παί-
δας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισηθήτε, βοῶν-
τες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ .

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταί τῆς
δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν αἰοιδίμον, θάνα-
τον ὑπέστησαν, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς
ἀπολαβόντες .

Ανδρειοτάτη ψυχῇ, καὶ ῥωμαλέῳ γνώμῃ,
τῶν ἀνομούντων τὰ φρυάγματα, καθει-
λον οἱ Μάρτυρες, ἀναβοῶντες πιστῶς· Χριστέ,
εὐλογητὸς εἶ .

Ρήμασι θείοις ὀχυρωθεῖς, Μάρτυς Παυλίνε,
θανεῖν προεἶλω παναοίδιμε, βοῶν τῷ ποιή-
σαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ .

Θεοτοκίον .

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα
στάμνον, χρυσὴν λυχνίαν τε καὶ τράπε-
ζαν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες
πιστῶς ὑμνολογοῦμεν .

Ὡδὴ η' . Λυτρωτὰ τοῦ παντός .

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει
πηλίνου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταί ἰμά-
τιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα τὸν Κύριον .

Ράντισμῳ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρ-
θέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέα-
τε, μελωδοῦντες ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον .

Ωραϊότατοι βότρυες ὠφθητε, νοουμένης ἀμ-
πέλης Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐ-
σεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα τὸν Κύριον .

Θεοτοκίον .

Νοητὸν ἰλαστήριον πέφυκας, τὰς ἀπόντων
δεήσεις δεχόμενος, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάνα-
γχε, ἀναφέρον ἐἰς λύτρον τῶν μελωδόντων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον .

Ὁ Εἰρμός .

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
ταβαῖς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον .

Ὡδὴ θ' . Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς .

Γέρευσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ Μάρτυρες, οἱ γεν-
ναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἷματα προθύ-
μως, καὶ ὄλθον ἀναφαίρετον ἔλαβον· καὶ νῦν
ταῖς τῶν Μαρτύρων ἠρίθμνται, χοροστασίαις
οἱ πανεύφημοι .

Ωραῖητε ἀνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι
τὴν εὐσέβειαν, θείας τε πόλεως πολῖται,
λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστήρες ἀλη-
θείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε .

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τὸν σοφὸν Ἑρακλείον,
καὶ Παυλίνον καὶ Βενεδίμον, ἅμα Ἀνδρέᾳ
καὶ Χριστίνῃ, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμησώμεν, σεβ-
ρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν
ἀπάτην ἀφανίσαντας .

Η γῆ μὲν τὰ αἷματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυ-
θέντα Μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων
Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύμα-
τα· μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητι, τῶν με-
μνημένων ὑμῶν πάντοτε .

Θεοτοκίον .

Φωνήν σοι πισοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τῆ
Ἀγγέλου Θεονύμφευτε· Χαῖρε βοήθεια ἀν-
δρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα,
καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννητορ
παναμώμητε .

Ὁ Εἰρμός .

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐ-
πισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκα-
κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖα, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς
ὡσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν
τῇ ἐδραιότητι, Σοφία οἶκον ὑφοῖ, τῶν δογμάτων
τὰ θύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρό-
συνον, κίρνα κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν
καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην,
τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερο-
μάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγι-
σε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μέ-
νανδρε, Πολύαινε μάκαρ, ζήσος ἰσοστάσιον, τῶν
τετραμόρφων νοῶν, θεῖαν, ὡς τελῶντες χορείαν,
καὶ Θεῶ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει
τοὺς τιμῶντας ἡμᾶς.

Οὕτως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν
τὸν ἀφράζως, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν
ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σὲ τοῖς θεῖοις
προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν
μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμασον ὅσπερ, προχοαῖς
νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰα-
μάτων ἄνωθεν τὰ ναίματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτικίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Πατρικίον τὸν ἀριστον ἐν ἀθλοφόροις ἀεῖδω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματηλάτην.

Παντόδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύ-
νης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὐθις, μαρ-

τυρίου αἵματος, ὠραῖσθεῖσαν Ἐνδοξοὶ, περιθέμε-
νοι πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι
στερροὶ καὶ τῆς πίστεως.

Αγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ
τῆ Πατρὸς, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγῶ-
νων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς
ἠρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ἄ-
σμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Γῆς Ἐκκλησίας προεσῶς Πατρίκιε, οἶα ποι-
Ιμὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν
σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μενάνδρῳ, Πολύαι-
νόν τε τὸν θεῖον, σοφούς πλουτήσας συλλήπτο-
ρας, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον.

Ρήτεσι θεῖων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμο-
λόγησαν, τὸν τῆ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσ-
λαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντη
Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν
αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ
μαρτυρίας, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον
δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς νικηφόρους
μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θεῖους, καὶ ἱεράρ-
χας θεόφρονας.

Ο θεηγὸρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσε-
βείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης,
ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ
συνετίζων πάντας, πρὸς θεῖαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσε-
βείας (*), ὁ Πατρικίος δεινὸν ἠγεμόνα, εἰς-
επῆδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ δια-
σπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμῳ τοῦ Θεῶ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτό-
κε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν
οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς
στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενόμενοι.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χρισέ, τῆς Ἐκκλη-
σίας στήριξον ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος
μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκακίῳ τὸν σοφόν, καὶ Πο-
λύαινον πίσει τὸν ἱερόν, τιμήσωμεν ἄσμα-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπα-
ρίου ἤγειν, α τὸν παράνομον διώκτην ὁ Μάρτυς, ἐξεφαύλιτεν
αὐτοῦ, τὸν δόλον τὸν ὀλέθριον, φιλοσοφῶν τὰ θεῖα, ὁ μέγας
ὄντως Πατρικίος.

σι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν· ὅθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τῆ βίῃ, λαμπρῶς ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριος.

Ρώμην Χριστοῦ, περιεβάλου Πατρίκιε· ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἔχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασάνων προσήνεξαι τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Ιερουργός, θεῖος ἐδείχθης Ἀνάκιε, θεῖας αἰγλης, Πάτερ ἐμπορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀληθῆς, ἀναδεδειγμένος, εἰδώλων πλάνην κατέπτυσας· διὸ καὶ γεγηθότι συνειδότη κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Στίφει Χριστέ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς, λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ωραίαις ἀγλαϊζόμενος, κακεῖ σοι τῷ Δεσπότῃ, γεγηθῶς ἀνακράζει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τῆς ἱεράς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἠξιώθη ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανεῖς· ὅθεν καὶ φωτὸς, νῦν τῆ ἀκηράτῃ, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοι τῷ Δεσπότῃ, τῶν ἀπάντων καὶ κτίστη· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Οπλοῦν Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανὰς, Μάρτυρες οἱ σοί, καὶ ταῖς τῶν τυράνων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Ντεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτὸς τυθέντες, ὥσπερ ἄμνοι τοῖς τοῦ Δεσπότῃ, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προστάγμασιν.

Εναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐξεφανώθητε· καρτερήσαντες γὰρ ταῖς πικραῖς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, ταῖς τῶν παρανόμων, ἐν ἔρανοις κατατρυφήσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδικοιτῶμενος μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σε-

βάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἔνδοξε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθισταίμενοι Κόρη πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Θίασον ἀθλητικόν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβῆς, νῦν συνησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας οἱ στερροὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκβλύσει, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θεῖαις ἐντευξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ορθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάτειλον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράνων, ταῖς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντ., Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερόν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα διαφυλάττεται, ἐξ αἰρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
Ἵπὲρ κλέος πᾶν γένων πατρικίων.

Ἐννεακαιδεκάτῃ ταίμε Πατρίκιον ξίφος ὄξυ.

Ο μίγας οὗτος Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρίστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν Θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοία τῶν Θεῶν ἐκπυροῦνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων ἐκχίνονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντίφησεν, ἐπ' εὐεργεσία μὲν τὰ Θερμὰ ἀναδιδόσθαι ὑδάτα, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἐμπλεῶν, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρός, ἔνθα κατακριθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐπέθηκεν ὁ Θεός, καὶ ταῖς ἄλλοις στοιχείοις ἀνίμιξε· καὶ ἔτι μὲν ὑπεράνω τοῦ σφαιρώματος πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔτι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόσασιν αἱ πηγαί, αἱ μὲν πλησιάζουσαι τῷ πυρὶ, Θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσαι, ψυχρὸν. Καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ κολαστηρίον ἐστὶ ψυχῶν ἀσειβῶν· καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ, εἰς κρύσταλλον πεπηγός, Τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἴλαχον κατοκεῖν. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προσάξαντος τοῦ Ἀρχόντος, μέσση τῶν ἀναδιδόμενων ἐβλήθη Θερμῶν· τῶν δὲ τοὺς ἐμβάλοντας μᾶλλον ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής· καὶ τὴν διὰ ξίφος ἀπόφασιν δεξιόμενος μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίου, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι σολῆ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέρων ἀπεργασάμενοι, ἐν Θεοπτία χορεύοντες ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρήτόρων δεινότητος, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγαζόμενος, ἐξεφαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις Θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθη βληθεὶς, ἀλλ' ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ὑφέρει Πατρίκιε, σοφούς σου λόγους, οἷς ἐθρίαμβευσας, Ἡγεμῶν ὁ ἀλάστωρ, μιαιρωτάτους, καὶ ψευδωνύμους Θεοὺς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, Δαυτὶδ τῷ θείῳ ἢ θείῳ ἀπρόρρησις· λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετραῖς Μαρτύρων τῷ σῶ προσώπῳ Ἀγνή, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακραύζουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας Θεόφρονους δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασάνους· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἡ τῶν Καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοῖς θαύμασι, δι' ἑκατέρων μάλα λαμπρῶς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἐνδοξοὶ, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτύξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι, ἀθληταὶ μελωδεῖτε· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγαλλιάσθω Μενάνδρος, εὐφημείσθω Ἀκάκιος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαῖδρος Πατρίκιος· χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος, ὑμνεῖτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
• ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστησαν ὀρώντες τῆς Ἀθληταῖς, κεφαλὰς αἰετονομένους οἱ τύραννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς· ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτους καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ· δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ιδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πᾶσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῆ, καταλιπόντες ἤρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιοθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διακωνίζουσαν Ἀθληταί, ἀναψυχὴν εἰλήφατε, τῶν ἐπυρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς ἐν αἷς στεφανηφόρον, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Ο ἥλιος ἡ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τῆς πιστῆς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκλή-

ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ομβροῖς τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλελαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβησας· νῦν δὲ τῶν θαυμαμάτων, ρείθροις ἀπελαύνεις· πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι· διό τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίζαντες, ἀθλοφόρε Θαλλελαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν-δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτῶ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥυπτούμενος, καὶ ταῖς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμαῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλελαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν Θαλλελαίον εὐφημεῖν θέμις. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι, τοῦ πανουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος αἰεὶ, τῆς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελεῖντας πανήγυριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλελαιε.

Οχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλελαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλελαιε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωμα, ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μεταγούσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμακάρα, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, οἱ τούτου χεῖρες ὠφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Αποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ἐμολογίας, ἀλλ' ἀκλινηὶς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλελαιε μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς· καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» **Ο**στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποιῶν

καὶ θάνατον ἐχώρησας· ὅθεν διανύσας σε, τῆς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληροῦχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναίῃ ἀθληταί, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν θαλάσῃ ἀπορρίφεις, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Αμπροφόρος ταῖς θείκαις Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίας, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφεράν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Αγιάτῳ σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μαίκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Γεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνησάν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλῆντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἀγνὴ διώδευσεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οὐκ ἔπνοιόν σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἄγιε, καὶ ζωὴν κεκληρώσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Νταμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐζώγησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ελαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἰλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Γοῖς φωτὸς ἀπέδειξας, τῆς σκοτισθέντας πάθει, Πατὴρ ἀπαύγασμα κηύσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα· διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν αἰεὶ.

ᾠδὴ ε'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργούς Θαλλέλαιε, ἀγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου σοφέ· δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Η φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾶ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων ὄχλος ὁ πρᾶνός, τελούμενα παραδόξως, κα-

ταβάλλεται νεύσει θείκῃ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ελυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας, τεκῆσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἄδου θεοτόκε, βασιλεία ἀγνὴ, καὶ πάντας συνδεσμῶντα, πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημάτων! ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὴ, προφθάσας • διάσωσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γεγονός διὰ βασιάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφέ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι.

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ,

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, πατὴρ μὲν Βερουκίου, μητὴρ δὲ Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἱατρικῆς τέχνης. Συνεσχέθη δὲ ἐν Ἀζάρθῳ τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαίῳ κρυπτόμενος. Προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἀρχοντι· ὅς, μὴ πειθόμενος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. Τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἐκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, ξύλον ἀντὶ τοῦ Ἁγίου τρυπήσαντες ἀπῆρθησαν. Τύπτονται οὖν, ὡς κατὰ τοῦ ἄχραντος παίξαντες. Εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβής, φερῶν ἰσθητὰ λευκὴν. Μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν θαδίῳ ἀφίσταται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδίσῃ τῆς Αἰγαίων πόλεως ἕξει τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ἰστασο μέσον τῆς φλογός, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους ἔνδοξε δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Ντέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ, μέσον λεόντων ἐβλήθη, τῆς τρίτων βλάβης οὐδὲως χάριτι, τῇ θείᾳ μετασχὼν, Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίαις τοὺς πιστοὺς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φαίλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μαρτύρων καλλονῇ.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, Θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λυτρώσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰώνιων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ωδὴ ἡ. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλήν καὶ ἰσχὺν Ἐνδοξε, Τριάδος Θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολὺθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἰερεῖον ὡς περ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμῶν ἅγιον σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρκοῆς θανάτῳ Ἀδάμ, καὶ Εὐάν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθληταί, Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποστόλων Προφητῶν μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγίαν ἀγνὴν αἵτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

Εν φλογὶ πυρός παρίστανται σοι Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν. Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Δ'. Παρθενομάρτυς πολυάθλος.

Ως καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς Θεῖον ναόν τῷ Θεῷ Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημῶμεν Σοφέ, τὴς μακαρίους σε πόνους, τὰ τίμια σίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρκὸς ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἰαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίης ῥυσθῆναι κολάσεως, τὴς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιλόνηρον.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων ἐν ἡ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος ἄχραντε, ἐν ᾧ καθίσας τῷ παλαιῷ, πτώματος ἠγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ Θεῷ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Παρθενομάρτυς πολυάθλος, Παρθένον Μητέρα πολυῦμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ· νυμφοσόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδαν μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων· ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζῆτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἑορτῇ Ἰωάννου καὶ Θεολόγου.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Εσπέρας, στιχολογεῖται ἡ α'. στάσις τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμπάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμοὺς, Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστίπτων· Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η' μὲν Ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευὴν, καὶ συμπάλλεται τῇ Ἀκολουθίᾳ αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, μὴ μετατιθέμενη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου ἐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμια τῆς Ἑορτῆς ς'. δύο πρώτες, καὶ τέσσαρας δευτέρας, καὶ τὴ Ἁγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμια τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σέλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, Τὴν μεθέορτον πιστοί. Εἶτα Καθίσμα τῆς Ἁγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς, δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἢ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ῥόδης, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαίαι διπλαῖ. Ἡ Δ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς δις, τὸ α' καὶ ἄπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἰδομεν τὸ φῶς.

Γ'. Εάν τύχη τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῆς Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Γουγκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Δ'. Εάν τύχη τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Εσπέρας. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν,

τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἁγίων Πάντων δύο καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναός καὶ πύλη. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τῆς Ἁγίου, Νέος γέγονας; Δόξα, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοί τῆς Ἦχου, Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Σίχων αὐτοῦ, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. καὶ, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίου Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Εάν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Εσπέρας. Μετὰ τὸν Προσιμακόν, καὶ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καθαρά, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, Θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογῆμεν τὴν ἀ. στάσιν τῆς, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Οπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σε τὴν φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας φιλόνητον, τῷ εὐσεβεῖ σου Θεῷ· Ἐποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ

τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριεύοντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόνητρον, οἰκονομίαν δόξαζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν αἰλουργίδα ἀειμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεὸν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικητοῖον πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόνητρος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληπῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν βασιλευσιν ὠφθῆς ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προΐκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου καὶ πόλιν Βασιλεύουσαν Θεοσεβῆ. Διὸ ἰκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελούσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρήσιαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐξοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομών κατα πρόσωπον τῷ Δυσιαστῆριον Κυρίῳ, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σύ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσασί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τῆς ὀφθαλμῆς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τεῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σύ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ πρησεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνε-
δυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶ-
να εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μί-
τραν, καὶ ὡς νύμφῃν κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς
κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνα-
τελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπή-
σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως
ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σω-
τήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄφον-
ται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσθ-
σι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃν ὁ Κύριος ὀνομάσει
αὐτό· καὶ ἔσῃ γέφανος καλλῆς ἐν χειρὶ Κυρίου,
καὶ δικάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ
ὅτι ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη· καὶ ἡ γῆ
σου ὅτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κλη-
θήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῆ σου Οἰ-
κωμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ
γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανί-
σκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσῃσιν οἱ υἱοὶ σου·
καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ
νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοὶ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ
σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν, καὶ
γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος
καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πο-
ρεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ
λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασί
πάντες υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες
σου ἐπ' ὤμων ἀρτήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χα-
ρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ
ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγγέλαι κομή-
λων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ
Γεφάρ· Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυ-
σίον, καὶ λίθον οἷσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον,
καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ
πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ
κριοὶ Ναβαὼθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται
δεκτὰ ἐπὶ τὸ Δυσιαστῆριόν μου, καὶ ὁ οἶκος
τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἱ δε
ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστερὰὶ σὺν
νεοσσοῖς; Ἐμέ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα θαρ-
σεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-

θεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινες οὐ θυλεύσῃ σοι, ἀπολένται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιθάνου πρὸς σέ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίη, Σιών τῆ Ἁγίᾳ Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλεον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσει τοῦ Πνεύματος, πᾶσαι ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλώσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ νομισάμενος. Διὸ αἰτουμέν σε, οἱ τελούντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μᾶλλον ἐνδόξου ταύτην ἐξ ὑψους Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ Θεασάμενος, καὶ δι' αὐτῆ ἀγρευθεῖς, ὡς καλλιζον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ

νικητῆς, κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Βυζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενουμένον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδῶλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγειρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν ἔρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος σέφανον.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσπερ· ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοῦκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θεῖα μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκοίματι, τῶν εἰδῶλων ταῖς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, ταῖς διανοίαις ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κραυγάζουσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ ταῖς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότημε, Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων, τὸ προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τῆ Θεῆ Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριο σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωποιοῖον Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οὕτως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μεδῶν κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πάθω, καὶ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτήρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Σελας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχευθεὶς, ἤχθης ἀμάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκιστας ἐκείθεν· Ἐν τούτῳ κίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὁδὲν δεξάμενος τὴν γνώσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεῦς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει. Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου, Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περισώζε δια παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπάλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ καρυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρᾳ φαεινός, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀσέρων ἐφειλκύνετο, ὃ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασιλείου ἐπέθηκε· δῶ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαυὶδ τὸν δεξιόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β΄. καὶ οἱ Κανόνες

τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσασ.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρῶπατη πιστεύσας· ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα· θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀναξὸν μου Πύλας, μενανόιας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θα-

νατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν ἑρηνίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολυθῆσας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαραίδοτον πλάνην, καὶ φωστῆρ ἐν Πνεύματι Δεῖω γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσημνε, ἅπασαν Δεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱερούς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ἄπλον, τὸ ἀράγαές τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας Δεῖω, φλεγόμενη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Γεράς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ἔλος γεγένημαι ἢ τὸν Κριτὴν τστοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μαυθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον τῷ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τέτῳ, νικᾶν, καὶ κρατύνεσθαι ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπαναίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβασε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐαρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανῶθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλεῖα τοῦτον μόκον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρῳ σημείῳ σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγαίνει καὶ φωστῆρρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλάθεος, καὶ ταῖς Δείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστευσε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόναις ἐπὶ πλείσταις νῦν Δεῖον τρόπαιον, τοῖς Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κηύσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπαρθένε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βρώδ' ἐμὴν σοε.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ Δεάσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν Δεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ἄφρεως.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας Δεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν ββελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδῶλων, νεκροποιᾷ ἀπεβαλοῦ θρησκευματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀδείας τὸν σάλαν, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Γάτρευσον ἀνιάτως νοσῆσαν, καὶ τῷ δήγματε δεικῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ Δεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεπαιθῆτα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ, σὺν τῇ μητρὶ τιμάσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέσχησαν τῆς Ἰουδαίας παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τῆτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐτοί.

ἄνω, βασιλεια κραυγαίσεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραϊνομένην βλέποντες, σὺν υἰῶ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεια, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτήν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τῆς πιστῶς μελωδῶντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμασὸς ὁ πόθος σε! καὶ ὁ τρόπος σε ἔνθεος! ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τῆς τάπης γὰρ φθάσασα, τῆς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τοῦ τῶν ἔλων, καοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖ τῆς ψυχῆς μου ἄμματα, τοῖς πολλοῖς παραβάσειν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νῦν με εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἠδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῆ καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγῶς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς τοῖς προσκυνοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημαῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νυκὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ· καὶ ἰαμάτων πάντα, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἡξιώσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὺ ἡγαπηκότα εἰλικρινῶς, Ἑλένη τὴν Ἁγίαν τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας αἰκτερον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ κῶν ἰδοῦ, εἰάπερ Βασίλισσα δεξιᾷ, ταύτου ἀγνή παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὧρα καταδίκης, καὶ δεξιᾶς πρεσβείοις σύνταξον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληψε, τὸ βασιλεῖον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῆς ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ αὐρανόθεν· ἔξα-

στράπτον δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τροπαῖον· ὅθεν τούτῳ ἀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγή, ἡ ποτιζούσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑψηλίον ἅπασαν. Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθές προορών, τῆς καρδίας σε Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγιάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῆ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγῶς, θείων ὑποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Ταῖ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτῆ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπῖαν ἐβλάστησας, ταῖς διανοίαις, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σε· ὅθεν ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντες.

Ελαῖον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανοῦ σου, τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς· Ἄογε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν αἰοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ἂν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθει, ταύτους κατὰ κράτος ἐτραπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σε τελόντων πιστῶς, τὸν μόνον Φιλάθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ἐργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. ᾠδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν,

Εἰς μνημόσυνα.

ΤΗ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπέληφας, Βασιλίσκε ἐνδοξε καὶ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυναμέων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε πάντοτε τὸ αἴννασον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρονικτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἠλώσαντες, ἐν τῷ σέ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τῷ μαρτυρίου Ἀοιδίμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐράνιον πορείαν, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἐνδοξε.

Προσευχῇ σε ἐβλάησσε, ξύλον ἀνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθημάσται· ὁ ἀήρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανάλβιε· ὅθεν πίστει σου, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἣ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ταύτην τὴν φαίδραν σε ἑορτὴν, τῆς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολυάθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐκέτευσεν σῶζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, βασιλείας μετόχου γενέσθαι.

Ολος τῇ ἀγάπῃ τῷ Χριστῷ, ἀνακραθεῖς Πανάλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὡς φθειρέσθαι μέλλουσης, καὶ ἠνεγκας βάσανα, γνώμη ἀνδρείοτάτη, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νύκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ τοῦ παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρῆλθες Βασιλίσκε, καὶ ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πάσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγαζῶν.

Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεὼν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὡδή γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ, ἐντρύφας ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυαῖς ἐνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολιπομένη, πρὸς Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συναθλων σου ἀπολειφθεῖς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν, πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Εὐρομί σε Πάναγνε, χειραγωγούσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρεταῖς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβαζούσάν.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σα Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαίδρον, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφείσαν αἱμάτων σε, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεόμενος, καθαρωτάτη μεθεξεί· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρσραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθηκῆς θείαις συντηρούμενον.

Γεράς ἐπακήκοας, ἀνωθεν παμμακάρι φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανκοῖδιμε.

Σταθραῖν ἐνδεικνύμενος, ἔνδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς αἰλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας, θείαις ἀθλοφόροις νευραῖς τῶν λόγων σου· νίκην ὅθεν κεκαλώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ ὁμοούσιος, ὠφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὅμοιος, σαρκωθεῖς καθὼς νυδύκησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων.

Ῥδὴ ἐ. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν· σα.

Νομίμως ἐναθλήσῃς ἐλόμενος, ἀνομύνας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς Θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος Ἐνδοξε.

Αἰ βάσεις σε τοῖς ἦλοις Θεόφρον, ἐμπεπαρμένα, ἐχθρῶ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ῥδὴ ε΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Γκρίω τὸν ὑψωθέντα κηρύττων, ἐν ξηρῷ δεσμησάμενος ξύλω καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, αἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἦλοις, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελάνουσι, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀγιάζοντα Μάρτυς πολυάθλε.

Γστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ, καὶ ψυχῶν θεραπείαν Μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωματίων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κησάσα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, ταῖς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγεῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέσμαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Σύναξιόν.

Τῆ· ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δούς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδη δευτερῆ Βασιλίσκος φάσγαγον ἔτλη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασιᾶς ἀνεπίδος τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῆς Τύρας, καὶ προαβλήδας

μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου καὶ Κλεονίκου, οἵτινες ἦσαν αὐστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κατελείφθη ἐν τῇ φολακῇ, ἰκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. Ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τὸν τῆς ἀθλήσεως ἀρόμον τελῆσαι, καὶ ὑπὲρ τούτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παρεγγυῶντας αὐτὸν συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι.

Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει παραινίσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέτων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. Δεσμούσαντες οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπίδας σιδηρᾶς, ἐνόθεον ἦλοις πεποικνωμένας, ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδόν. Καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν, πύλισθησαν παρὰ γυναικὶ καλούμενῃ Τραϊανῇ· ἔνθα προσεδίθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρῷ, εἰς τοῦσίῳ τὰς χεῖρας περιηγκνωσάμενος· καὶ εὐξάμενος, νεοθαλῆ καὶ κομῶσαν τὴν πλατάνον ἔδειξε· καὶ πηγῇ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀμεδέθη λαγόνων, ἔνθα ὁ Ἅγιος ἴστατο. Ἰδόντες δὲ τούτο αἱ στρατιῶται, ὅμα τῇ γυναικί, πεπεισασάμενοι τῷ Χριστῷ, καὶ λύσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν.

Καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν Κομάνων, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος· μὴ πεισθέντος δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὁ, τε τῶν εἰδώλων ναὸς, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσέτῳ θυμῷ βληθείς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει προσέταξεν ἀπομυθεῖναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ριφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω τὴν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πρῶτω σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευναζῶν σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδάματα βωμῆς τε τῶν εἰδώλων, καταράσσεων Σοφέ, καὶ ψάλλον τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέγρα· ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρόως καὶ καθελόντι, μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ μέλποντι συντόνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλλο στερέωμα· εἰδείχθης, ὥσπερ ἥλιον τοὺς ἄθλους κερτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν θαυμάτων Βασιλίσκε, τὴν ἱεράν λαμπρότητα, καὶ πληθὺν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Γομέγασ· Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίθει, ὃ μελωδαῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλόγητὸς εἶ.

Ῥδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητῆς τυράννων, καὶ πνευματίων Ἐνδοξε τῆς πόνηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σέ

δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενεκρώθης κόσμῳ· τῷ νεκροῖς δίδόντι δὲ Ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκε Μάρτυς, ἀκλινώς ἐπόμενος ἔψαλλες χαίρων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκῶν στερόρῳτῃ ψυχῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις Δείσις, συγχορευῶν αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθης πλατυτέρα, ἕρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ρύομενον τοὺς μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὡσπερ ἔμπορος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ος πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεσβίτης Ἡλίου κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῆ σῆ δεήσει φλόγα κατήγαγες δι' ἧς ἐκκαίεται ναὸς, εἰδῶλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομῆ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυναμέων, τὸ Δεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινά, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεία.

Η γῆ μὲν Μάρτυς τῆ ταφῆ, οὐρανὸς δὲ τῆ ψυχῆ καθηγιάσται, τῆ σῆ Θεόπνευσε· ὡς γὰρ πορφύραν λαμπρὰν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σου, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις αἰεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠνέσχου περιδέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον,

ἐθέλῃσις, εἰσδὺς φιλάνθρωπε· ὅθεν διπλᾶς ταῖς φυσικαῖς, εἰδότες Δελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντῶν, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συννάδων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἀμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδασχαις σε, πᾶσαν κατέσθες, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερόρῳτῃ. Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων σταδίων, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε! ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαὴλ Δειότατε, σὺ τῷ ποδῆρει σεπτῶς, Ἀαρῶν ὡς περ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἁγία, νῦν κατοπτεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλάμψεως! ἱεραρχῶν, Δεῖον ἐγκαλλώπτισμα, ἧς καὶ μετέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ .

Οί Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου .

Ἄξιον τοῦ Ἁγίου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς
Ἀρχιερεῦ Μιχαήλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω .

Ποίημα Θεοφάνους .

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ .

Απορρήτω λάμπας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀ-
σκήσεως, ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτι-
σας, Μιχαήλ δεσπέσιε, τὸ βασιλείον, ποδηγῶν
ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκ-
κλησίαν παμμακάριστε .

Ρήτορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφη-
σας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα,
Μιχαήλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ
βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμ-
μάκαρ προϊστάμενος .

Χαρισμάτων θείων γεγονῶς, μάκαρ ἐνδαι-
τημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδέδω-
κας, Μιχαήλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν
κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος
ὡς ἱμάτιον .

Ιερὸν εἰκόνημα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος,
τιμητικῶς προσκυνῶν διετέλεσας, Μιχαήλ
πανίερε, καὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέ-
λυσας, τῶν αἱρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι
τροπούμενος .

Θεοτοκίον .

Εκ γαστροῦ σου Πάναγνε σεμνή, λάμπας ἡ-
μῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατε-
φαιδρυνεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων
τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος
Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται .

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως .

Ρεόντων προτετίμηκας Θεορρήμον, τὰ ἄρρευ-
στα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος· ποικίλως γὰρ
διέπρεψας ἀνακραζῶν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἑσιν δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Εξεχύθη σοῖς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας
τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρι-
σματα καὶ ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Υπέταξας, τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας
τὸν νοῦν σε τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώ-
τατος ἀναμέλπων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Θεοτοκίον .

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνή-
σωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανείσαν
οἱ θεόφρονες, ἢ βοῶμεν· Οὐκ ἔστιν ἄλλη τις

ἐλπίς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητέ
θεοδόξαστε .

Ὁ Εἰρμός .

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου·
ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Ιέρευσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὠφθης
ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὐ δυνα-
μούμενος, αἱρετιζόντα στόματα, ἀπεφίμωσας,
κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνης, ἀνοιγόμενα· καὶ
διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Ωδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου .

Ιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλιπες,
σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἱερομύστα πανόλβιε,
ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῆμα
Χριστῷ τέθυκας .

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆστρίβη κατέπε-
σον, εἰς βόθρον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες
ἀλλότριον, οὓς περ' ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν
τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε .

Απειλήσας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπα-
θλα, Μιχαήλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις
δυναμέσι, νῦν συνευφραϊνόμενος, καὶ συγχο-
ρευῶν ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε .

Η γλῶσσα σε, ἀνεδείχθη τῷ Πνεύματι καί-
λαμος, Μιχαήλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν
ἐνσαρκον, Γραφαῖς μελετήσασα, τῷ παντοκρά-
τορος Λόγου παναοίδιμε .

Λαμπόμενος, ἱερῷ καὶ τιμίῳ στολίσματι, τῆς
ἱερωσύνης σου, ὁμολογία διέπρεψας, θέα-
τρον γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις
Πανσεβάσμιε .

Θεοτοκίον .

Ιθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν,
ἐνθέοις ρυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου
ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομήτορ
Μαρία θεονύμφευτε .

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει .

Εξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ Ἱεροφάντορ·
θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέ-
ψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρε-
ψάμενος, γεγονόςα ποικίλην ἀληθῶς ἀξιοληπτος .

Ρῆμα Θεοῦ, δαψιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεό-
φρον, ποταμούς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, αἷς
ἐντροφῶντες, εὐφραϊνόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην
σαφῶς πλουτήσαντες, ἔλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον
Κύριον .

Ο Ζεϊκή, δυνασεία τὰ πάντα διακοσμήσας, σέ ὡ Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηλαΐσει μύρω, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα ὡφθης ἱερεὺς γὰρ Θεῷ μεγαλόφωνος.
Θεοτοκίον.

Γσος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομητορ, Πατρός ἐκλάμπας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σου Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίῃ χιτῶνα Πανεύφημε, Ζείας εὐφροσύνηστε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Γπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφέ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήντησας, τῆ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητῆς χρηματίσας Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, τέττε τὰ παθήματα Μαίκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτῆ Ἐκκλησίας θεόπνευσε.
Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυῶντο τὴν ἀφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σὲ Πάναγγε κήσιν, συμβολικῶς τυπέμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.
Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
- ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου,
- ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
- ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτὶ, καὶ τῶν θαυμαίων ταῖς λάμπεσι, Θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συναίδων.

Στίχοι.

Τῷ κυματῶδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,

Λύη Μιχαὴλ, αἶα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδέδρομεν ἐκ γῆς.

Ὁύτος ὁ ἀγγελῶνυμος Μιχαὴλ, διὰ βέον τιλίεῦ εαυτὸν ἱκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκάλων γεγονώς ἀνάθημα τῷ Θεῷ, ὡφθῆ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· καὶ ὑπ' αὐτῆ δυναμούμενος, τῶν θεομάχων ἅπασαν κατέσβησε γλωσσολγίαν, ἀρετιζόντων φημῶσας τὰ ἄθεα εἴματα, κατὰ τῆς Ζείας μορφώσεως ἀνοιγέμενα. Μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ Ζηρ ὁ δυσώνυμος τὰ Ζεῖον ῥῆμα· ζουδὶ γὰρ κατεπλάγη τὰς πύξ ἐπιλάς, οὐκ ἔχων ἰδὴ ταύτας τὸν νῦν, ἀλλ' ἐλευθέρῃ τῆ φωνῇ ἐξεβῆσε· τὴν μὲν ἄχραντον καὶ Ζεῖαν

εἰκόνα σέβω καὶ προσκυνῶ τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἀγίας αὐτῆ Μητρός, τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λόγιζομαι· ἐν τούτοις σὺν ὁ τύραννος αἰσχυνθεῖς, καὶ τῆ Συρῆ ἐπερξίας, ἐξορία τούτου καταδικάζει μακρᾶ. Αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀρρύπτων καὶ ἀκλήιδων τον, καὶ δικώμενος ἐκ τῆς εἰς τοπον, εἰς εὐρυχωρον πλάτος κατήντησι. Καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τίλισας, καὶ διπλαῖς σιφάνοις κοσμούμενος, προστίθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁὕκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν Ζεῖον φθόγγον, ὁ Ζηρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίας σε καταδικάζει μακρᾶς· ὁμως κατησχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὀρῶν στερόρότητα.

Γθύνεται πάνσοφε ταῖς διδασχαῖς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα· ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργῆ Μιχαὴλ, Πνεύματι κρουόμενον, βρωῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάινεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πατερ εἰκόνα τρανώς, καὶ τῆς Θεομητορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρ-Ζένε πανάμωμε, ὠραῖον ἐκδιαίτημα· ἐκ σου γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγγχίαν πολλήν, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Επί τῆ βήματος ἐσῶς, θεοκήρυξ Μιχαὴλ οὐ κατεπλάγη, ἀπειλαῖς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρῃ φωνῇ, ἐβόα· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Γνώμη στερεῶ καὶ σταθῆρᾶ, συμπλεκόμενος ἔργῳ καὶ λόγῳ δεικνύς, ὡς θεὸν εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἰδῶς, τῆς εἰκόνας τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσιν Πάτερ, ταῖς θεοπνεύσοις Γραφαῖς, συναίδων τοὺς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως ταῖς πιστᾶς ἀναπηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν ἀπα-

ρυσόμενοι σου, ὑμνεῖμεν τὸν τόκον τὸν ἄχραντον,
καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων,
» ταῖς Παισὶ συνακαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Απείρω λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλ-
βιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμε-
νος, τοῦ πεπρωμένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς
Πάτερ ἡξιώθης, πρὸς ἃ σπευδῶν ἔδραμες, εὐσε-
βῶς πολιτευσάμενος.

Ιδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ κοῦν λαμπρότη-
τα, ἧς ἐν γῆ ταῖς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο·
ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, σους φοιτηταίς, Χρι-
στον ἐκδυσώπει, τῆς σέ νῦν γεραίροντας, καὶ
τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ρώσθεις θεία χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμα-
σι, θεομάχων τὰ δράσος σαφῶς κατέσβε-
σαις, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῆ δε, ὡς τὴν
πηγὴν ἔνδον κεντημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χρι-
στοκλήρῳ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ως πίκας Πανάμωμος, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
κιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτο-
κας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς
αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σέ τὴν πανύμνητον, Θεο-
τόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὰ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκου μεγαλύναμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν,
τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. **Κύριε ἐκέκραξα**, ψάλλομεν Στιχηρὸν
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἐπὶ τὴν γεγραμμένην ἔχουσαν, τὰς γενικὰς
ἀρετάς, θεωρίας καὶ πράξεις, Συμεῶν
καυλῆς, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρ-

κὸς κηίσας σκερτήματα, καὶ ζωγῶρον ἀμφια-
σάμενος, νέκρωσιν Ὁσίου καὶ φωστῆρ γενόμε-
νος, ἀειφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπει
τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θείῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα
φορῶν, καὶ τὸν κοῦν περικείμενος, τοῖς
Ἄγγελοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδαίτιος, τῶν
ἐπιγείων μὲν ἀφισταίμενος, πρὸς οὐρανοὺς δέ,
Πάτερ ὑψοῦμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἔνθα φῶς τὸ
ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτε-
νόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν
ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεῶν
ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆ
δυναμεί, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν,
τελεῖν ἡξιώσαι· ἔνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς
ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν,
διαπεραίνεται.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ Θαυμαστὸν
ἀνελθῶν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄ-
δυτον ὑπελθῶν, πράξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίθασιν
θεωριῶν ὑπεδείξω· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύ-
νας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσοις χρυσοῖς κο-
σμούμενος· τῇ δέ, Θεὸν ὀρῶν τε καὶ ὀρώμενος,
καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἐκέτευσέ σεβά-
σμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς σῦλος γέγονας, ζηλώσας τὸς πρα-
πάτορας Ὁσίου, τὸν Ἰωβ· ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
σωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συ-
μεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὁσίου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἁγίου.
Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἔ' ἢ Ἀκροστιχίς·
Θαυμάστε μέλπω Συμεῶν σου τὴν χάριν (ἀνευ
τῶν Θεοτοκίων) (Ἰωάννου Μοναχοῦ).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπάθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη
σου, θαυματουργέ Πάτερ, Συμεῶν καὶ
ἐλλαμψίς, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασιν, καθαραῖς
ταῖς καρδίαις, ὑμνεῖσαι ταύτης τὰ μέγεθος, καὶ
τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Α'πό φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγε-
 γελίσθησ σου, ἡ εὐκλεὴς μήτηρ, καὶ σε εὐω-
 δέστατον, καὶ θεῖον καταγῶγον, παμμακαρί-
 στε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυ-
 ποσταίου Θεότητος.

Υπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτω-
 τον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσό-
 μενον, προγόνου ὁ μέγας Πρόδρομος, εὐωνύμου
 μαστοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκελεύεται, καὶ τοῦ δε-
 ξιοῦ ἀπατρέφεται.

Μυσιχωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πα-
 νόλθιε, διὰ λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννή-
 σεως, τὴν δωρεάν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους
 ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἔδειξας
 ἡλίου φαιδρότερον. Θεοτοκίον.

Πεποιικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεοχαρίτω-
 τε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρημα-
 τίσαντα, δι' εὐσπλαγγίαν ἀφατον, ὑπὲρ νοῦν
 τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα
 παρθένοσ ἀμόλυτος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Α'παλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστῆσ ἄριστος, ἔ-
 φους ἐραστήσ τε, τοῦ θεῖου κάλλουσ διὰ πυ-
 ροσ ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγκωκῶσ ὁ Δεσπό-
 τησ Συμεῶν ἠγίασε, Πάτερ αἰάδιμε.

Σοφισθεῖσ ἐκ βραχειάσ, θαυματουργέ ὄσιε,
 Πάτερ ἡλικίασ, τὴν ὄντωσ γκῶσιν τῆ Πνεύ-
 ματοσ, τὸν ἀκαταληπτον, αὐτοπεικῶσ ἠξιώθησ,
 κατιδεῖν Δυνάμεσι περικυκλούμενον.

Τῆσ ψυχῆσ τὰσ αἰσθήσεισ, ἐκ τῆσ φρικτῆσ Ὀ-
 σαιε, Πάτερ ἐλλαμφθεῖσ, θεωρίασ, ξένην δια-
 γνωσιν, ἐκτήσῳ τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐτέρωσ ἐ-
 χόντων, Συμεῶν, καὶ ἀπταιστον βίον διήνυσασ.

Ε'μφανῶσ σοι παρέστη, ἀποσταλεῖσ Ἄγγε-
 λοσ, τὸν ἀγγελικόν, θεοφόρε παρεγγυώμε-
 νοσ, βίον ἀσπάσασθαι ἀγαλλομένῳ ποδὶ δέ,
 τοῦ ὀφθέντοσ εἶπεσο, Πάτερ τοῖσ ἴχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νευρωθέντα με παλαι, πρὸσ τὴν ζωὴν Πάνα-
 γνε, πάλιν ἐπανήγαγεσ μόνη, τὴν ἐνυπόστα-
 τον, ζωὴν γεννήσασα, ἡ προσβαλῶν διερράγη,
 προφανῶσ ὁ θάνατοσ, ὁ δυσμενέστατοσ.

Ὁ Εἰρμόσ.

» **Ο**ὐρανίασ ἀψίδοσ, ἀροφρογέ Κύριε, καὶ τῆσ
 » Ἐκκλησιασ δομητόρ, σύ με στερέωσον,
 » ἐν τῆ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότησ,
 » τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχοσ α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ε'ν πέτρᾳ ρίζωθεῖσ, τῶν Χριστῆ θελημάτων,
 ὠράθησ ἐπὶ γῆσ, ἐγκιρόμενοσ σῦλοσ, στηρι-

ζων ἐπιδείξεσιν, ἰαμάτων τὰ πέρατα ὅθεν πῖσι-
 σεσ, ἐπιταλοῦντεσ τὴν μνήμην, φωταζόμεθα, ἀνα-
 βοῶντεσ σοι Πάτερ. Πρεσβείαισ σου σῶζε ἡμᾶσ.

Καὶ τῆσ Ἐορτῆσ.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύσ, Κύριε.

Μένειν ἐντόσ, ἡκιστα κόσμου ὑπέμεινασ, ἔτε
 Πάτερ, ἔχων ὀδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ
 δύναμιν Χριστόν. εἰσ δέ τὰσ ἀθάτοσ, ἐρήμους
 ἐνδιαιωόμενοσ, θηρασί συνανεστρέφου, ἀδεδῶσ
 παῖσ ὑπάρχων, καὶ τοῖσ πόνοισ εὐφραίνου τοῦ
 σώματοσ.

Ε'πιπηδῶν, ἔλαφοσ ὡσπερ τοῖσ ἔρεσιν, ἐπε-
 πόθεισ, Πάτερ θεορρύτησ πηγὰσ, καὶ εὐρη-
 κῶσ, ταύτασ Συμεῶν τῆσ θεοφιλίασ, τὴν δίψαν
 προσανεπλήρωσασ. ἐξ ὧν θεολογίασ, πεπωκῶσ
 ἀναβλύζεισ, τῷ προσώπῳ Χριστῆ ὀπτανόμενοσ.

Λευχειμονῶν, σέ ὡσπερ εἰ ἐπ' ὀχήματοσ, διε-
 σκόπει, ὄσιε φερόμενον, τοῖσ νοεραῖσ, Πά-
 τερ ὀφθαλμοῖσ, στυλῳ φωτεινῶ τε, παιδίῳ συνο-
 δηγούμενον, ὁ θεῖοσ Ἰωάννησ, ἐφιστάμενοσ βρά-
 σει, πρὸ τῆσ σῆσ πρὸσ αὐτόν ἀναθάσεωσ.

Ποδηγηθεῖσ, Ἐνδοξε ὑπό τησ χάριτοσ, τησ δοθει-
 σης, σοι ὡσ ἐκ δυνάμεωσ, εἰσ θεουργόν δύνα-
 μιν φοιτᾶσ, πρὸσ τὴν Ἰωάννου, καλύβην τοῦ οὐ-
 ρανόφρονοσ, μεθ' οὗ τὴν τῶν ἀγῶνῶν, ἀσπασίωσ
 παλαίστραν, μετερχόμενοσ ὠφθησ ὡσ ἄγγελοσ.

Θεοτοκίον.

Δουϊτικῆσ, ἐκ βασιλίδοσ βλασθήσασα, συγ-
 γενείασ, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰῶ-
 νων ἐκ τῆ Πατρὸσ, Λόγον ἀπορρήτωσ, καὶ ὑπὲρ
 νῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησασ Παρθένε. Θεοτό-
 καν διόσε, θεοφρόνωσ πιστοῖ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωραιότητοσ πλήρησ, παῖσ ὡσ εὐπρεπέστατοσ
 Πάτερ ὁ Κύριοσ, ἐμφανῶσ ἐπέστη ἐν τῆ
 βράσει τὴν στασιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψασ δό-
 ξαν, ὑπομονῆσ καθῶσ ἠτήσῳ, ἐαυτόν ἐπέδεικτο
 σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεναἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖοσ
 βίοσ σε ὡν τῷ θεῷ μύρω, εὐωδίασ γενόμε-
 νοσ ἐμπλεωσ, τὰσ ἀντικειμένασ, ἀθλητικῶσ Θεοῦ
 θεράπον, τῶν δαιμόνων συνεκοψασ φαλαγγασ.

Υψωθείσ θεωρίασ, θείαισ Παμμακαρίσ τε,
 νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίασ, ζωη-
 φόρουσ ῥοὰσ ἀναβλύζουσαν, τὴν καρδίαν ἔχων,
 παρα Θεοῦ διδασκαλίασ, τὰσ ψυχὰσ τῶν συν-
 ὄντων ἐφώτισασ.

Θεοτοκίον.

Ο θεῖ Θεοσ Λόγοσ ὁ πρὸ τῶν αἰῶνῶν Πα-
 τρι συνοοόμενοσ, εὐσπλαγγίασ πλοῦτοσ,

ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφαίγη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε΄. Τὴν δέχσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ Δεσπότης γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νεύματι θεῖω, προσεπιθαῖς ὑπερήρθης τῷ πνεύματι, καὶ δύναντι φωτιστικῆν, εἰληφῶς ὡς ἐκείνος δεδόξασαι.

Ε'κένωσεν ἑαυτῆ ὁ δυσμενής, τὴν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μακιδῶς, Θεοφόρε τοξέικων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔσεισε· τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρράγει, ἀραρότως Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τὴν ἰδρωτὰς, τῆς ἀσκήσεως Δεσπότης Πάτερ, ἐπιτερφθεῖς, ὁ Δεσπότης σοι ῥάβδον, παναλιεστάτην Χριστοῦ ἐγγχειρίζεται, καὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν ταῖς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεις, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βαίθος, ὅτι Θεὸν, ἐν γαστρὶ σου συλλήψη, οἱ Δεηγόροι Προφήται προήγαλαν, Πανάμωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, ταῖς ἐκθιάσεις ἐρωῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέχσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἐπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» καὶ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-
» ραῖς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω παθῶν, τῶν κατὰ μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν στύλον τεκμηναίμενος, δι' αὐτοῦ ἀπῆστραψας, τῶν θαυμασίων τὴν αἴγλην· Ὅσπερ, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, προσβύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι.

Θαυμαστὸν ὄκει πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος

Πάλου δὲ πανθαύμαστον οἰκεῖ νῦν ὄρος.

Εἰκόδι ἐνθα νόες Συμεῶν μόλεν ἀμφὶ τετάρτη.

Ὅσπερ ὁ Ὁσίος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωσήφου τοῦ πατρὸς Ἰωάννου, ἐξ Ἐδέσσης ἀρκωμένου τῆς πόλεως, καὶ μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχείῳ τραφεῖς. Ταῖς δὲ ἐπιθεῖν, θαυμαστά πάντα, τὰ μὲν αὐμῆναι, τὰ δὲ ταπεινὰ αὐτῷ λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον.

Ἡ γὰρ ἐν γαστρὶ συλλήψης, δι' εὐχῆς· καὶ πρὸ τῆς συλ-

λήψεως, παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ μαρτυρία, τὴν ἐσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν τῆ μητρὶ προφητεύοντος· καὶ ὅτι, γεννηθεὶς, ἀπίσχοιτο τὸ παράπαν τοῦ εὐωχίου μαστοῦ· τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἔξετε τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἐρμῆν ὁ πᾶς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ χεῖρονος ἀμείβετον πράξιως· καὶ ὅτι, ἔκτον τῆς ἡλικίας χρόνου ἐπιθᾶς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθήσεως ῥάθυμειν τὸ νίον εἴθε καὶ σχολάζειν, καὶ πρὸς τὰ τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεισθαι, αὐτὸς, τῶν ἐν ποσὶ κινήτων ὑπεριδὼν τὸ ὄρος κατέβαλε· καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεπιζόμενος, σκληρᾶς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ Δεσφαιας συχνὰς ἐθεάσατο καὶ ἀγγελοφανείας, τὸ πρακτεῖον ὑψηγομένης, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων, τὰ μὲν εἰλεῖν, τὰ δὲ προτρεπόμενας φυγεῖν· καὶ ὅτι, ἐν σώματι τὰ τοῦ σώματος ὑπερβάς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ τροφῇ, ἀμβροσία δὲ οὐρανίθεν χρησιμοποιεῖται τριτόμος, μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκησεν ἀναλύσεως.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμασίων ἀπειρον πλῆθος, ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκείνο δὲ ὑποσημειώσθαι ἀξίον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν κόσμον καταλιπὼν, πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ ἔρους κατέβη, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἐξ· καὶ κεῖθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβάς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ. Ἐν δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἐν τινι τόπῳ, διὰ ξηρῶν λίθων ἀνεστηκῆτι, διεκαρτίρησεν ἔτη δέκα. Εἰς δὲ τὸν μικρὸν στύλον ἀναβάς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσε χρόνους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐννέα καὶ ἑβδομήκοντα τῇ ὑπὲρ ἀνθρώπων διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ. Καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο δόξαν καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ τῆς Καλδαίας καμίνου.

Νεανικῶ Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου τὴν ὀχλήσιν, κενῆς τε δόξης ταῖς καταπτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεος ἐν πνεύματι, βλαῶν ἀπαύστως· Εὐλογητός, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, τὰς παλάμας σου καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς Θεοφόρε θεθέσασαι, πρὸς τοῦτο ὄρος τὰ θαυμαστὸν, ἀναβῆναί σε προστάττοντα.

Ὀὐρανοδράμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπευγόμενος Πάτερ τῆ κίονος, ἐκθαῖς προθύμως σὺ τῇ Δεσπότη, θεῖοις πειθαρχήσας ἐντάλμασιν, ἐφθασας τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστῶς, θαυμαστῶν αὐτὸς ὠνόμασας.

Υψηλοτάτην κορυφῆν, ἐπευγόμενος ὡσπερ Παράδεισον, εὐωδισταταῖς πεφυτευμένον, ἀνθεσι παντοδαῖς εὐράμενας, ὠκησας, μονὴν δὲ ταύτην θαυματουργέ, θεοχάρακτον κατέπηξας.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δευτεροῦ ὑμνήσωμεν, τὴν θεῖαν πόλιν τοῦ βασιλείως, τῶν βασιλευάντων, Μαρίαν τὴν ἀχραν-

τον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμόσοις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἢ τρισσοφανῆς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχόμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἀκτιστον σέβειν, ἐδέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Η' πανσθενῆς τῆ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνεργεία, σοὶ Θεοειδῶς Παμμακάκαρ ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κενίηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τῆς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένης· καὶ τῆς Θεραπείων, τῆ βαίτη σὲ ράβδῳ, ἐδίδασκες· Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι· γαστρός τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσθεκῶς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἀνθρώπων ὠφθῆς, τροφῇ τῇ οὐρανίῳ, διατιώμενος μόνη, καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἐνθεον, φοιτητῶν σοὶ Θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, οὓς πόθῳ δεξάμενος, διδασκαλίαις ἠλειψας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν τὰς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγεις, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοώντων σοὶ, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάντα, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτης ἰδῶν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αρτοῖς ὀλίγοις Συμεῶν, τὸν χορτάσαντα ἀπληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σὲ ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρα σου κενούς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς

(*) Τῆς ζ'. ταύτης Ῥδῆς τὰ Τροπάρια μετεγράφησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἡμαρτημένα ὄντα τὸν ριθμὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις, καὶ αὐτὴν ἐτι τοῦ Εἰρμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἠλλοιωμένην.

εὐλογίαις σὲ, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὀσίας σου μητρὸς Παμμακάκαρ, ἰκετηρίαις σε, προσλιπαρήσης ἐκδυσωπῆσαι Χριστόν, οὐκ ἀπηξιώσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν Θεήλατον ὄργην ἀπελήλακας.

Ιδες τὸ πέρας Συμεῶν, τῶν ἀγώνων σὲ λυθεῖς ἐκ τοῦ σώματος, τὴν ὑπεράρρητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμακάκαρ θέωσιν, πρὸς ἣν ἐνθένδε ἀναπταῖς, ἀγάλλῃ τῷ πνεύματι, κατοπτριζόμενος, δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς σὺ γέγονας Θεῶ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρα χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα· ὃν ἐκδυσώπησον Ἀγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σὲ αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἀχραντόν, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Εκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγαλλονται τῇ σῇ μνήμῃ. Ὡ Συμεῶν Θεοφόρε, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Προφήτου, Παράδρομου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν Β' τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ φάλλεται ἡ τούτης Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἕρα ἕσα διευτυπώθησαν ἐκεῖ. — Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπισήμῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρα, ζῆται τὰ ἀφερούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ' τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὐρίσκεις αὐτά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τοῦ Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου αὐγῆς, ἀνατείλασα ἤστραφεν, ἐκ τῆς γῆς ἢ Κάρρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν ἢν ὡσπερ θεῖον, θεσαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρῦόμεθα, ἀγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμοὺς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρύουσα, ἡ ἱερά Κεφαλή, σοῦ Μακάριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοῦντι μνησεται ὅς ἐπισπύσας, πίστει καὶ χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν εὐρεσιν, ἀγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν ἀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἢν Τριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν ἐνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον· καὶ τῆ εὐρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Προδρόμου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος Κάρρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν ἢν ἡμεῖς πιστῶς ἀρῦόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτῶμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμαίων τὰ παραδόξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἷσδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλήν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον, τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἢν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἱ στρω, τῇ Ἡρωδιᾷ συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ.

Ὡσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλή δαδουχεῖ, σκευεὶ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανώς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη δὲ φωτίζουσα, ταῖς διανοίας ἡμῶν ἢν περ, ἀσπαζόμενοι πίσει, σήμερον τιμήσωμεν ὑμνοῖς, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὡσπερ θεῖος θεσαυρὸς, σκευεὶ κρυμμένη ἡ Κάρρα, τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐν τῇ γῆ, σήμερον ταῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανώς ἢ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θεσαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ Χριστὸς ἀπεκαλύψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγοροῖς, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφήσει τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσός ἐκ μεταλλῶν, ἡ ἱερά σου Κεφαλή παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων

γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάντας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναικὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ εὐρέσει βρωμέν σοι Αἵτησαι πᾶσι, δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Στίχος. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὄλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ἡ τῶν Δείων ἐννοιῶν.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονώς διάλυσον, τὴν ἀφωμίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς παλαι, ἐν ἀγαλλιᾶσεως φωνῇ ἀνευφημησαί σε, τῇ παρῆσῃ εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε οὐραῖε ἀνθρώπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρωσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἀγαγίσασαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκῶν ἐπὶ πολὺ συγκρῦπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σήμερον, ἢ στάμνω συγκλειόμενος, ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόκῳ κείμενος, καὶ ἱερουργῷ μνηυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στερωτικῆς ἀπὸ γαστροῦ ἐβλάστησας, ἐτοιμαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας ἀφράστως, ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζουσιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναιῷ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερώς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερυργῷ Βασιλεῖ τε, ἐνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγείται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Γερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, Δείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωταφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστᾶ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλίου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰοίδιμον Κάραν σου, μύρα-ἰαμάτων ἀναπηγάζουσας, τρίτον ἦδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσας.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μηκενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σώσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ος μεσίτης τῆς νῆας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονώς ἱερώτατε, Διαθήκης Δείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καινισον, καινισμόν τελόντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Εκ Κομᾶνων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν Κάραν σε Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδαν, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ, ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ Δεῖος,

Θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκῆσα, ὠφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυναμίεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐ-
θεούργησας Κόρη πανάμωμε. Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρ-
θένε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλή ἀνατειλάσα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀ-
πῆλασεν, αἰρέσεων ἔλυσεν, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς ἀγιάσθητε, Κεφαλῇ προσψαύοντες, τοῦ τῆς Δείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντριβεσθαι, τῆ Βασιλέως ἡμῶν, ἰκέτευσ Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περι-
κείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φωτοφανῆς καὶ Δεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἠλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ Δεῖαν αὐτοῦ, ἀνα-
δείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνῆντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Από γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλή Θεοφιλῆς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυματῶν τὰ νάματα, νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς Δείους κρουνούς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀεννάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μελψώμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην Πισοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στερόνως· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὔρον κατὰ πέμπτην.

Η τιμία αὕτη καὶ ἀγία Κεφαλὴ, πρὸ πολλοῦ ἀποκροβείσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυσός ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνῳ συγκλειομένη, ὡς τὸ πρότερον, ἀργυρῶ δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱερουργῶ μνηθεῖσα. Ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανῆς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμαρῆρῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενίστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἠλίου τῆς δάξης, φαινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίσει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπίτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τῆ Λόγῃ, τὴν φρικτὴν παρυσίαν, Δείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὐρεσιν Προφήτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι Δερμῶς, ἱερουργῶ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε, ὧ ψάλλομεν Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβῆς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδῶν, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾶ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πρῶτος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ Πανεύφημε· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ, ἐνστερνισάμε-

νος στήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἢ Κάρα σε, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, ἀργυρέοις σκευέσιν, ὡς ὄλβος πολύτιμος, τῇ Βασιλίδι δεδωται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα θείαις, προθύμως μελωδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδυῖ κρυπτόμενος, στερητικῇ πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στειρίας ὅσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαφιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κρυύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας Πρόδρομε. Δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἠτοίμασα, καὶ μεγαλύνετε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἄγγελε Θεῶ, ἀγγελώνυμος εἰς τοῦτου βασιλεία, χαίρων εἰσδέχεται, καθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνηνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κήσιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὁ εὐσμπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρωπε.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σε Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἢ περ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σου ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, παιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἢ ἱερά Κεφαλῇ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἄγγελοι αἰδέσιμος, ἢ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος διακόψασα· πηγὴ ἢ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἢ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τῷ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἢ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκευεὶ τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ, ἐγκεκρυμένη κεφαλῇ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλῇ ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγαζόντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως αἰοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρησασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἢ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστάσα κατάκρυψιν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλόνηρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἴλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικῶς, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σιότητος φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου,
ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆ Ἀποστόλου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δεκτικὸν ἐλλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιή-
μενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καὶ εἰς
τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν
ἐδίδαξας, πιθεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φιλόφρονον·
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θεῖαις ἐπι-
λάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φω-
τίζεις πάντοτε, διδασκαῖς Παμμακάρι, καὶ σκε-
δάζεις χάριτι, ἀγλὸν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε·
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θυῶν τελεώτατα,
ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσε-
νήνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θαῦμα εὐδέστατον,
Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν κλεινὸν ὑμῶν Κάρπον ἐνθέου πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Τοὺς πόθῳ τελούντάς σου τὴν φωσφόρον,
καὶ ἱεράν πανευκλεῆ, καὶ πάντημον μνή-
μην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε
πρεσβείαις σου.

Ολὸς ἀνακείμενος τῷ Δεσπότη, τούτου τοὺς
νόμους τοὺς σεπτούς, ἀτρώτους ἐτήρησας,
ἀνόμους εὐνομίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεω-
ρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ
κόσμον κατεφώτισας, Παμμακάρι ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς
τῆς φύσεως δεσμούς, καινίζουσα πέφυ-
κας, Μήτηρ ἀειπαρθένας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμα-
κάρι, ἡ Θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομέ-
νη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Εχὼν Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατευοδῶν-
τα, καὶ προφανῶς ἐνισχύοντα, τοῖς ἀθέοις
τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Γὰ Κάρπε τὸ σωτήριο, κήρυγμα τῆ κτίσει,
ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγελίης, πολ-
λοὺς ὑπέστης, διωγμούς καὶ θλίψεις ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώ-
νων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπορ-
ρήτως Θεογεννητορ· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
• **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἐλλαμψίν τοῦ Παρακλήτου, Κάρπε
πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέν-
τας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας· καὶ μεταστὰς πρὸς τὰ
ἄνω βασιλεία, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων παρί-
στασαι, ἐξαιτούμενος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκά-
στοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπηςιν Οἰκτίρμον.

Οικοδόμησας ὡς λίθους πιπτῶν τὸ πλῆθος,
ἐν εὐσεβείας πέτρα, καὶ ναοὺς ἀπειργά-
σω, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, θεόφρον Ἀπόστολε (*).

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι Θεοκίρυξ, πα-
λαιωθέντας γνώμη, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν.

Υποφαίνων τὸ μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ'
ἀρετῇ Θεόφρον, οὐρανοῦς, ἐφειλκύσω, ἔθνη
πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφέμενα.

(*) Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Τροπαρίου ῥῆμα, οἰκοδόμησας, γρά-
φεται ἀναξήτως, ἀντὶ οικοδόμησας, διὰ τὸ μέτρον τῆς
ἀκροστιχίδος· τοιαῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἀλλαχού.

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, τὰς ὁδὸς τὰς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρὸς εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννητορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, καὶ κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ῥδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ὡς φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχῶν, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἔθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύσης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγωνῶς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Ανατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστῆρ, τὴν οἰκουμένην ἀγαθῶν τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν εὐλογημένη, εὐσπλαγγνῶ σου ῥοπή, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρηζουσιν, ἱματίων, ἱεράρχα κρουνοὺς Δεῖα χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ὁ λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύσατο, καὶ θαυματῶν, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἐνδοξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὠδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστεία τῇ Δεῖα τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὄλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας.

Θεοτοκίον.

Εκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάσιν Πανάμωμε, τὰς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδύνου, ἀξιοῦντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάνης ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν Δυναμίεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Καρπούς ἐνεγκῶν, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ, Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευταίην ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἔπτατο μακροῦς.

Ὁ ὅτος ὁ τοῦ Κυρίου μίγας Ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτῆ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς Δεῖας αὐτῆ ἐπιστολάς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλεντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. Ὅθεν, καὶ Δεῖα ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς περ ἄδυτος ἀστῆρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὄρμησας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταῖς Δεῖαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα, καθ' ἐκάστην τελῶν, καὶ ἀποσειῶν πνεύματα πονηρότατα.

Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφέλκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπενα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὅθεν, ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ἕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀλθαίου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἐλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Νόσους διώκων φθογγῇ, καὶ θεραπεύων πάθη, σφραγίδι μόνῃ τῷ σωτήριον, διήγγελλας κήρυγμα, ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφῆ, μὴ δειλιάσας ὄλως, τομῶς ἐχώρει πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπινα σκάμματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Επίσκοπημένόν σε, ὑπὸ Κυρίῳ Κάρπε, Βέρροια Δεῖον ἐκκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Ὡς πλατυτέρα οὖσα, τῶν ἕρανῶν ἐν μήτρᾳ, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρουμένον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδασκαίς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ὁ ῥθρος φαεινὸς περιαιυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθη, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θαύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρός καὶ Πνεύματος σοφῆ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Οφθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατέλλουσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς, ἐπιγνώσει θεογνωσίας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ιδὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἐβδομήκοντα Κάρπε Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ος πρόβατον μέσον ἀπεσταλῆς, τῶν λύκων μεταίγων αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, τῆς σωτηρίας, καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην, θεωρῶν πρὸς εὐσέβειαν.

Συνόμιλος ὠφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεωρῶν, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστώδως, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνως ἡμῶν μέμνησο.

Ηγίασας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχᾷς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας· ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὠραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθης, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέγραψα· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξῳ Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Ἑλλάδιε, βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλαμπρυνας, σολὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεία, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παραίτασαι· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθεῖς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι· δι' αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας καίκωσιν, προείλου προφανῶς αἰκίζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶ καταισχύουσα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Δεῦτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ἄσωμεν, ἀσματικάς ὑμνωδίας, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Ανθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοί, τὸν δεῖον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στερρόν τῆς τριφαοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Ηλιος διαυγῆς, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικάς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Ασπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν, καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύουσα Κόρη· ἄκουσμα φρικτόν ὡφθης Ἀγνή, ὅτι Θεὸν ἀπεκύησας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Ως θαυμαστόν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀνέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκόντα πᾶσαν προσβολήν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ πρόθῳ γλυκαινόμενον, τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Εν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάικαρ, τὴν ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδῶν δόξαν οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει φάος σοι, λαμπρὸν ἐξάνετειλε. Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστόν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τεράσιον Πανάχραντε, ὅτι Παρθένος οὐσα παιδοτοκεῖς, καὶ γνησίᾳ Μήτηρ πέλεις, τῷ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θελημα σου· ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Καθάρας σεαυτὸν, ἀπὸ ρύπου κακίας, ἐχρίσθης καὶ Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ· ἀθλήσας δὲ δὶ αἵματος, πλειοτέρως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύγασας, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας, τῶν θαυμάτων σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτίσιν, Ἑλλάδιε ἐνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Εν αὐχῆμασι ποικιλεῖς, δικαιοσύνης τῆ κορυφῆ σου, ἀνατέθεικας διαδήμα, λιθοχρυσοκόλλητον, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, κλέος πιστῶν.

Ηδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεωρητό, ὡραϊζόμενου σου, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι, Μάικαρ σοφέ. Τριαδικόν.

Εν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς θεαρχίας, τῷ Πατρὸς Υἱῷ καὶ Πνεύματος, ὅτι μία ἔλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως, εἰς ὁ Θεός. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μητρῷοις λοχεύεις νόμοις; Ὅτι ὄν περ ἀπεκύησας, σαρκωθείς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν φύσιν, ὡς οἶδεν αὐτός.

Ῥδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον, ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστός σοι ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διεβράγησαν, ὡσπερ ἰστός ἀράχνης, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχύς ἢ ἄμαχος, συντρίβουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ μεγαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις οὐ τῆ φύσει· εἰς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός τε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοούμενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὄφθεν μυστήριον, ὅτι σποράν οὐκ ἔγνωσ, καὶ υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Ῥδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῆ ζάλη.

Τῶν ἁσμάτων τὴν λύραν πάντες ἄσωμεν, ἀγαλλομένη καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδειξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τὸ θύειν ἀπαρνούμενος, θυσία ζῶσα Τρισμάικαρ Θεῷ γέγονας, εὐωδιάζων ἅπασιν, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν ἀδύτοις ὑπήρχες εὐφραινόμενος· ἑώρας γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἶλον πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῖς σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μητροπρεπῶς πάλιν τίκτεϊς νόμῳ φύσεως· παναληθῆ ἀμφοτέρα· φιμούσθωσαν αἱ γλωσσῶδεις αἱρέσεις, ἐπὶ σοὶ ἀγνή Θεομητορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶν πταισμάτων τῆ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς ὁ Προφήτης κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἐλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἷματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλαδίον ἔκτανε πυγμῆ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ δοχεῖον γεγονώς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χρίεται ψήφῳ Θεοῦ ἀρχιερέως· καὶ τοὺς οἰακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν, τῆς αὐτοῦ ποιμνης

τοὺς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπαίρειν· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνησα, ἄδατον καὶ ἀνεπηρίαστον τῶν κακῶν ἀπάντων διατηρῶν.

Ἐπεὶ οὖν οἱ τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντα, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας· τορῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσείβειαν, πλείστα βασιάνοις καθυποβάλλεται. Καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μωλώπων ἅπασαν κάκωσιν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθεὶς αὐτῷ ἐξίασατο, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προθυμότερον ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ὀργῆς πληθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιρρίπτουσι· ὁ δὲ, ἀφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἐπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθειν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον·
Θέατρον Μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας,
ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν,
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Εν πτέρναις σου ὑπόισας πικρὰν διάτρησιν,
ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερινίσας ἔρριψας,
ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάικαρ, δοξάζων Χριστόν,
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Τριαδικόν.

Τρισηλίε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἀναρχε αἰδιδε,
Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος
ὑπάρχων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Οφρικτοῦ μυστηρίου! ὦ ξένου θαύματος!
πῶς καὶ Μήτηρ πέφνησας, καὶ Παρθένος ἔμεινας;
Εὐλογημένη σὺ μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν,
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

ᾠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε
οὐρανός, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὠραία
ἄθλά σε Μάικαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γεγονός ὀπλίτης
τοῦ Χριστοῦ, ἐν παντευχίᾳ μυστικῇ, τὸν
βελίαιρ σκυλεύσας Μάικαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρὸς, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ
Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταύτων, φύσιν κράτος,
πλὴν τῶν προσώπων· εἰς Θεὸς γὰρ τὰ τρία·
ὃν ὑμνοῦντες, αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγγωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν
ἐξαπορεῖ, ὅτι κύει ἄνευ σποράς ἢ Παρθένος,
καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ·

ἦν αἰνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ημέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἑορταίζοντες,
τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα
μεγαλύνομεν.

Σκευὸς ἱερόχρυσον, ἱεράς ἀθλήσεως, Χριστοῦ
τῆ Ἐκκλησίας, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες
μεγαλύνομεν.
Θεοτοκίον.

Χαίροις μυριόχαρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε,
Μαρία Θεοτόκε· ὕμνοις σε ἀσιγήτως
μεγαλύνομεν.
Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτως
μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς,
ἢ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν πανσόφων
λόγων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας,
τέλας μακάριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω
δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσαρκον·
διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν
χάριτι, μετεβιδάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια,
Βασιλεῖ τῶν ὄλων, ἀληθῶς παρίστασθαι,
σὺν πάσαις ταῖς ἀγίαις Δυναμέσι· μεθ' ὧν
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά, λείψανα γηθόμενοι,
περιφακῶς ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρνούμενοι,
χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν,

καὶ πίστει ἐκτενώσ' δυσωποῦμέν σε Χριστὸν
ἰκέτους, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, αὐτῆς Ἁκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαυῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὰ ὄφθαλμοί μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελαζῶν Εὐτύ-
χιε, καὶ θρόνω τῆς χάριτος, νῦν παρστά-
μενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσ-
φόρον, ἐνθέως καταύγασον τῆ μεριμνία σου.

Οσίως ἐβίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριβέστατα,
πάρμακαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις
Χριστοῦ, εἰς τελείαντε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλη-
σάς λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ἰπῆλθεσ τὰ ἀταδίων, τῆς μαρτυρίας γηθό-
μενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπό-
θισας, καὶ σπένδυξας, ἐχθρῶν ταῖς μυριάδας,
θαλάσσης πηγόμενος μακάρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκάς ἀρωμάτι, ἐπιφανείς ἀ φιλεάνθρω-
πος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσω-
σε, ἀποδύμενον, καὶ πλάνη ὑπαχθέντα ὄθεν
σε γεραιόροτον, καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγησε.

Εὐρύων τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρετάς, ἀπάντων
σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου,
τὸν σπόρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς
ἐβλαστήσας, ἐκαταφάμενόντα ἀσταχυν.

Παῖ τῆς Θεότητος αὐλῶ, παρμακάρ σα-
φῆς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν,
κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας ὄ-
θεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Αγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρεταίς, ψυχῇ καὶ καρ-
δίᾳ κοληθεὶς, ἀγίως σου διήνυσας, τὸν
βίον, καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν
ταῖς Ἁγίων λαμπρότησι.

Γάσεις πηγάζων μετὰ τέλος, παρμακάρ Εὐ-
τύχιε σαφέ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς
σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύ-
ματος θείου μακαρία.

Νορσ μου τὰ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν
σαί ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ διαλυθόν, καὶ

μεταναίας τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε,
ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγησε Θεοτόκε, ὡς ζωσα
καὶ ἀφθονος πηγῇ, Δίασον συγκροτή-
σαντας, πνευματικὸν στρέωσον καὶ ἐν τῇ
θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Καθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τελέσας Μάρτυς σο-
φέ, βραβεῖα τὰ θάυματα, ἐκ τοῦ τῶν
ὄλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε ὄθεν σε συνελθόν-
τες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λει-
ψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡ-
μῖν διδοῦσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οριμον ὡς βότρυν σε τῆς νοητῆς, ἐνδοξε ἀμύ-
πελου ὑπάρχοντα, ὑμολογοῦμεν, κατα-
νύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς
ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος Ἀνατολαῖς, Μάρτυς τῶν
ἀγῶνων σου ἀπάσων, τὴν ἀκουμένην, κα-
ταυγάξεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμόν, Εὐτύχιε,
λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Αγαλλιασώμεθα πνευματικῶς, σήμερον τῆ
μνήμη χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ
βοήσωμεν αὐτῷ. Μεγαλομάρτυς αἰτησαι, πᾶσι
τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ρώμη δυναμούμενος παντουρκικῇ, πᾶσας
τῶν δαιμόνων ταῖς φαλαγγας, Μάρτυς Κυ-
ρίου, ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἠρί-
στευσας στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἀχραν-
τε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλω,
κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεοῦ ὑπρέυτε,
βίβλω τῆς ζωῆς καταγράφων πιστοῦς.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παρμακάρ
πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ
πρὸς ἐνθέους μοναῖς κατέπαυσας, δήμας Ἀ-
δελτῶν παρευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεο-
μάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῶ τὸν ταυύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε,
χειράς μιμησάμενος ἐμφρόνως, χειράς ἐ-
δέθης, δέρρει κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυ-
θῶ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Εγνώσθησαν ἐνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασι,
ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλα-
ζόνα πανστρατι τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνι.

ξας σοφέ· ὄθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.
Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθεισι, καὶ λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τὴν Δερμὴν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζῶν, μόνη ἢ κυήσασα, ζωοποίησον σῶσόν με.

Ῥδὴ ε'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυχῶν ἀρρώστηματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πιστεῖ ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ενθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γερόμενος Ἐνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκότος βαθύτατον.

Οσίως Λόγον τὸν ἀναρχον, κηρύττων ὡς ἐν Δήκῃ ἐμβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς φωτηρίας ὄρμον κατεπειγόμενος.
Θεοτοκίον.

Υμολογῶ σε Πανύμνητε· δοξαῖζω τὰ σεπτά μεγαλεῖά σου· τῆς αἰωνίου με, ῥῦσαι δεῖνῆς κατακρίσεως, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως καδικετεύουσα.
Ὁ Εἰρμός.

► Τὴν Δεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαῖζοντες,
Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
Στίχοι.

Ὡς εὐτρυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμαίκαρ,
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχές, κληρουχίας.

Εἰκαδὶ ὀγδοάτῃ Εὐτυχεῖα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐλικωνίδος.

Στίχ· Ἐλικωνίς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Οὐχ Ἐλικῶνα, ἀλλ' Ἐδέμ τρυφὴν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλείων, ἐκ πόλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης). Συσχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς Πιρίνιον τὸν Δούκα Κορίνθου ἀχθεῖσα καὶ τοῖς εἰδώλοις εὖσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀληθῆ ἐντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βῶν καὶ περνιζεται. Ἔπειτα, λυθέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίστεως, ἐν αὐταῖς βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἐξέρχεται· καὶ οὕτω ξυράται τὴν κεφαλὴν, καὶ πῦρ φέρε καθ' ἑαυτῆς τοῦ σώματος. Ἀνεβθεῖσα δὲ εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἕσανον καὶ τοῦ

Διός, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι' εὐχῆς κατέρραξεν εἰς γῆν· εἶτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς.

Διαδεξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπάτου, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδώλοις σπουδᾶς ἐνεργεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται· τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀφαιμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐβδομήκοντα ἄνδρας λυμνηαμένης, ἐν κραββάτῳ πυρωθίντι ἀπλοῦται. Ἐπιφανόντων δὲ τῶν Ἀγγαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τὰς ἐκτακείας αὐτῆς ἐν ταῖς βασάνοις σάρκας ὑγίωσαν· ἀλλὰ καὶ ἐτι, ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, Σηρίοις ἐκδίδεται· ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἀφαιμένου, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων ἀνδρῶν ρκ., τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕτως ἐν οὐρανῷ στεφηνάρος ἀνιέρχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ εὐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθῆράν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔντασιν, Μάρτυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς, ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθηταῖς καταμυοῦντάς σε, τεύρων Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν, τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐκραυγάζες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθοῦς πλάνης ἀπεξήρανας, θολῶδη ρεύματα, καὶ ἰάσεων, ἀναπηγάζεις ναίματα, ταῖς πιστῶς σοι προσιοῦσιν.
Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπεβασθήσας, Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς ἀγνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐπ' ἀνακλήσει, ἡμῶν, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι θεομακάριστε ἠσχύνθησαν, μώμους σοι προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ μέλπonti, Μάρτυς Εὐτύχιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ονοῦς σου φωτὶ λελαπρυσμένος, Εὐτύχιε ἔνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψουμένος, ἀπαύστοις νεύσεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῦμεν παμμαίκαρ ἀθλοφόρε, τοὺς πόρους, τὸν ζῆλόν σου τὸν ἔνθεον, καὶ τὰ ἀρίστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθροῦ

κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ παλαι διεστῶτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἀπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη δ΄. Ἄπας γηγενής.

Ιδε φωταυγής, ἐπέση πανήγυρις, τῆ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες ἔν συνδράμῳ μεν, εὐσεβοφρόνως τέτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερά παλαισματα ἀνευφημῆσαι, πιστῶς, δι ὧν ὤφθη, Ἄγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ωσπερ προσφοράν, Παμμακάρι παρεδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρου δὲ κατασκηνούμενος, καὶ μεθέξει, καλλίστα θεούμενος, καὶ φωτὸς αἰδίου κληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θεῖαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίκιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

Ηθροισται λαός, ὑμνησαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαισματα ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενωπέως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παῦσον τὸν κλυδῶνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατευθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τὴν στένωσιν, ὅπως πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας ἐγγενής, σικροτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,

» αὐλῶν νόων φύσις γεραίρεσσα, ξὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βδάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη αἰεπαίρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὄ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σε-
μνή, καὶ πορφύραν δι αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξεσιν Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκαταλύτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὀλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγαῖς καρτερώτατα, αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἔραστήν, καὶ ξεομένη πλευράν ταῖς μαστιξίν. Ὄ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διαδήμα, ὄντως πολῦτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φαγεῖσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὤδη α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδός ἀθλήσεως,
ἐπὶ Σταυρὸν ἐκούσιον ἔλθῶν· καθελῶν γὰρ τὸν τύραννον, ὡς περ στρουθίον παίζεσθαι,
ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κα-
τέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρ-
τερῶς ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νί-
κης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Οὔ παλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νῦν κατα-
βέβληται, σὴ καρτερία Μάρτυς προσβα-
λῶν· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦ-
σα ἡσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφεις με, εἶλεν αἰχμάλω-
τον, τοῦ θεωθῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς· δια-
σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεῖς τεθέωμαι, ἀ-
ναλλοιωτῶς ἀληθέστατα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο πόθος ὁ θεϊκός, Θεοδοσία σέ πιστὴν
ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου
τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιποῦσα ὡς σε-
μνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῶ Πνεύματι, ζῆς Θεο-
δοσία πανεύφημε.

Γάτρευσόν μου τὸν νοῦν, θεοδωρήτω σου Σε-
πτὴ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθεισιν, ἐκνε-
νευρισμένην θεράπευσον. Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μου
μορφὴν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα,
τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
» στέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερῆμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Θεῷ δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφῆ,
ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίας φαι-
δραῖς, ἀκτίσι πυρσεύουσα, πάντων ταῖς δια-
νοίας, τῶν αἰεί σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία,
καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς
ἐορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσοβημένος ὁ τύραννος ταῖς αἰκίαις κατα-
πτοεῖν τὸ εὐτόνον, τῆς σῆς καρτερίας, ὡς-
το ὁ δόλιος· αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, Δόξα τῷ
Θεῷ, ἀνεκραύγαζες.

Τὴν θεόδοτον καὶ θεῖαν προσηγορίαν, προ-
γνωστικῶς ἐπλήτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε·
δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα,
πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ηγλαϊσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρι-
κοῦ δι' αἵματος, σοῦ πεφοινημένην, πε-
ρβεβλημένην σολὴν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πό-
θῳ τοῦ νυμφίου μου, ἐκράζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, ἀγνή Παρθένε,
θεοπρεπῶς ἐγέννησας καὶ μένεις Παρ-
θένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδίστακτα κραυγαζομεν.

ᾠδὴ ε'. Κύριε μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσα-
σαι, νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν
τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ'
αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν,
ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ρέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τὰ λείψα-
να, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀρρώ-
στίας, τῇ πίστει θεραπεύουσαι. Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον,
Πανάμωμη· γὰρ Κτίστην, μὴ χωρού-
μενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Υπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἶ-
λετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλαῖς τυ-
ράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος μιμουμένη
Χριστέ τὸ ἐκούσιον.

Ράδιως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες βωννύμε-
ναι, ταῖς κεφαλαῖς τῶν δρακόντων, ὡς περ
ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τε-
τρωμένοι καὶ θείῳ σου ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἄμωμον,
καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλαδῶν
ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίας, ὁ νοητὸς εὐρῶν
σοὶ ἐσκήνωσεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' αἵκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκληρώσαι·
τοῖς αἵμασι δὲ, τὸν Δέοντα ἀπέπνιξας,
τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ
πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, δυσώ-
πει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πάφνε ρεῦμα θα-
λάσσης.

Αὕτη ἡ ἡμέρα καὶ ἀνά κέρη Τυρία ἦν τὸ γένος. Ὁκτω-
καίδεκάτον δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, συλλαμβά-
νεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολάτρων, καὶ δεσμεῖται, μίλλουσα δί-
κας δίδουσα, ὡς ἐμελογοῦσα τὸν Θεόν. Ἄρτι γὰρ προκα-
θεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχη Ἐρβανῶ τῷ ἀρχοντι· ὁ
δὲ θυεὶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῇ προστάττει. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐ-
πίσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐ-
πίθει· αὐτῇ βαδάνους, μέχρις ἐστίων αὐτῶν τε ἦδη καὶ
τῶν ἰσθμῶν ὁ ἀνὴρ ἐχώρει, ἐπιμένως τὴν παῖ-
δα ἄρων τιμωρομένην, καὶ σιγῇ τὰς βαδάνους, δεχομένην.
Ἐτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσαν ἤρωτα, θυεὶν παρακλυόμενος.
Η' δὲ, διάρρασα τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα,
ἐπιμειδῶντι τῷ προσώπῳ· **Τί** δὲ κλαυῖσαι, φησὶν,
ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας, ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτυ-
ρῶν κοινωνίας τυχεῖν ἠξιώθην; Ὁ δὲ, ἐπὶ συν-
εἶδεν ἑαυτὸν γελῶμενον ὑπὸ τῆς κόρης μείζουσιν ἢ πρῶ-
τον αἰκίζεται ταῖς βαδάνοις. Εἶθ' οὕτω τοῖς θαλαττιῶσι
ἀκοντίζει ῥύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος εἰδέξατο.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρ-
τυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.**

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτείνάν σε, Θεοδοσία,

ᾠφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρως.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.**

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,

ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολθίου.

Ος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλε-
ξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχη ἐπὶ Ἰουλίῳ καὶ Αἰ-
λιανοῦ, ἠγμένον τῆς Ἀσίας. Ἰπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμε-
νος, καὶ μὴ πειθόμενος θυεῖν, γυμνοῦται τῶν ἱματίων,
καὶ ὀδύσσοις πεπωρακένῳ τὰ σπλάγχνα διαπείρεται,
καὶ κατακαίεται, ἕτα φρουρεῖται· καὶ εἰς δευτέραν ἐρω-
τησὶν ἀχθεῖς, καὶ μὴ ἐνδοῦς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας
ξίεται σφοδρῶς. Πυρᾶς δὲ ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς
ὑψος ὀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐ-
τῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

**Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ θεοδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλ-
λεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς,
τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· Εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐρά-
μιον, Μάρτυς νῦν πασταδα χαίρουσα τῷ
Χριστῷ, εἰσεληλυθας κραυγάζουσα· Εὐλογημέ-
νος εἶ ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Επὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπὶ ἡμῶν ὁ καθήμε-
νος, θρόνον σε ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρε-
πῆ, εὐρηκῶς ἐπανεπαύσατο. Εὐλογημένη σύ
ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ανθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκός, Θεοδοσία
σεμνή, ἀνέπτῃς χαίρουσα, πρὸς φωτεινό-
μορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχόρευσα, καὶ

μαρτυρίου φοινικῶ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶ-
σα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, καταξιώθης φαι-
δρῶς Θεοδοσία σεμνή, διαικονίζουσαν εὐ-
κλειαν, εὐραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας
σου καρπὸν, ὄντως πλομτήσασα, Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θραῖθς φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή·
Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δεδοσαι πάν-
σοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδούσα
ποταμούς τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, Κυρίως πάντα γεν-
νησασα, καταλλήλως τῷ γεννήματι θεωνυμίαν·
οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεο-
φρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐ-
σεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἐκείναις
θεοφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ
παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὐας τῆς προμήτηρος πόθος, ἐπιτηδείως ἐ-
κομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ
γενομένη θεία μεθέξει Θεός· διό σε παμμακα-
ριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ολος γλυκασμός χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος
ἀθληφόρε· ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδο-
σία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός· οὐ περ νῦν ἀπο-
λαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Σαρκεὶ ἐπιδηῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας
πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην,
ἀγνωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον
ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροκάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Π**αρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
• στός συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διό
• ἐπαγολλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.
• **Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου,
Ἱγουμενοῦ τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.
Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυ-
μάτισας, καὶ ταῖς τούτου φάλαγγας ἐξε-
πόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σέ Χριστῆ
ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς Παμμακά-
ριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα,
καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ ἄῦλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοῖδιμε· Δείω
Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀ-
δηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὠφθης, καὶ πίστει
περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις
ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευσε Ἰσαά-
κιε, φῶστηρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κα-
κώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύ-
νων πρεσβείαις σου, καὶ ρύόμενος, νοσημάτων
παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ
παρῶν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Αἴγλην ἄῦλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίσειν παθῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρώσας
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἐδείξας δουλείας, τῶν
παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σε τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῆ
Ὅσιε, καλλιεργῶν στάχυν ἀπαθείας, καὶ
δαυμάτων ἐξήνησας. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοσητὴν Ἀγνήν τρα-
πέζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ἄλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
Σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φῶ-
τισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀ-
χλὺν, θαυματουργέ Ἰσαάκιε· ὅθεν σε πάντες,
συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῦς
θαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκα-
θαίροντας, τῶν ἐν πίστει μακάρο προστρεχόν-
των σοι.

Ολονύκτοις δεήσει, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσει, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἐδείξας.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, παλαί Ἀββακὺμ, προ-
εἶδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὐ ἐπέφανε,
καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδάσματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐ-
ξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώ-
κτης Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν
σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον
φωταγωγήσον, ἐσκοτισμένον με πάθεσιν.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νεητοῦ, πανολεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκράτειαν προσευχῆν, ἀγάπην ἀθῶ-
λωτον, κραταιὰν ταπεινώσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησαίμενος.

Θεός σου τα· πρὸς αὐτόν, κατευθύνε διαβη-
ματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπει-
γασατο, παταῦντα ἐπὶ ὄψεων, καὶ σκορπῶν
κάρας, Ἰσαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίου.
Μαρία, τὸ καθαρά, τῆς παρθενίας κειμήλιον
 καθάρισόν μου τῶν τοῦν, παθῶν ἀμαυρά-
 τητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης,
 τὴν καρδίαν μου, παρὰ ἡμᾶς. Ὁ Εἰρμός.

► **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
 γαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
 κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆς Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μοκῆς
 τῶν Δαλαμάτων.

Στίχοι.

Ψῆφω Θεοῦ πρὸς Δεῖον ἦρθη χωρίον.
 Τῆς Ἰσαακίου ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.

Θεὸν Ἰσαακίου λόγος εἶπεν ἐν τριακοστῇ.
Οὗτος ὤρμητο ἐξ Ἀνατολῶν, ἔλθων δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον
 ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλιτος τοῦ Ἀρειανῶ, ἐπὶ κατὰ
 τῶν Γότθων Οὐαλις ἰχώρι, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑ-
 πώπησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλευσὼν ἅμα καὶ
 παρακλητῶν ἀνοῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Τοῦ
 δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντες, καλὴν προφθασας, τὰ αὐτὰ πα-
 ρῆναι, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοῦναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς
 ὀρθοδόξοις, εἰ μὴ μίλλοι, ἀπὸ προσώπου τῶν ἰχθῶν ἐν πο-
 λιμῷ φθῶν, ἐπαλίθιοι. Αὐτὸς δὲ δεῖ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εὐ-
 παρρησίας, χαλεπήσας, ἐκίλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι,
 καὶ ριφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. Πάλιν δὲ προφθασας ὁ Ἅγιος
 τὸ τρίτον, ἐπιλάβετο τοῦ χαλινῶ τοῦ ἵππου, διαρρήδην τὸν
 ὀλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χρι-
 στιανῶν ἀποδοῦ. Ὅθεν ὄργισθεις, παρίδωκε Σατορνίω καὶ
 Βικτωρι, φυλάξει τούτον παρακλινοσάμενος, μέχρι τῆς ἐν
 εἰρήνῃ αὐτοῦ ἐπανελύσεως. Ἐνθα δὲ τὸν Ἅγιον εἶπεν·
 Εἰ σὺ ἐν εἰρήνῃ ὑποσφίσεις, ἐμοὶ οὐ λειλάθη-
 και ὁ Θεὸς φεύξῃ γὰρ ἐξ ἰναντίας τῶν ἰχ-
 θῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ
 τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν.

Ἐπὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολίμῳ, ἠττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι
 καταπαύει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ, ὃς τὴν αὐτὴν κακοδο-
 ξίαν νοσῶν, αἰετὸν βασιλεῖα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἤρθη-
 ζε· καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων πυρὶ παρεδόθησαν.
 Ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προρρήσει ὁ Ἅγιος καὶ τῇ παρ-
 ρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ Βασιλείᾳ πέλει τὸ λεικόμενον τοῦ βίου διαγα-
 γῶν, πρὸς Κύριον ἐξιδήμησε (*).

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ηρῆθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ
 ἐν σώματι Ἀγγέλους· αἰδίου τρυφῆς, μέ-

(*) Τὸ παρὸν Συναξάριον, ἐλλειπὲς ἐν ἐνταῦθα, εὕρισκεις αὐ-
 τὸ πληρέστερον ἐν τῷ Συναξαριστῇ· κατὰ δὲ τὴν ὅλην ἱστο-
 ρίαν τοῦ Ἁγίου, ἔχεις τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.
 Σημείωσον δὲ, δεῖ τὸ Πραιποσίτος, λατινικὸν ἐν (ἐκ τοῦ
 Praepositus), δηλοῖ τὸν προστάτην, ἡγεμόνα, ἢ καὶ τὸν
 Ἀρχιστράτηγον.

παρὸς ἀκεδείχτης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσι Δεωρίας, διεσκέδασας δαι-
 μόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τούτων πολλούς,
 κακώσεως ἐρρύσω, κραυγαζοντας Ἰσαακίε. Ὁ
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Γ’δε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ
 μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέ-
 λαβε καὶ τίκτει, ὧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ
 σι τῶν ἀγῶνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ,
 εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τὴν αἰῶνα.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώ-
 νιον· ἐνεδύσω δὲ μακαρ ὠραίαν τὴν στο-
 λὴν τῆς Δείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον Δρόνον, ὑπάρχη-
 σαν τῇ Θεῷ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ,
 τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίτ-
 τουσὶ στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
 ► ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς
 ► αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδυσ μὲν οἶα περ ἀστήρ ἀπὸ κόσμου· πρὸς
 Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς,
 δικαιοσύνης Παμμακάρι Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτίνα
 τοῖς πισοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς
 ἀρεταῖς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσακίε
 γέγονε· καὶ γὰρ ὀσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω
 τούτου προστάγματα, καὶ δικαίωματα σοφῆ,
 τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίω
 σοι τὸ φῶς ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν αἰρᾶν τῶν πρω-
 τοπλαστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον,
 σαρκὶ τεκῆσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας
 δεσμούς, φύσεως ἀμείλυντε· τὰ διστωῖα τὸ
 πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ᾔγνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

► **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 ► συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
 ► κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενηκῆς ἀ-
 ► πὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
 ► ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ. τοῦ Ἁγίου γ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σε ἐνίσχυσε σῶματι, καταπραϊῶσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων γράνισι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, Μεγαλομάρτυς σθέσας τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρθευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου τιμῶντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσιμον μνημόσυνον.

Ὡς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλευθῆς ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῶ μοχλῶ, τῶν γενναίων ἀγῶνων σου, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκρεστιχίς.

Ἄδω Μάκαρ σου τοὺς πόνους θέρμῃ σὸθῃ.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ἀστήρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῶ τῆς ἀληθείας ἀναδείχθης μαρτυρικῶς, πάντας καταυγαζῶν τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρμεία γεραίροντας.

Διόλου, τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων ἀλογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, μάρτύρων ὑπέδυσ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρόν καταρράσσωσιν ἐνίκησας.

Ὡραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῶ Βασιλεῖ, τῶ ἐπυρρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς, εἰς τέλος ἐχθροὺς ἐταπεινώσας.

Μὴ θύσας εἰδώκοις Μάκαρ τοὺς σοὺς, ἐθλασθῆς ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοσητῶν συνθάλασας λέόντων, καὶ τῆς κίης, ἀναδυσόμενος στέφος ἀμάραντον. Θεοτοκίον.

Ἀγία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τέτοις δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς δούλους.

ᾠδὴ γ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν σοφέ χάριτι, θεολαμπῆς ὄθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Ἀἴνον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τῶ σε δυναμοῦντι, εὐχαρίστως ἀνέμελπες.

Ρώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τὸν δυνατόν, χαίρων ἐν κακίᾳ, ἐταπεινώσας δράκοντα. Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώττη σε, Θεοῦ παλαγγίον τέμενος, ὁμολογῶ, Παναγνέ· δίδε με, πάσης ῥῦσαι κολάσεως. Ὁ Εἰρμος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν κραστρεχόντων σοὶ· Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθίσμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφανῆς σημερον.

Ὡς ἀστέρο· μέγιστον, τῆ οἰκουμένη, ὁ Χριστός σε ἔδειξε, φωταγωγηθῆναι τοὺς πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀγῶνων σου λαμπραῖς, Μάρτυς Ἑρμεία Ἀγγέλων συνομίε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσαγγελία Κύριε.

Ὁὶ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας· τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τοῖς πισταῖς δὲ δρόσος ὠφθησαν, ἀθλοσφῆρε Μάρτυς ἀξάγαστε.

Ἦπεισῆλθες ἀπτόχτος, τὴν πυρρακτωθεῖσιν Ἐνδρῆς, καμινόν, ὡς οἱ Παῖδες δὲ φεμενοὺς, δείκῃ δυνάμει ἀκαταφλέκτος.

Τῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δροσίζομενος, μέγεις ἀφλεκτος, τῆς φλογὸς μέγα ἱσταόμενος, ἐκ τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ὁ χορὸς τῶν Δυναμῶν, ἀνωθεν ἐσκόπει τὴν γενναϊότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὐτόνον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἦπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκυσσας· διὰ τοῦτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε· πολλαῖς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, αἰ-

πωλείας ξοάνων ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θεία, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάικαρ καταπόσσει, μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τρίτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ σπρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, τὰς κινήσεις πάσας, τὰς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ναεράν σε λυχνίαν, παλαι ὁ Προφήτης κατεΐδεν ἐν Πνεύματι, κερτημένην Κόρη, τὸ λαμπαδίου Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρρήτῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τῆς πιστῶν σε τιμῶντας πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ολόκληρον πρὸς Θεὸν, Παμμαίκαρ ἔχων τὴν ἄφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ Θεοῦ σου σώματος, ὡς περ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τῆς στεφάνης προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σε τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρὸν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσης δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, ὡς δίστομος ἀληθῶς γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα ἄθεα, ὡς στερρόδος ὀπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλάζει μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκαίαις περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα· διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλη σῶν αἱμάτων, Ἑρμεία τμηθεῖς· ὦ βαφῆς ἀνεκπλήτου!

Ἑρμείαν τριακοσῆ ἄορ καταέκτανε πρώτη.

Οσες ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη πρεσβηκῶς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθεὶς, καὶ Σεβαστιανῷ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνας θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουσαι· εἶτα, καμίνου ἀναφθεῖσθες, μίσην ἐμβάλλεται· καὶ ἀδλαθῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθὼν, δηλητηρίους φαρμάκους διαφθαρῆναι κλυύεται· ἃ καταφαγῶν, καὶ μείνας ἀδλαθῆς, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐφίλκεται· ὁ, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκσπάται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθῆντι λέβητι ἐμβάλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κρεμάται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήρησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σώζειν νοὺς εὐθύτητι, ὑπήνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμελπῶν τοῦ σώματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ραντισμῶ σῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισηλθες, ἐφλέχθης δὲ ἠδρόλως, ἀναμελπῶν Πανόλθιος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζεις σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφῆ, λαμπρῶς ἠγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ορθαίωθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον Χριστὸν κηύσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριθέντα, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα· ὅθεν πιστῶς σε αἰεὶ, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

ᾠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάικαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τὰς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὔσιν ἐκραζες θεοῖς Παμμαίκαρ· ἕνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προείλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, τὰς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος· ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον .

Ω"φθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ· ὃν αἰεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἀμαρτίας, ρύσασθαι Παρθένη, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω . Ὁ Εἰρμός .

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

ᾠδὴ Δ' . Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός .

Ι'δεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἀπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε .

Ωραϊόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναδλήσεως ὃν ὠραιότερον, ὦφθη Σοφέ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θυμαστούς, ἀγγελικῆ λαμπρότητι, κατηγλαῖσμένον περιφανῶς· διὸ καὶ πρὸς ὠραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος .

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ ἑβρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφέ, οὐ τῆ

δυναστεία τῆ κραταιᾶ, τὰς τῶν δαιμόνων φαλλαγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε .

Η μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγῆς, τὰς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερόων, ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε· Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἰκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως .

Θεοτοκίον .

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἐνδυμα, τὸν πονηρᾶ, γνώμη γυμνωθέντα θείας στολῆς, θεογεννητορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγῆ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν .

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς .

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Υαλλόμενα μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ κατ' ἡμέραν Ἀγίου, καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς, ἀπὸ τῆς ἡ. τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχη ἐν αὐταῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἢ νηστείας.

Τ Η ΙΗ'. Μ Α Ι' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια, τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς τάλαιπῶρος καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στησον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τῆτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'καίνισας Ἀχραντε τῷ Δείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τῆ Θεῆ· ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν· ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκθυσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τ Η ΙΘ'. Μ Α Ι' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασσα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασσα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θειὸν ὄχυμα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν γεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῖζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλό-

λυζε δακρύεσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὴ φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πῖσως ἐκβοήσωμεν· Σπλαγγίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τ Η Κ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τῆς δούλης σου, κράζοντας καὶ λέγοντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῆ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ ἐσία· ἡ δὲ Παρθένος ἐκλαίει βρώσα μητρικῶς· Τίσοι ἀνταπέδωκε, τῶν Εἰθραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἀναρχε Θεέ; Δόξα τῷ θείῳ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει.

Τ Η ΚΑ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκία τοῦ Νόμου, τῆς Χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βίατος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἀντὶ στυλῆ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλῖος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σικηνὴ τῷ Λόγῳ, μόνη πάναγγε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ἐρρύπτωμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προσασία τῷ κόσμῳ, ἐκέτευε ἀπὸ Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ρύσθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Εἶδέ βούλει, ἀντὶ τοῦ Καθίσματος τῶν Ἀγίων.

Εἰ κόμενος ἐπὶ Σταυρῷ, εἶπέ τὸ παρόν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ζηλώσας Ἡλιοῦ, εὐσεβείας τὸν τρόπον, ἀνάκτων εὐσεβῶν, Κωνσταντῖνε τὸ κῦδος, Πατέρων συνήθροισας, Θεοφόρων ὁμήγυριν, οἷς ἐσηρίξας, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ σῆψη, ὁμοῦσιον, Πατρὶ τὸν Λόγον δοξάζειν, καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρογάμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ράβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,

τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκω-
 Δεῖς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
 λυμμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰῶνων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τ Η ΚΒ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς πρεσβειάν ἀκοίμητον, καὶ παρακλήσιν
 ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύ-
 ριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα
 πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει
 ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον
 Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου
 ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλε-
 ψεν, ἡ Ἀμναὶς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μη-
 τρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά
 σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμα-
 των σε, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῷ ἀρ-
 ρήτῳ σου καὶ θεῷ, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κεκτημένοι σε πάν-
 τες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἀγίῳ ναῶ
 σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθε-
 νε· ρῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας,
 καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς
 σὲ μακαρίζοντας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου!
 ἐβόα ἡ ἀμναὶς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
 ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ
 τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς
 κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ
 κατακρίνεται;

Τ Η ΚΓ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν ποιητὴν
 με Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοῦ-
 μαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυ-
 ρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων

τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα
 πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱὸν, Λόγον καὶ φιλόανθρω-
 πον, καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἔμοις ὀφθαλ-
 μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων
 ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦ-
 σαι, ὁ πᾶσι νέμων ζώην; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα
 ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον,
 τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
 ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΔ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυ, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς δοχεῖον εἰδείχθης, φωτολαμπὲς Θεο-
 τόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρὸς σου, φῶς
 γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας
 τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Τ Η ΚΕ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
 μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόκον;
 Ὅ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μο-
 νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν
 ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυά-
 δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Αἰδοῦτε πύλη, μουσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ
διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ Δεῖψ τόκῳ σου, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν III'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προσασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερ-
μὴ ἀντίληψις, τῶν πεποισθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ
τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ
πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε, κτλ. (ὅρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Θεοτοκίον. Ὅρος Θεοῦ πανάγιον, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Η ΚΣ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας,
τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· ὅθεν κραυ-
γάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαιδρυνον, καὶ
ἐν σικνωμάσι, φωτεινοῖς σε, κατασκήνωσον ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ, γενόμενος
ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπή-
σας μεμένηκεν, ὃ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα
σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μό-
νος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενώς ἰκέτευε; δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι! τέκνον με, πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τ Η ΚΖ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΗ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η ΚΘ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η Λ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'πὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομῆτορ καὶ Θεόν, σὺν ὀδυρμοῖς ἀνεκραύγασες· Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

Τ Η ΛΑ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν τῷ πελάγει τῶ βίβ κλυδωνιζόμενος, καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων, ῥιπιζόμενος αὔραις, βοῶ σοι Θεοτόκε. Ἰθυον νῦν, πρὸς λιμένα με εὐδίων, τῆς μετανοίας, τὴν ζάλην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεσῶσα τοῦ σῶ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Λ'.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Fig.

APR 12 1955

